

25 år

1963 $\frac{17}{i}$ 1988

Jubileumsskrift

Adress: Box 57, 620 11 Havdhem
Telefon: 0497/81304
Postgiro: 18 99 34 - 3

JUBILEUMSSKRIFTEN:

Redaktör: Lars Olsson

Författare:

. Mats Hermansson	sid	3
. Thorsten Palmquist	sid	10- 11
. Jerker Enekvist	sid	22- 24
. Henry Lindquist	sid	30- 34
. Rune Larsson	sid	57- 59
. Magnus Isenberg	sid	64- 65
. Jerker Enekvist	sid	66- 69
. Brita Hermansson	sid	81- 85
. Mats Hermansson	sid	86- 89
. Gunnel Larsson	sid	106-114
. Lars Olsson	övrig text samt bildtexter	

Bilder:

- . Privata foton
- . Foton ur Gotlands Allehanda och Gotlands Tidningar efter vänligt tillmötesgående från respektive tidnings sportredaktion

Research, faktagranskning, utskrift, layout: Lars Olsson

Tryckt hos Åhlbergs tryckeri, Alva, 620 12 Hemse.

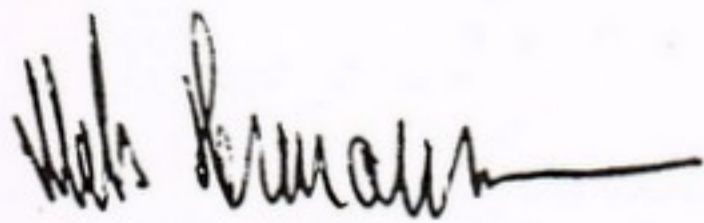
Förord

IF Hansa bildades 1963. Sett i ett vidare perspektiv är 25 år en kort tidsperiod. Inom styrelsen gjorde vi dock den bedömningen, att det kunde vara av intresse för medlemmarna, bygden och möjligen en vidare läsekrets att belysa vad som hänt i vår idrottsförening under dess första kvartssekel.

IF Hansa kom till genom en sammanslagning av idrottsföreningarna i grannsocknarna Havdhem och Grötlingbo. Självklart är då, att IF Hansas historia också till en del kommer att knyta an till dessa föreningars. Vår strävan har varit att i form av artiklar, referat, berättelser och statistik försöka få med det viktigaste som inträffat under dessa år vad gäller idrottslig verksamhet, resultat, byggandet av anläggningar, administrativt arbete mm mm. Samtidigt hoppas vi att det skall bli en lättsam läsning för dem som är intresserade av sport och roliga episoder från idrottens värld.

I de flesta idrottssammanhang når man inga resultat utan lagarbete. Detta gäller även vid framställandet av en jubileumsskrift. Utan den ekonomiska stöttningen från alla sponsorer, och utan de engagerade och intensiva insatserna från dem som bidragit till innehållet i denna skrift, hade det här häftet inte kommit till utförande.

Ett stort och varmt tack till alla som på något sätt medverkat till att vi kunnat beskriva hur vår idrottsförening, IF Hansa, verkat i en bygd under en 25-årsperiod.

Mats Hermansson
Ordförande i IF Hansa

Innehållsförteckning

Förord	3
Innehållsförteckning	4
IF Hansa - kort presentation med historisk återblick	5
IF Hansas sektioner 1963-1987/88	8
IF Hansas medlemsutveckling 1963-1987	9
IF Hansa som jag ser det (Thorsten Palmquist)	10
IF Hansas styrelse vid några olika tillfällen	12
IF Hansas styrelsemedlemmar 1963-1988	14
Utmärkelser	15
Ungdomsinstruktörer i IF Hansa	16
"Celebra besök"	17
Ekonomi - en nog så viktig sak	18
IF Hansas ekonomi under 25 år	20
LOK-stöd till IF Hansa, 1973-1987	21
Personlig betraktelse av min Hansa-tid (Jerker Enekvist)	22
IF Hansas anläggningar Hansavallen och Lager-Lingen - lite närtidshistoria	25
Med tomtesteg mot Hansahallen	30
	35
BADMINTON	42
BORDTENNIS	45
Välkommen hem, Evert!	48
FOTBOLL	51
Från IF Hansa till FIFA	57
En lagledares vedermödor	60
INNEBANDY	64
FRI IDROTT	66
HANDBOLL	70
MILITÄR IDROTT	80
BREDD och MOTION	81
ORIENTERING	86
TYNGDLYFTNING och STYRKETRÄNING	94
VOLLEYBOLL	97
Korpfotboll och park	105
Hasse Hansas idrottsskola	106
Sommarläger i IF Hansas regi	110
Årsmötesprogram	115
Strip-tease i IF Hansa!	117
Avslutningsvis...	118
Distriktsmästare från IF Hansa	119
IF Hansas DM-guld, sammanställning	125
För egna anteckningar	126

- kort presentation
med historisk återblick (något längre...)

Presentation

IF Hansa är nu (1987/88) en förening med verksamhet i sex sektioner, nämligen bordtennis, fotboll, handboll, orientering, volleyboll och motion. I fotbollssektionen bedrivs också innebandy, och handbollssektionen har även park på programmet. Sektionen för motion har ett omfattande utbud; här kan endast nämnas motionsgymnastik för damer och herrar, badminton och styrketräning. Sist men inte minst viktig är idrottsskolan, som startades 1984 med hjälp av statliga projektpengar. Totalt kan vi alltså bjuda våra medlemmar minst dussinet olika aktiviteter året runt. - Både motions- och tävlingsintresserade är välkomna!

IF Hansas huvudstyrelse består sedan början av 1970-talet av en representant från varje sektion. (På senare år har dock införts, att sekreteraren (1984) och kassören (1988) inte längre har sektionsansvar). Styrelsen har genom detta utökats och består för närvarande av åtta personer. Varje sektion har sedan en egen styrelse med stort ansvar för verksamhet och ekonomi. - Tack vare att sektionerna är representerade i huvudstyrelsen har några större missligheter eller problem aldrig uppstått mellan de olika verksamhetsgrenarna i vår förening. Detta är en organisationsmodell som vi varmt kan rekommendera!

Bakgrund

I början och mitten av 1950-talet hade både Havdhems IF och Gröttingbo IF mycket bra fotbollslag. Men sedan började det, utan påtaglig anledning egentligen, gå sämre för varje år. I början av 60-talet stod det helt klart att något drastiskt måste göras.

Alla sex socknarna i Havdhems kommun skickade ju sedan 1953 sina 13-åringar och senare sina 14-åringar till skolan i Havdhem. Såväl pojkar (fotboll) som flickor (korgboll!) visade där framfötterna i de distriktsturneringar för klasslag som ordnades, skol-DM kallade. Här fanns ju utmärkta möjligheter att börja "svetsa samman" lag redan i skolan. När det sedan började gå mindre bra för sockenlagen i fotboll, var undertecknad en av dem som livligast pläderade för en sammanslagning till en klubb, vars upptagningsområde i stort skulle överensstämma med skolans. Men här reste sig sockengränserna oöverstigliga, visade det sig.

Men i augusti 1957 inleddes faktiskt ett samarbete mellan Gröttingbo IF, Hablingbo IK, Havdhems IF och Silte PoVK. Under namnet IK Hansa satsade man gemensamt på ishockey, bandy och skidsport, medan moderföreningarna levde kvar med sina övriga idrotter. Bland annat ledarfrågan och ekonomin visade sig dock

snart bli alltför svårlösta problem, och efter säsongen 1959/60 upphörde IK Hansa igen. - På grund av snöfattiga vintrar var det för övrigt bara ishockeyn som det hade varit någon fart på...

Att gå så långt som till en total sammanslagning med alla föreningarnas verksamheter samlade under en hatt var bara inte att tänka på! Att inte ha ett eget fotbollslag i socknen var helt otänkbart...

Några år in på 1960-talet började situationen i både Havdhems IF och Gröttingbo IF att bli krisartad. Det gällde såväl fotbollen som ledarfrågan över huvud taget, och inte förrän nu hände något bestående konstruktivt. Båda föreningarna hade fotboll och bordtennis på programmet, Havdhems IF dessutom friidrott, orientering och handboll. I föreningarnas styrelser insåg man nu, att en sammanslagning var den enda möjliga lösningen på de problem båda föreningarna brottades med. - Även övriga idrottsföreningar i kommunen kontaktades med "bud på att gå med" i sammanslagningen, men här var man inte redo att släppa sockentanken. - Så 1963-01-17 hölls IF Hansas första årsmöte med närvaro av medlemmar från Havdhems IF och Gröttingbo IF.

De första åren - problem men också framsteg

1963 blev alltså IF Hansas första verksamhetsår. Föreningen hade då fem sektioner: bordtennis, fotboll, fri-idrott, handboll och orientering. Nu skall ingen tro att det blev en dans på rosor för den nyvalda styrelsen. Snarare tvärtom! Många "äldre", som hittills ställt upp för sin socken för att det annars skulle ha saknats folk, passade nu på tillfället att lägga skorna på hyllan. Detsamma gällde flera ledare.

Framförallt var det fotbollssektionen som hade det svårt. (Mera om det på annan plats). Men även friidrotten brottades med problem. Flera av våra "stora namn" flyttade till fastlandet. I samma veva fördes centralt diskussioner om att bilda en enda friidrottsförening Gotland på ön. (Så blev det nu inte, men nästan...) IF Hansas friidrottssektion hade en avtynande verksamhet några år, men 1966 lämnades ingen verksamhetsrapport, och i januari 1967 beslöt årsmötet att friidrottssektionen enbart skulle bestå av en kontaktman. Den unge och mycket lovande löpartalangen Örjan Wallin blev härigenom IF Hansas sista utropstecken i den friidrotts-epoken, och duktiga kraftkarlar som Erik Hedin, Silte, m fl (diskus och kula) togs tacksamt emot av IK Tjelvar.

Då Hemsehallen stod klar i början av 1961 föddes inte mindre än åtta herrlag i handboll på Sudret. Så även i Havdhems IF. Men på grund av spelarbrist fick IF Hansa lägga ner den verksamheten igen efter spelåret 1963/64. Detta var också den utveckling som flera av sudersocknarna råkade ut för efter "boomen" då Hemsehallen var ny.

Men i IF Hansas övriga verksamhet gick det bättre. Både orienterare och bordtennisspelare höll sig väl framme i prislorna, och damhandbollen började ta sig ordentligt. Främst var det tillströmningen av ungdomar och stabila ledarinsatser som bäddade för frammarschen i dessa sektioner.

Fortsättningen

Som vanligt i idrottens värld växlar det mellan framgång och misslyckande, mellan lycka och besvikelse. Dock måste för IF Hansas del sägas, att besvikelserna hittills - tack och lov - varit förhållandevis små och överkomliga: Några sektioner har fått upphöra med verksamheten, men å andra sidan har flera andra sektioner uppstått i stället. Så skall det väl vara i ett föränderligt samhälle...?

Bland framgångarna - utöver de rent idrottsliga, vilka redovisas på annat sätt i denna jubileumsskrift - vill vi också gärna räkna att Hansahallen blev uppförd. Här verkade IF Hansas, och tidigare Havdhems IF:s, styrelser oförtrutet och outtröttligt för att en ändamålsenlig idrottslokal skulle uppföras i bygden. Och 1976 stod den där mot alla odds! Vad den har betytt för skolan, idrotten, ungdomen och hela bygden kan inte nog uppskattas.

Vidare ligger IF Hansas styrelse bakom tillkomsten av såväl elljusspåret vid Hansahallen som klubbstugan vid Hansavallen, och det är inga dåliga anläggningar det heller...!

Framtiden

Befolkningsutvecklingen inom vårt upptagningsområde ser tyvärr inte alltför ljus ut. Detta drabbar framförallt lagidrotterna. Ett sätt att möta detta problem är självklart att försöka utvidga upptagningsområdet. Det har vi försökt inom handbollssektionen. Men det är svårt, eftersom resorna till och från träningstillfällena kostar så mycket tid, kraft och pengar, särskilt för ungdomar under körkortsålder, vilka ju IF Hansa satsar på. Ett annat sätt är att inleda ett samarbete med en grannförening. Det har fotbollen gjort. Sedan 1985 har fotbollen i IF Hansa och Hoburgs IF slagits ihop, och alla lag spelar nu under namnet Hansa/Hoburg. Med tanke på klubbdräkt, klubbmärke och annat kommer kanske hela föreningen att döpas om till IF Hansa/Hoburg från och med 1988. Kanske blev IF Hansa bara 25 år...

Ser vi på ekonomin, så finns det en hel del spöken där! Verksamheten går nog att klara av ungefär med den medelsttilldelning som nu utgår; men det är viktigt att verksamheten, inte föreningens medlemsantal, är det som påverkar aktivitetsstödet. Värre är det med de föreningar som i likhet med IF Hansa tagit på sig ansvaret för en eller flera anläggningar i bygden. Hansavallen är nu "vår" idrottsplats liksom elljusspåret. Dessa anläggningar slukar stora pengar varje år både på underhålls- och investeringssidorna. Här måste kommunen ta på sig ett större ansvar för att hjälpa idrottsföreningarna med driften utan alltför krånglig byråkrati! Föreningen hjälper ju kommunen genom stora ideella insatser på idrottsplatserna. Då kan det ju inte vara meningen att kommunen dessutom skall skära ned anslagen för att spara ännu mera...!

Trots att vissa moln finns på vår himmel ser vi ändå ljus på framtiden. Du är välkommen med i en trevlig förening som stödjande eller aktiv medlem, vare sig vi nu kommer att heta IF Hansa eller IF Hansa/Hoburg!

IF HANSAs sektioner (och annan verksamhet) 1963 - 1987/88.

	1963	-64	-65	-66	-67	-68	-69	-70	-71	-72	-73	-74	-75	-76	-77	-78	-79	-80	-81	-82	-83	-84	-85	-86	-87
Bordtennis	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx
Fotboll	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>
Fri-idrott	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>
Handboll	xxxx	<<<<	<<<<	<<<<	<<<<	<<<<	<<<<	<<<<	<<<<	<<<<	<<<<	<<<<	<<<<	<<<<	<<<<	<<<<	<<<<	<<<<	<<<<	<<<<	<<<<	<<<<	<<<<	<<<<	<<<<
Orientering	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx	xxxx
Tyngdlyftning Styrketräning						>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>	>>>>
Motion																									
Badminton																									
Volleyboll																									
(Innebandy)																									
(Idrottsskola)																									
(Pärk)																									
(Militär idrott)																									

8

>>>>> = Män/Pojkar
 <<<<<< = Kvinnor/Flickor
 xxxxxx = Båda könen

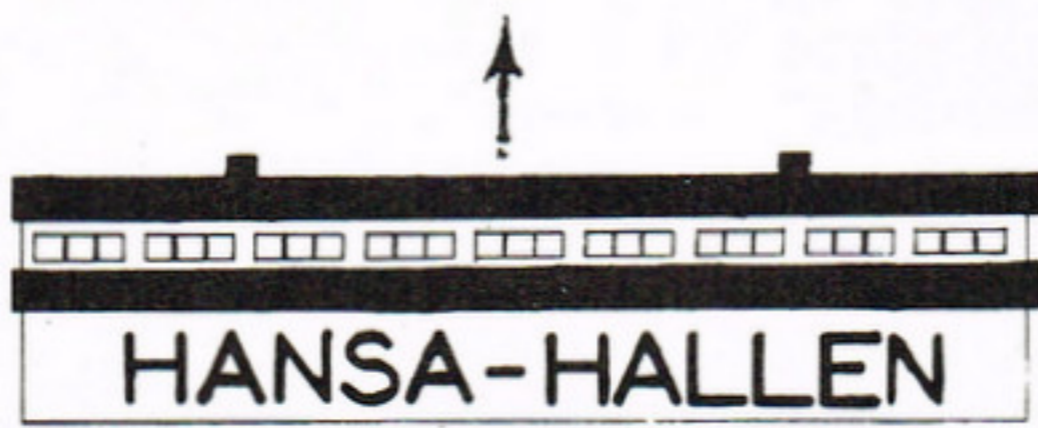
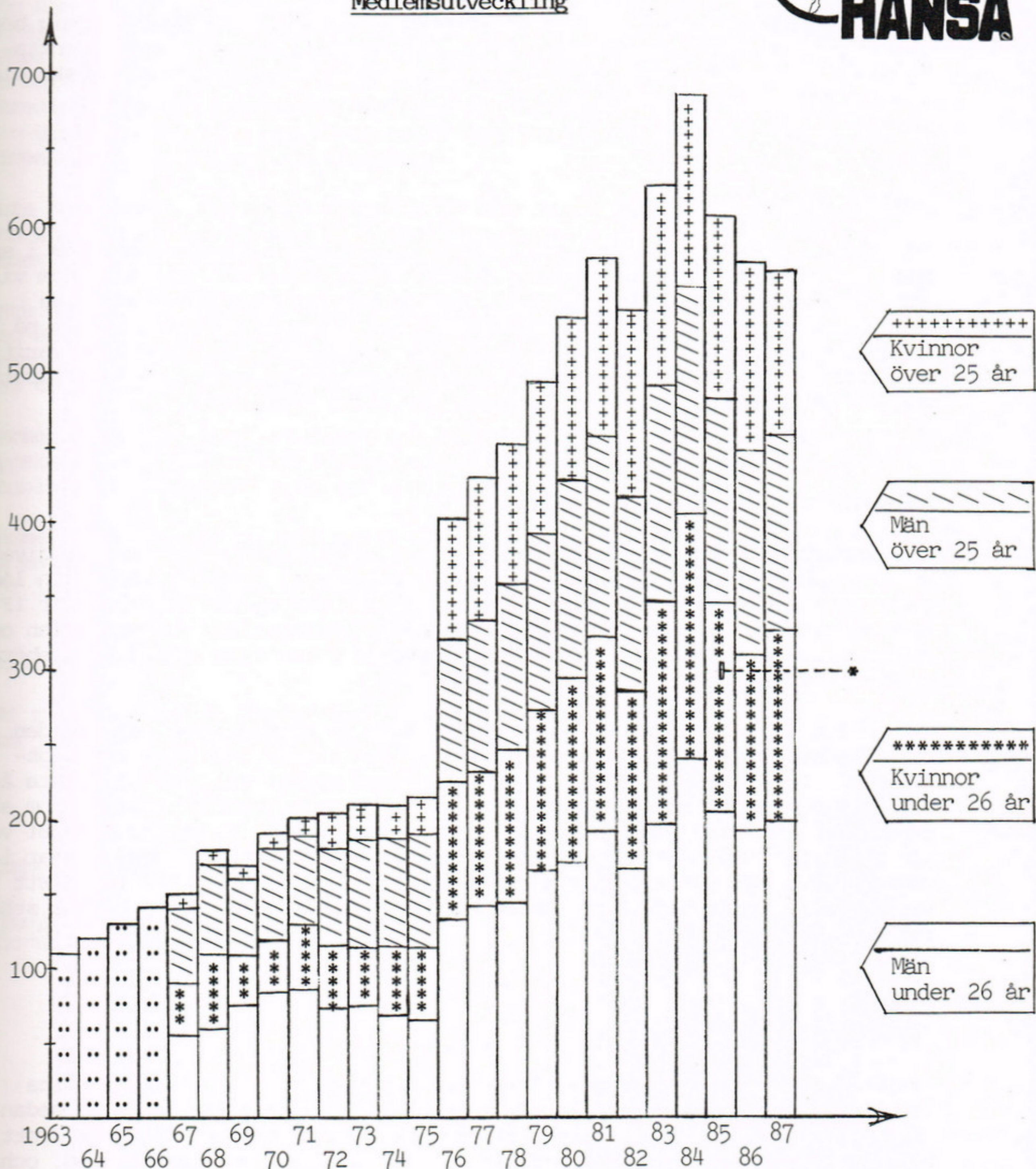
| Markerar att verksamheten upphör
 └─ Verksamheten går upp i annan sektion
 + Verksamheten fortsätter

IF Hansa startade alltså som en 5-sektionsförening, varefter tyngdlyftning (1968) och volleyboll (1972/73) tillkom. 1976, då Hansahallen stod klar (1 april), tillkom motions- och badmintonsektionerna. Friidrottssektionen pånyttföddes samtidigt. Under de senaste 5 åren har innebandy, pärk och idrottsskola startat, dock utan att bli självständiga sektioner. Militäridrotten finns med bara för att några av föreningens medlemmar skulle få delta i DM i fälttävlan...

IF HANSA 1963 - 1987

Medlemsutveckling

Klar: 1976-04-01

* Administratörs- } tjänst
 Instruktörs- }
 inrättas 1985-08-01.

Krav: Minst 300 medlemmar
 under 26 år

IF Hansa - som jag ser det

Ombedd att skriva några rader i föreningens 25-årsskrift känner jag mig både hedrad och smickrad. Även om jag inte, som anställd inom Gotlands Idrottsförbund, följt föreningen under alla 25 åren, så har jag dock en ganska klar bild av föreningens verksamhet.

"Idrott åt alla"

Idrott åt alla var en slogan som Riksidrottsförbundet fastställde 1969 i samband med en stor idrottsutredning. Tanken bakom detta var, att alla som ville idrotta skulle få möjlighet därtill. Motion och fysisk aktiv rekreation skulle erbjudas människor i alla åldrar. - IF Hansa är en förening som på alla sätt levt upp till denna målsättning. Föreningen har i huvudsak varit inriktad på den breda verksamheten och inte satsat så mycket på "elitidrott". Man har genom detta varit ett föredöme för andra föreningar.

Anläggningar - verksamhet - bidrag

En förutsättning för en idrottsförening att bedriva sin verksamhet är givetvis tillgången på anläggningar. I början av 70-talet hade jag många och långa samtal med redaktören för denna skrift, och han var mycket bekymrad för IF Hansas framtid. Om inte föreningen fick mera träningstider i Hensehallen och om inte bidragen avsevärt förbättrades, skulle föreningen sannolikt upphöra inom en femårsperiod.

Men så kom det stora lyftet genom tillkomsten av Hansahallen, och med den förändrades förutsättningarna radikalt! På den tiden fördelades tränings-tiderna i hallarna av oss på GI, och jag minns mycket väl, när vi första året skulle fördela tiderna i Hansahallen. IF Hansa hade framfört önskemål om att få nästan alla timmar som stod till buds under veckan. Vi tyckte nog det var väl magstarkt med tanke på att man tidigare endast haft ett fåtal timmar i Hensehallen. Men det visade sig att behovet var berättigat. Och genom att verksamheten kunde ökas i den omfattning som gjordes blev det ju också större bidrag...

Idrottsskolan

IF Hansa har varit en föregångsförening i mycket, och jag vill här gärna nämna "Hasse Hansas idrottsskola". - Det var ju så, att för några år sedan insåg man inom idrottsrörelsen, att det inte var så bra med tävlingsidrott alltför långt ned i åldrarna. Idrott skulle vara lek- och lustbetonad, och ungdomarna skulle helst pröva på så mycket som möjligt innan de specialiserade sig. I IF Hansa insåg man tidigt detta och startade Gotlands första idrottsskola för barn och ungdom. Visserligen fick föreningen speciella bidrag för detta under ett par år, men i dag är idrottsskolan en naturlig del av föreningens verksamhet.

Ledarna

Jag nämnde att en förutsättning för en förenings verksamhet är tillgången på anläggningar. Den viktigaste förutsättningen är dock att man har en ledarkader som hängivet och oegennyttigt ställer sina krafter till förfogande. I så måtto är IF Hansa väl tillgodosedd. För att driva all den verksamhet, som föreningen har på programmet, fordras det många ledare som alla är hängivna sin uppgift. Jag vill här nämna några som jag tror har betytt mycket för föreningens utveckling och framgång:

Mats Hermansson, min gamle klasskamrat från Högre Folkskolan i Klintehamn, och som jag tampades med i orienteringsskogarna i slutet av 40-talet. Han leder föreningen på ett mycket klokt och förnuftigt sätt.

Lars Olsson, föreningens utomordentlige sekreterare och administratör, som jag haft så många både initierade och berikande diskussioner med, och som dessutom är en stor tillgång för oss på Gotlands Idrottsförbund i arbetet med de kommunala bidragsbestämmelserna.

Jerker Enekvist, stor entusiast och idéspruta, som jag haft anledning att uppskatta inte enbart som föreningsledare och organisatör utan även som kunnig styrelseledamot i GI och som arbetskamrat.

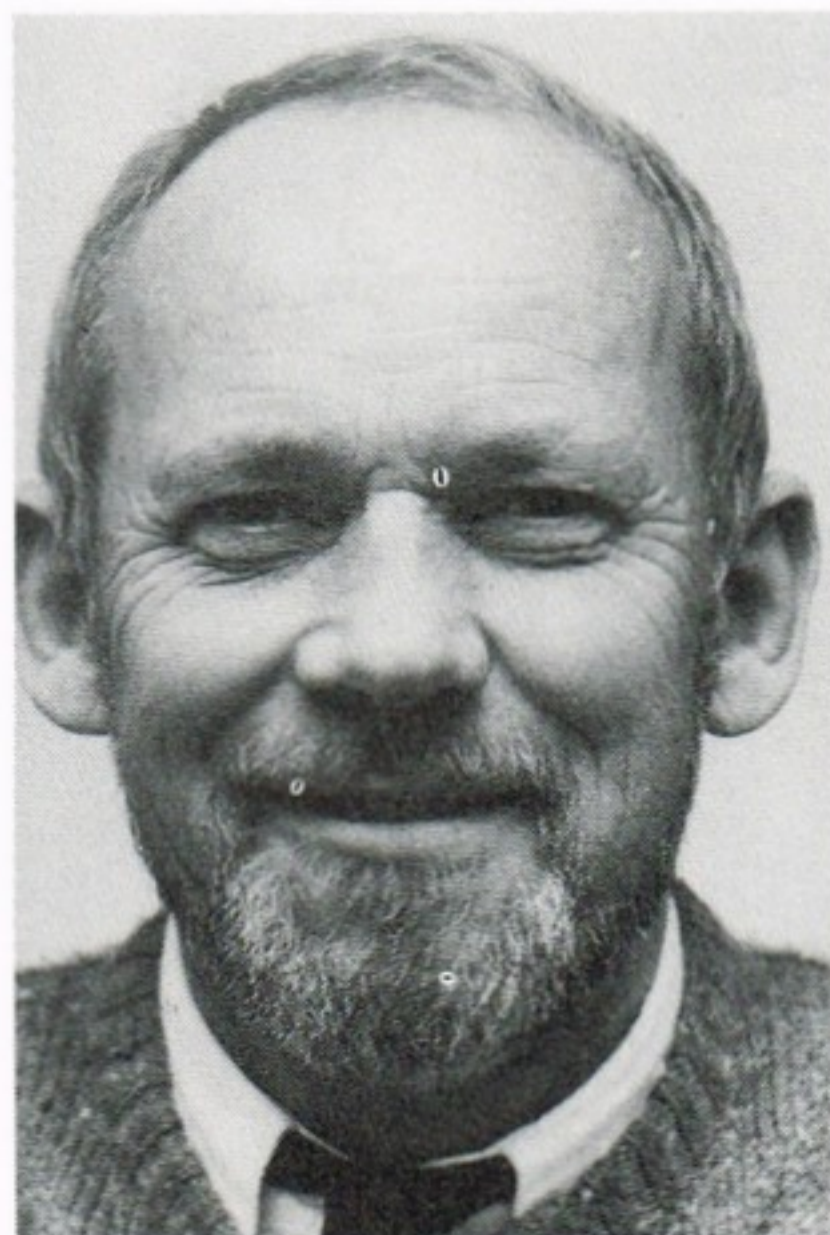
Gunnel Larsson, som ju inte varit med lika länge som herrarna ovan, men som så engagerande arbetar med "Hasse Hansas idrottsskola" och som också svarar för lägren som anordnas i samarbete med socialförvaltningen.

Grattis!

Låt mig till sist uttrycka mina hjärtliga gratulationer till de 25 åren; och jag önskar IF Hansa all lycka i framtiden!

Visby i augusti 1988

Thorsten Palmquist
Thorsten Palmquist

IF HANSAs huvudstyrelse

vid några tillfällen
under 25-års-perioden

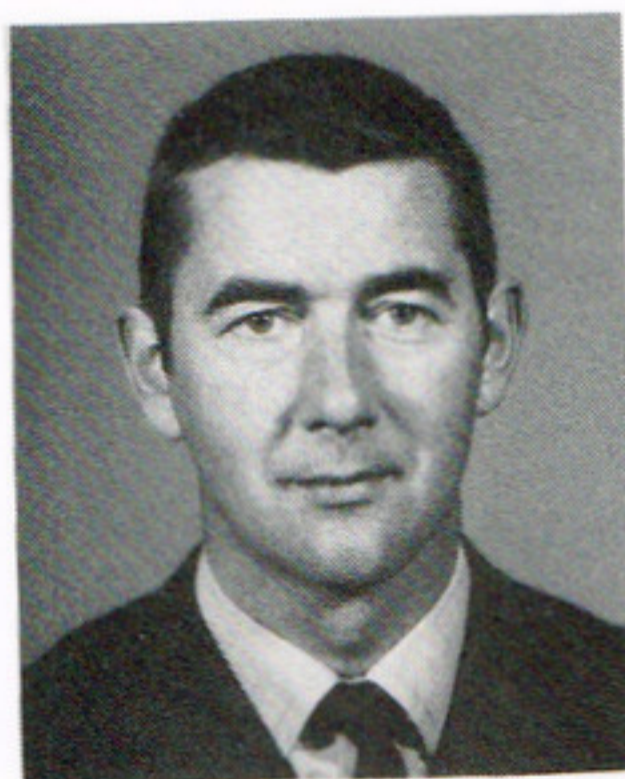
1963 - 1987

IF Hansas första
styrelse

vald av årsmötet
1963-01-17.

Karl Blomquist, kassör

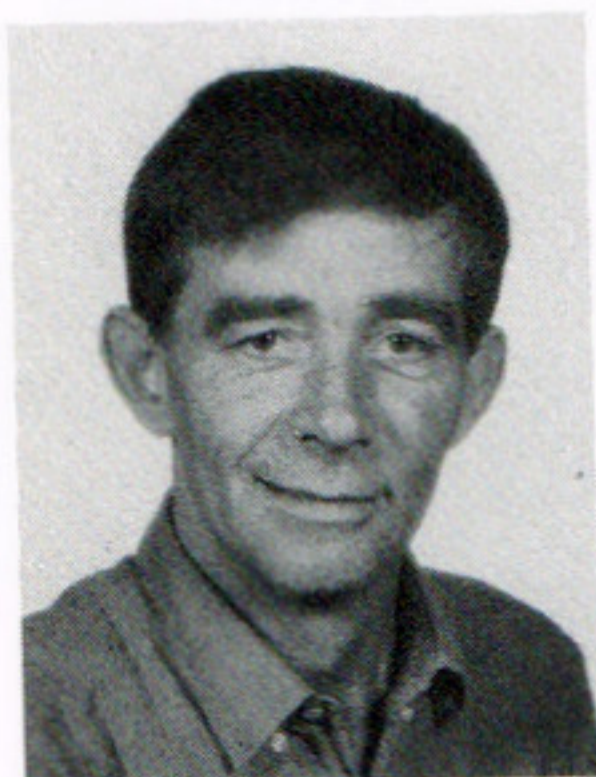
Ingvar Hansson, ordförande

Ivar "Ida" Wallin, sekreterare

Gottfrid Larsson, vice ordf

Bertil Göransson,

Berndt Aldervik

Lars Olsson

1976 - 1979

Från vänster: Lars Olsson (sekr), Olle Johansson, Jerker Enekvist, Jalle Isenberg (kassör), Rigmor Nilsson, Staffan Berggren, Evert Larsson, Stig Eliasson och Mats Hermansson (ordf). Bilden från årsmötet 79-03-02.

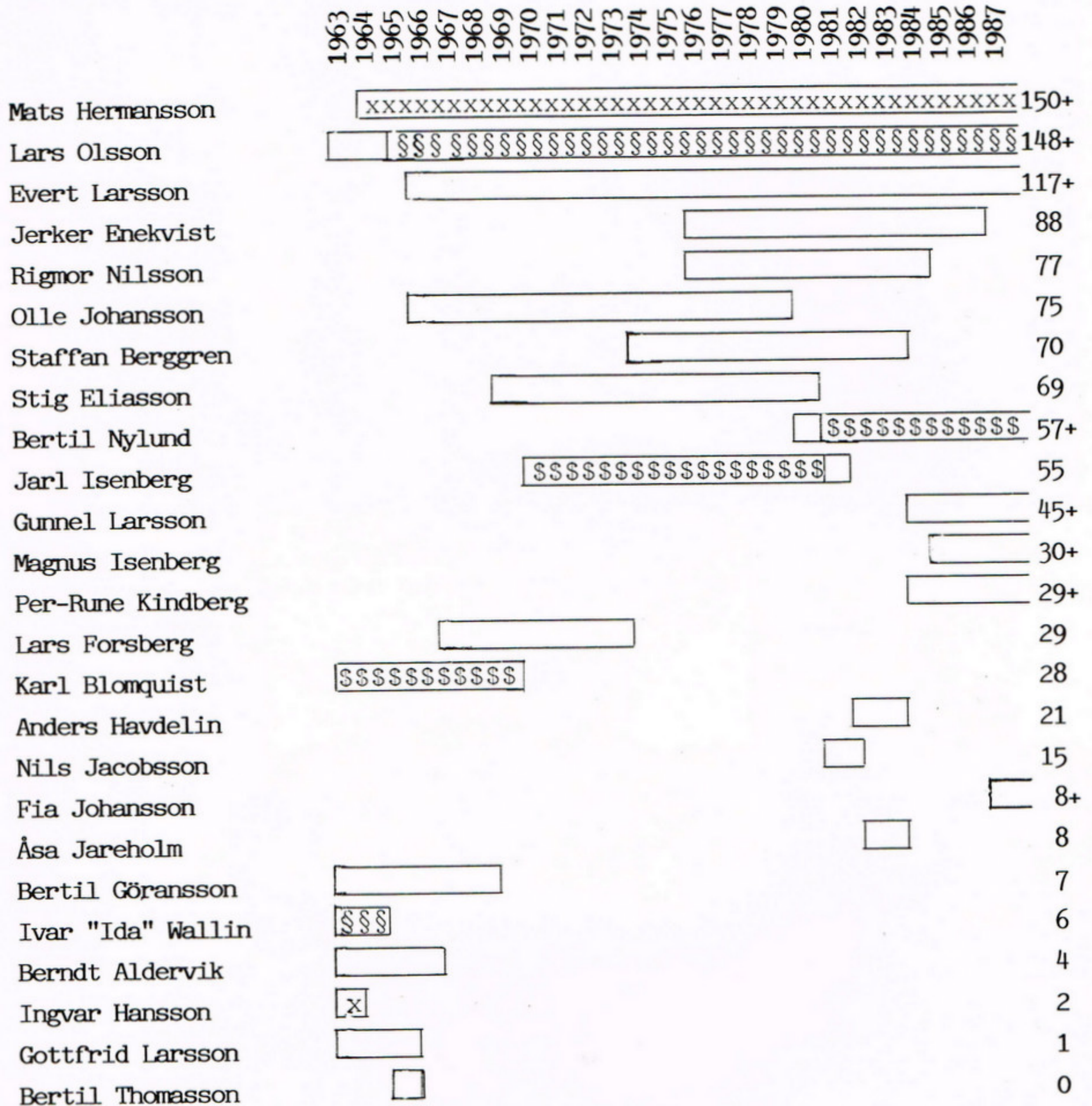
1987

Bakre raden från vänster: Bertil Nylund (kassör), Lars Olsson (sekr), Magnus Isenberg, Evert Larsson, Per-Rune Kindberg; Fia Johansson, Mats Hermansson (ordf) och Gunnel Larsson. Bilden tagen vid styrelsemöte 1988-01-25.

IF HANSAs styrelsemedlemmar åren 1963-1988

i ordning efter antal bevistade styrelsesammanträden

XX = Ordförande
 §§ = Sekreterare
 \$\$ = Kassör

+ = Nuvarande styrelsemedlem

IF Hansas styrelse består av en representant från varje sektion samt från 1984 dessutom en "obunden" sekreterare och från 1988 en ävenledes "obunden" kassör.

Utmärkelser till IF HANSA och Hansa-medlemmar

1964	Lars Holmö	GI:s silvermedalj
1965	Curt Alfvegren	Hedersmedlem i IF Hansa
1967	Lars Olsson	GI:s bronsmedalj
1968	Mats Hermansson	GI:s silvermedalj
1969	Ivar "Ida" Wallin	Hedersmedlem i IF Hansa
1971	Stig Eliasson Richard Kraft	GI:s bronsmedalj GI:s bronsmedalj
1974	Lars Olsson	GI:s silvermedalj
1978	Anders Havdelin	Landshövding Einar Gustavssons hederspris till friidrottare under 15 år: "För AH:s arbete som ungdomsledare och instruktör i IF Hansa".
1979	Karl Blomquist	GI:s silvermedalj
1980	Mats Hermansson Evert Larsson Jerker Enekvist Lars Olsson	GI:s guldmedalj GI:s silvermedalj GI:s bronsmedalj Guldklubbens stipendium
1981	Stig Eliasson	GI:s silvermedalj
1982	Richard Kraft Nils Jacobsson Gunnel Larsson Lars Olsson IF Hansa	GI:s silvermedalj GI:s bronsmedalj Islands-resa, som en av sex Sverige-representanter vid "Nordisk ungdomsledarkurs" Lions stipendium "För LO:s ungdomsarbete i IF Hansa". Årets IF 1982
1983	Gunnel Larsson	GI:s bronsmedalj
1985	Gunnel Larsson	Årets ungdomsledare 1985
1986	Mimmi Dalarve Madelene Allmungs Madelene Allmungs Jerker Enekvist Jerker Enekvist	Svenska gymnastikförbundets förtjänstmedalj i guld Hemse Rotary Clubs stipendium till "Lovande ungdom". GT:s kvartalsjunior 1986:3 GI:s silvermedalj Gotlands södra brandstods stipendium till "Förtjänt ledare".
1987	IF Hansa Lars Olsson Mats Hermansson	Årets ungdomsidrottsförening 1987 GI:s guldmedalj Riksidrottsförbundets guldmedalj

Ungdomsinstruktörer i IF Hansa 1963-1987.

Juni 68 - dec 70	Roger Norberg (Anställd gemensamt av Suderkommunerna)
Mars 77 - maj 77	Annelie Rylander
Okt 77 - maj 78	Gunnel Larsson
Okt 78 - apr 79	Båtel Enekvist
Nov 79 - dec 79	Charlotta Olsson
Jan 80 - apr 80	Tommy Gunnarsson
Okt 80 - apr 81	Torbjörn Nilsson
Nov 81 - apr 82	Stefan Svensson
Nov 82 - maj 83	Anders Nahlbom
(Jun 83 - aug 83	Anita Wickman, kartritning)
Nov 83 - aug 84	Magnus Isenberg
(Aug 84	Anita Wickman, kartritning)
Nov 84 - apr 85	Göran Thomasson
Nov 84 - maj 85	Gunilla Ronström
Dec 84 - mar 85	Tomas Ronström
Mars 85 - maj 85	Håkan Hermansson
Dec 85 - mar 86	Tomas Olsson
Feb 86 - maj 86	Eva Levander
Sept 86 - apr 87	Katarina Olsson
Okt 86 - feb 87	Peter Nilsson
Okt 87 - apr 88	Jane Jacobsson

Instruktörs- och administratörstjänst

Gunnel Larsson

Aug 85 - tills vidare

(Enligt de bestämmelser som började gälla 1985 får föreningar med minst 300 medlemmar under 26 år en halv tjänst. - 500 medlemmar under 26 år krävs för en hel tjänst).

Celebra besök i IF Hansa

Under åren har IF Hansa (och dessförinnan Havdhems IF) haft besök av ett antal **berömda personer**, bland vilka kan nämnas:

Tage Flisberg,	Sveriges förste världsmästare i bordtennis, tränade Sudret-spelare under två semesterveckor; dagtid turist, kvällstid tränare.
Lars Hall,	världsmästare i modern femkamp.
Sven-Ove Svensson,	kapten i svenska fotbollslandslaget under många år. Han tränade Hoburgs- och Havdhems-lag i två veckor och deltog i Sudrets lag mot övriga Gotland.
Lars-Ove Nilsson,	landslagsman i fotboll från Landskrona BoIS, tränade Hansa och Hoburg under två semesterveckor.
Björn Nordquist,	"Tejpen" kallad, Sveriges meste landslagsman i fotboll, besökte IF Hansas ungdomsspelare under ett läger på fastlandet.
Kjell Johansson,	"Hammaren", världsmästare i bordtennis. Han spelade rundpingis med flera hundra Suder-ungdomar i Hemsehallen.
Ola Ullsten,	Sveriges statsminister under några år, var bl a prisutdelare vid flera tävlingar.
Arja Hannus,	världsmästare i orientering och skidorientering, deltog i IF Hansas 3-dagarsarrangemang 1982.

Besök av GI:s konsulenter m fl

1963	Göte Sundkvist	Idrottskonsulent GI
1965-03-03	Gösta Rörstrand	Idrottskonsulent GI
1966-03-02	Gösta Rörstrand	Idrottskonsulent GI
1967-03-10	Gösta Rörstrand	Idrottskonsulent GI
1968-02-14	Gösta Rörstrand	Idrottskonsulent GI
1968-11-26	Roger Norberg	Idrottskonsulent, Sudret
1969-04-11	Gösta Rörstrand	Idrottskonsulent GI
	Roger Norberg	Idrottskonsulent, Sudret
1970-04-03	Gösta Rörstrand	Idrottskonsulent GI
	Roger Norberg	Idrottskonsulent, Sudret
1978-11-07	Thomas Engström	Idrottskonsulent GI
1981-05-25	Thomas Engström	Idrottskonsulent GI
	Rune Fohlström	Styrelseledamot GI
	Rosita Fellman	Styrelseledamot GI
1983-12-05	Thorsten Palmquist	Kanslichef GI
1987-05-18	Patrik Oskarsson	Idrottskonsulent GI

EKONOMI en nog så viktig sak i en idrottsförening.

En idrottsförenings ekonomi kan sägas vara uppbyggd på främst tre grundstenar:

1. Medlemsavgifterna
2. a. Grundbidrag och
b. Verksamhetsbidrag från stat och kommun
3. Egna arrangemang (tävlingar och annat)

Att med dessa tre huvudinkomstkällor få föreningen att "gå runt" varje år är en ofta mycket vanskelig sak för styrelsen. - Väntade inkomster kan minska eller helt utebli, och utgifterna är många och stora och kan rätt vad det är skjuta i höjden t ex vid en oväntad fastlandsanknytning, som ju annars rent idrottsligt är välkommen. Har föreningen dessutom egna anläggningar slukar dessa stora pengar, där kommunbidragen (än så länge ?) är små.

Medlemsavgifter

Ser vi för IF Hansas del på vad medlemsavgifterna tillför föreningen, så har de på 25 år stigit från 2 kronor för ungdom och 8 kr för äldre till nuvarande 35 respektive 75 kronor. Ökningen ser kanske stor ut, med ser man medlemsavgiften i förhållande till föreningens årliga utgifter, så är den i stort sett oförändrad. Cirka 6 % av de årliga kostnaderna betalas genom medlemmarnas avgifter då (1964 = 5,6 %) som nu (1987 = 6,3 %).

Grundbidrag och verksamhetsbidrag

Gör vi en liknande jämförelse för IF Hansas del mellan kommunens grundbidrag då och nu blir resultatet något gynnsammare för föreningen. Kommunens grundbidrag täckte 1963 ungefär 7 % av föreningens årskostnader. Motsvarande siffra för 1987 är cirka 15 %. Men då måste man ta i beaktande att ett nytt bidrag för instruktör/administratör infördes 1985 till större föreningar. Räknar vi bort detta bidrag har grundbidraget egentligen sjunkit till 2,7 %.

Ser vi i stället på de statliga och kommunala verksamhetsbidragen, så har de ökat från att täcka cirka 7 % (1964) av den totala årskostnaden till cirka 19 % (1987). Men här är det egentligen inte så mycket fråga om förbättrade bidrag. Det är i stället så att IF Hansas utökade verksamhet, framförallt bland ungdomarna, ger föreningen en större inkomst. Vi har så att säga ideellt "jobbat för pengarna".

Egna arrangemang

Sedan starten 1963 har IF Hansa arrangerat tävlingar i bordtennis (Suderträffen och Grötlingbokannan årligen) samt orientering (Suderträffen och Höstträffen årligen och dessutom mera oregelbundet återkommande tävlingar som 3-dagars t ex). Inkomsterna från dessa tävlingar motsvarade på 1960-talet cirka 6-7 % av föreningens totala årsutgift. Motsvarande siffra för 1987 är cirka 5 %. Egna tävlingsarrangemang ger alltså jämförelsevis något sämre utdelning nu; det är dock inkomster som vi inte alls kan vara utan...!

För att späda på inkomsterna anordnar en del föreningar t ex bingo. IF Hansa har sökt sig andra vägar till sina biinkomster. - Under de första tre åren fortsatte föreningen att anordna logdanser i Eke (Bolin, Bölske), något som vi "ärvt" från Havdhems IF. De gav rejäla netton men fick upphöra tvärt, då logdanserna i Hejde, närmare sta'n, tog all publik. IF Hansa försökte sig då på en ny inkomstkälla som ersättning för det ekonomiska bortfallet, nämligen loppmarknad och auktion på skänkta och hopsamlade föremål från bygden. Inkomsterna från båda dessa evenemang redovisas här nedan. Siffran inom parentes anger procent av respektive års totala utgifter.

1963	Logdans	Netto okänt	(>50 %)
1964	Logdans	-"- 12.000 kr	(85 %)!)
1965	Logdans	-"- 5.000 kr	(36 %)
1966	Loppmarknad	-"- 3.700 kr	(31 %)
1967	Loppmarknad + konstutställning (!)	-"- 3.500 kr	(34 %)
1968	Loppmarknad + kaffetombola	-"- 4.500 kr	(18 %)
1969	Loppmarknad + kaffetombola	-"- 3.400 kr	(18 %)

Lotterier och kioskförsäljning vid egna tävlingsarrangemang, torgdagen etc, liksom inträden vid matcher, ger förstås också lite extraslantar varje år. Under senare år har IF Hansa, med huvudansvar i fotbollssektionen, åtagit sig fagning och slätter i det stora ängat vid Bredkvie i Fide, vilket ger en bra slant och dessutom i dubbel mening är en kulturgärning. (För visst är idrott kultur...?)

Budgetarbete

Om det under de första åren kunde tillåtas gå lite "på hov", så har huvudstyrelsen och sektionsstyrelserna under de senaste 10-12 åren övergått till ett ganska arbetskrävande men nödvändigt budgetarbete. Det börjar nu handla om så stora summor, att huvudstyrelsen hela tiden måste ha grepp om situationen. Och hitintills har det lyckats något så när. Vi måste väl ändå säga att IF Hansa är lyckligt lottat och har en förhållandevis stabil ekonomi.

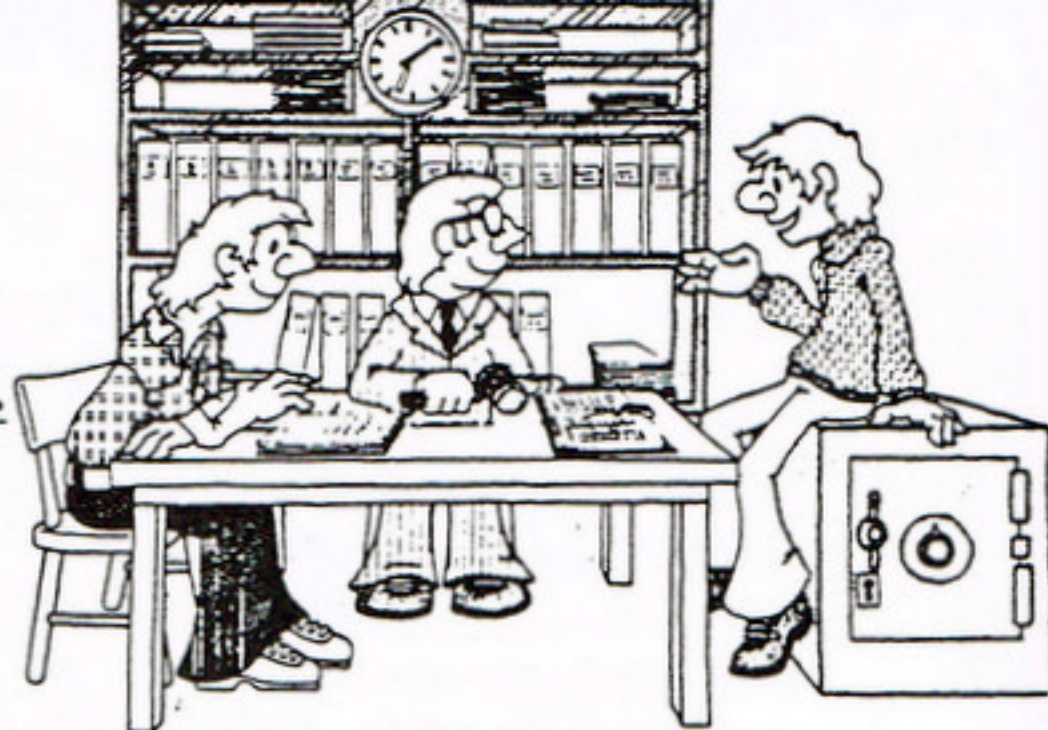
Den som nu har räknat procent och inte fått det till hundra, har räknat alldeles rätt. Givetvis finns det flera andra inkomster av skiftande slag; nämnas kan t ex lägerbidrag, försöksverksamhet (t ex SIA och idrottskolan); 3-dagars och 5-dagars i orientering, kartritningsbidrag och en hel del annat. Men det skulle föra för långt att i detalj gå in i varje delpost som "dyker upp" genom åren.

25 års nettobehållning

Det netto som föreningen under 25 år lyckats skrapa ihop finns till cirka 50 % "inbyggt" i klubbstugan på Hansavallen. Resten finns som buffertkapital på banken - ingen vet ju när nedgångarna och djupdykningarna kommer. Senast förra sommaren var vi på vippen att behöva ta ett lån för att klara en "utgiftstopp".

Avslutningsvis: Skulle medlemsavgiften höjas vid årsskiftet, så försök förstå att det i så fall är en nödvändighet för att få IF Hansa att "gå runt" ekonomiskt. - Har du för resten tänkt efter någon gång vad du egentligen får eller kan få för din avgift! IF Hansa kan bjuda på aktiviteter och motion i tiotalet verksamhetsgrenar, och det för mindre än 100 kronor per år !!!

IF Hansas ekonomi under de första 25 åren.

	Intäkter	Kostnader	Netto	Netto i för- hållande till intäkterna
1963			+ 2.700 kr	
1964	14.500 kr	14.200 kr	+ 300 kr	+ 2 %
1965	8.000 kr	14.000 kr	- 6.000 kr	- 75 % !
1966	14.022 kr	12.128 kr	+ 1.894 kr	+ 14 %
1967	16.756 kr	10.280 kr	+ 6.476 kr	+ 39 %
1968	22.823 kr	25.530 kr	- 2.707 kr	- 12 %
1969	23.149 kr	18.438 kr	+ 4.711 kr	+ 20 %
1970	18.583 kr	16.081 kr	+ 2.502 kr	+ 13 %
1971	26.413 kr	28.231 kr	- 1.818 kr	- 7 %
1972	23.111 kr	25.598 kr	- 2.487 kr	- 11 %
1973	25.258 kr	25.184 kr	+ 74 kr	+ - 0 %
1974	33.010 kr	29.659 kr	+ 3.351 kr	+ 10 %
1975	34.772 kr	24.983 kr	+ 9.789 kr	+ 28 %
1976	52.778 kr	38.020 kr	+ 14.758 kr	+ 28 %
1977	72.044 kr	67.220 kr	+ 4.824 kr	+ 7 %
1978	177.894 kr	139.901 kr	+ 37.993 kr	+ 21 %
1979	148.763 kr	158.532 kr	- 9.769 kr	- 7 %
1980	160.614 kr	165.281 kr	- 4.667 kr	- 3 %
1981	196.466 kr	211.480 kr	- 15.014 kr	- 8 %
1982	218.463 kr	145.742 kr	+ 72.721 kr	+ 33 % !
1983	172.230 kr	188.805 kr	- 16.575 kr	- 10 %
1984	249.164 kr	263.518 kr	- 14.353 kr	- 8 %
1985	366.647 kr	342.531 kr	+ 24.116 kr	+ 7 %
1986	406.838 kr	362.289 kr	+ 44.549 kr	+ 11 %
1987	433.389 kr	429.055 kr	+ 4.334 kr	+ 1 %

Trots ett intensivt och noggrant budgetarbete "svänger" utfallet som synes ganska mycket. Detta beror bland annat på att inkomster/bidrag ofta utfaller året efter utgifterna, liksom att det finns en del osäkra siffror i budgeten: Hur många lotter får vi sälja?, hur stor publik kan vi hoppas på?, hur mycket kommer försäljningen/arbetsinsatsen etc att ge?.

Totalt sett måste ändå IF Hansas ekonomi betraktas som stabil. De 25 åren ger tillsammans ett plusnetto på cirka 160.000 kr, av vilka en stor del har investerats i klubbstugan på Hansavallen.

Vidare kan ju noteras att omsättningen ökat med c 3000 % (!) på 25 år; föreningen har nu en årsomsättning nära halvmiljonstreckat jämfört med c 10.000 kr vid starten...

LOK STÖD

IF Hansas bidragsberättigade sammankomster (åldern 7-25 år) åren 1973-1987.

(=Det så kallade LOK-stödet, Lokalt aktivitetsstöd).*

	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	Snitt
Badminton	-	-	-	123	285	126	108	116	95	61	66	38	-	-	-	113
Bordtennis	185	113	180	211	226	179	292	303	274	261	265	215	199	268	255	228
Fotboll	86	117	140	320	437	536	864	921	893	932	1.231	1.475	2.052	1.986	1.656	910
Fri idrott	-	-	-	24	175	147	166	137	139	144	210	-	-	-	-	143
Handboll	187	115	151	329	394	313	486	497	418	491	537	441	339	410	466	372
Motion	-	-	-	15	-	84	39	88	102	154	46	39	201	292	187	104
Orientering	20	56	49	67	28	88	120	123	111	156	95	72	37	46	47	74
Tyngdlyftning	117	74	172	111	34	92	88	82	225	129	25	-	-	-	-	104
Volleyboll	9	23	6	66	78	46	63	87	105	96	97	22	44	40	21	54
Idrottsskola	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	32	60	140	126	90
SUMMA:	604	498	698	1.266	1.657	1.611	2.226	2.354	2.362	2.424	2.572	2.334	2.932	3.182	2.758	1.965
Placering bland Gotlands-IF	13e	12e	11e	5e	4e	4e	4e	4e	4e	4e	4e	4e	4e	3e	3e	plats

*Under åren 1963 - 1972 utgick bidrag efter "fritidsgrupper", vilket inte är direkt jämförbart med det lokala aktivitetsbidraget.

Bidrag utbetalas dels från staten (nu = 10 kr) och från kommunen (nu = 20 kr).

Nedersta raden visar IF Hansas placering jämfört med övriga idrottsföreningar på Gotland.

Från och med 1984 redovisas tyngdlyftning/styrketräning i motionssektionen.

Från och med 1985 redovisas badminton i motionssektionen.

Personlig betraktelse av min Hansa-tid.

Jag sitter med en stor hög av "Hansa-Glimtar" framför mig - jag har fått styrelsens uppdrag att skriva ned några rader om vad IF Hansa är och har betytt för mig.

Att läsa igenom 13 års verksamhet för en idrottsförening tar en hel kväll. Men vilken fantastisk läsning, och vilka minnen som väcks till liv av rubriker, namn, resultat...!

Jag är i dag mycket tacksam för att jag fick chansen att få vara med och arbeta med idrotten i IF Hansa. Vad det betyder för ens personliga utveckling går väl inte att mäta, men helt klart är det en skola som man har nytta av i hela sitt liv. Det är också ett ypperligt sätt att komma in i en bygd och lära känna dess folk, framförallt ungdomen.

Jerker Enekvist

Fotboll

Det hela började då jag fick ett vikariat som lärare vid Havdhems skola. Ett gäng skolgossar bönade och bad, att jag skulle bli tränare och lagledare för pojklaget i fotboll. Trots att jag var fullkomlig novis på området lät jag mig bevekas. Och visst fick jag snabbt lön för mödan! Träningsvilligare killar fanns inte på hela Gotland. De samlades på Hansavallen minst en timme innan varje träning, och skulle vi spela bortamatch stod de och väntade vid kiosken långt före utsatt tid. Fastän deras lagledare/tränare var totalt renons på taktiskt fotbollstänkande och kunskap om "den gröna mattans schack", så gick det bra för grabbarna, och framförallt hade vi roligt! - I stället för att bara träna fotboll lekte vi bolllekar, och en av huvudreglerna var att alla skulle få vara med. Taktiken på matcherna var enkel:

- Runo, du stannar kvar vid mittcirkeln. Och ni andra: När motståndarna pressar på som vanligt, se till att få bollen till Tobbe. Och du Tobbe sparkar till det värsta du kan. Sen är det bara för dig Runo att springa och sätta bollen i nät bakom målvakten!!!

Runo heter förstås Söderlund i efternamn, och Tobbe, det är Torbjörn Nilsson. Taktiken räckte ända till distriktsfinal i 70-iaden 1978 mot Fårösunds GoIF. Jag minns ännu känslan, när bolltrollaren Magnus Isenberg rullar in 3-2, när det återstår mindre än en minut av matchen!

Skall sanningen fram, så betydde nog inte lagledarens taktik så mycket. Laget var fullt av talang och bollbegåvningar och utgör i dag stommen i IF Hansa/Hoburgs div IV-lag. Visst kändes det lite jobbigt ibland att flera gånger i veckan och dessutom på helgerna ge sig av till Hansavallen eller Hansahallen för träning och matcher, men den tacksamhet och den gemenskap man fick med dessa fina fotbollsgrabbar är en betalning mer värd än pengar!

Fri-idrott

När IF Hansa lät friidrotten pånyttfödas 1976, var det naturligt att jag ställde upp som ledare, eftersom det var "min" idrott - jag hade själv utövat den i min ungdom.

Friidrotten tog mycket tid. Inte så mycket för träningen av ungdomarna, utan mest alla tävlingar och framförallt alla sammanträden på förbunds-nivå. Det var skönt, när familjen Havdelin, Kulle, engagerade sig och tog över mycket av det administrativa arbetet. Vilken fart det blev på Hansa-friidrotten! Många av våra duktiga ungdomar toppade listorna i den gotländska friidrottsstatistiken.

Även ett gäng långspringande "gubbar", med ordförande Mats i spetsen, fick en renässans och började delta i tävlingar av olika dignitet. Nämnas bör förre distriktsläkaren i Burgsvik, Björn Johnsson, som sprang tio Lidingölopp i följd. - En prestation!

Motion

Under början av 80-talet blev motionsidrotten alltmer satt i fokus genom olika friskvårdskampanjer här på ön. IF Hansa hade då redan under många år haft en motionssektion, i vilken det huvudsakligast bedrevs gymnastik för damer och herrar. Eftersom jag för ett år varit anställd som projektledare för öns friskvårdsprojekt "Motion 80", och eftersom friskvård och motionsidrott låg mig varmt om hjärtat, så fick jag förtroendet att leda arbetet i IF Hansas motionssektion. (I sektionsstyrelsen ingick nästan bara flickor, vilket inte gjorde saken sämre...) Vilken entusiasm vi hade då vi kastade oss in i verksamheten. Nu skulle vi "frälsa" södra Gotland! Motionsidrott som skulle passa alla, friskvårdsinformation, konditionstestning, samarbete med sjukvården var några av våra "grepp". Alla Suder-gutar skulle inse vikten av kost och motion, om man vill hålla sig frisk längre. Riktigt alla nådde vi väl inte, men motionssektionen har inte gett upp utan fortsätter att hitta nya vägar för att få folk att motionera. En viktminskargrupp t ex, som på skoj satt som mål "att banta bort en i gruppen"... De träffas regelbundet för promenader och taktiksnack om mat och dryck.

Volleyboll och orientering

Nu är ju inte idrotten bara en massa styrelsearbete. Vill man prova på olika idrotter så är IF Hansa ett bra val med alla sina sektioner. Själv började jag med volleyboll i mitten av 70-talet. Eftersom Hansahallen inte var uppförd ännu, åkte vi till Hemse och tränade en gång i veckan. Nästan varje helg var det sedan match inne i Visby. IF Hansas volleyboll-herrar var ett lag fullt med bollkänsla, humor och spelnerver; från att ha spelat strålande i ett set kunde allt plötsligt rasa samman. Jag glömmer t ex aldrig DM-finalen mot BBC i nya Hansahallen, då vi ledde med 14-2 i avgörande set och ändå förlorade...! Lagledaren/tränaren Staffan hade det nog inte alltid så lätt...

Det känns skönt, när man nu kommit upp i medelåldern, att äntligen ha funnit sin favoritidrott - orientering. Det är en härlig idrott. Den perfekta familjeidrotten. Ingen tävling är den andra lik. En dag kanske man lyckas med det perfekta loppet, men å andra sidan är det aldrig någon som ser alla misslyckanden, när naturen inte stämmer med var man är på kartan.

Styrelsen

Ibland får jag frågan hur jag kan "offra" så mycket tid på idrotten. Svaret blir alltid att det inte handlar om att offra utan om att få. Det är en otrolig rikedom att tillsammans med kamraterna i IF Hansa ha fått utveckla visioner och idéer och försöka överföra dessa till verksamhet i föreningen! IF Hansa har under många år framstått som en mycket välskött förening på Gotland och har utsetts både till "Årets idrottsförening 1982" och "Årets ungdomsförening 1987". Detta tack vare den kompletta och kompetenta huvudstyrelsen med de "tung" grabbarna: ordförande Mats, kontakternas man, sekreteraren, den perfekta och noggranne skrivmänniskan Lasse, kassören siffermänniskan Berra och Evert, slitvargen i alla bt-tävlingar. Dessa "gamlingar" kompletteras utmärkt av de idérika ungdomarna Gunnel, Magnus, Fia och Pelle. Skall man prata idrottsspråk, så kan man utan överdrift påstå att IF Hansas huvudstyrelse toppar högsta Gotlands-serien!

Även om jag i dag lämnat det aktiva ledararbetet i föreningen, så följer jag noga med vad som händer där. IF Hansa kommer alltid att ha en stor plats i mitt hjärta och vara min moderförening!

SPARBANKEN GOTHIAS STIPENDIUM

TILL

ÅRETS IDROTTSFÖRENING

1982

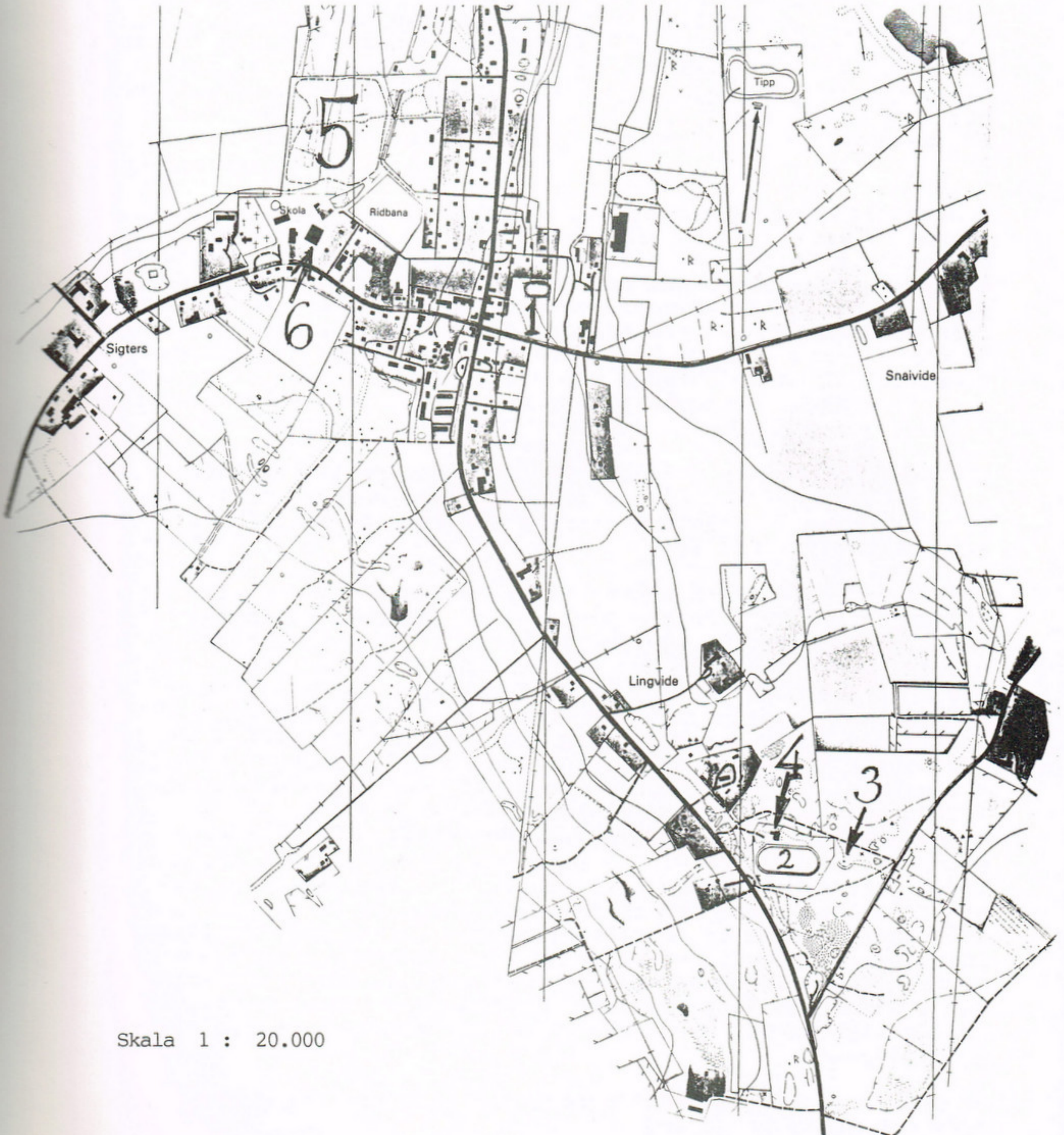
IDROTTSFÖRENINGEN HANSA

Från vänster: Jarl Isenberg, Evert Larsson, Mats Hermansson, Staffan Berggren, Rigmor Nilsson, Stig Eliasson, Jerker Enekvist, Lars Olsson. (Bilden tagen något år tidigare).

Karta över centrala Håvdhem, "Korsby",
och huvudleden söderut mot Grötlingbo.

På kartan visas de anläggningar som IF Hansa arrenderar, äger eller nyttjar.

Siffrorna på kartan hänvisar till motsvarande numrering i den efterföljande texten. (Nr 1, 5 och 6 runt "Korsby", nr 2, 3 och 4 cirka 2 km söderut vid vägskälet mot Eke).

Skala 1 : 20.000

IF Hansas anläggningar

(Siffrorna efter rubrikerna återfinnes på kartskissen som inleder detta avsnitt)

Hansarinken (1)

Hansarinken övertogs 1963 från Havdhems IF. Den försågs med fyra strålkastare, en i varje hörn, år 1971, i stället för den uttjänta rinkbelysningen. Banan spolades upp kalla vintrar och sköttes i viss samverkan med skolan. I början av 1976 brann omklädningsrummen ned. Eftersom IF Hansa inte hade någon verksamhet på is, valde styrelsen att inte bygga nya omklädningshytter, utan området städades upp. Kvar stod rinken för en tid, och varpkastning bedrevs där, men IF Hansa har inte längre något ansvar för området.

Hansavallen (Se separat artikel) (2)

Hansavallen anlades av tyskarna som under andra världskrigets slutfas satt internerade där. Den kom att skötas av en idrottsplatsstyrelse med två representanter från Grötlingbo IF, två från Havdhems IF och två utsedda av kommunalfullmäktige i Havdhems kommun. Då de båda idrottsföreningarna 1963 slogs ihop till IF Hansa, utsågs representanterna i stället av den nya föreningen. Kommunen bidrog med ett mindre årligt driftsbidrag.

När Gotlands kommun bildades 1971 övertog fritidsnämnden i den nya kommunen ansvaret i samverkan med representanterna från IF Hansa. Medelsfördelningen fortfarande låg, för att inte säga otillräcklig!

1984 övertog IF Hansa ansvaret för Hansavallen; den blev "föreningsägd IP". Fritidskontoret lovade full kostnads-täckning för driften samt möjligheter till investeringsbidrag. - Sanningen är den att kommunen inte på långt när ger full kostnadstäckning, utan föreningen åsamkas (ännu 1987) höga kostnader och kämpar mot en ibland trög byråkrati. **Här behöver kommunen ta krafttag** för att stötta de föreningar på ön som tagit över ansvaret för anläggningar i sin bygd! - I sanningens namn skall dock sägas att klubbstugan på Hansavallen tillkommit till stor del med hjälp av kommunalt investeringsbidrag. **Men driften ???** Framförallt löparbanorna är ett problem; här växer ogräset högt i det luckra tegelkrossunderlaget... Troligen måste vi avstå från löparbanor och så igen alltihop. IF Hansa har ju inte längre någon friidrottsverksamhet (och kommer troligen inte att få inom överskådlig tid), så vi behöver inte banorna. Men skolorna använder dem då och då. Idrottsföreningen har i alla fall inte resurser att klara av underhållet av friidrottsbanorna. Här måste i så fall kommunen aktivt gå in och stödja!

Arrendekontrakt med Grötlingbos första skifteslag skrevs nytt 1984 och löper på 30 år.

Lager Lingen (Se separat artikel) (3)

Lager Lingen kallas det natursköna området alldeles öster om Hansavallens idrottsplats. Det var lägerområde under "tysktiden", därav namnet. Även Lager Lingen "ärvdes" från Havdhems och Grötlingbo IF, då IF Hansa bildades 1963. Arrendekontraktet skrevs nytt 1978 att gälla i 10 år. Efter kontakt med RAGU genomfördes ganska omfattande röjningsarbeten på området 1980 med hjälp av AMS.

På IF Hansas initiativ anordnades flera somrar i början av 80-talet en "Bygdens Dag". IF Hansa ansvarade 82-85 för ett arenaprogram med lekfulla och spektakulära inslag, varefter allt vad bygden har av föreningar och organisationer bjöd till basar och marknad på Lager Lingen. "General" för hela tillställningen, och mannen bakom idén, var Jerker Enekvist.

Klubbstugan (4)

Omklädningsutrymmena vid Hansavallen iordningställdes då fotbollsplanen och idrottsplatsen anlades. De blev med tiden ganska nerslitna, och 1979 satsade IF Hansa med viss hjälp från kommunen på en renovering av duschrummen; bastun togs bort och de två kallduscharna ersattes med sex varmvattensduschar. Dessutom lades plastmatta på golvet, och väggarna kläddes med plasttapet.

Klubbstugefrågan stöttes och blöttes under många år i IF Hansas styrelse. En särskild klubbstugekommitté prövade olika idéer och förslag t ex Havdhems bygdegård, någon lokal i Havdhems skola, en utbyggnad av Hansahallen söderut, kanske i samverkan med ungdomsgården, eller en fristående byggnad. Men kommunen var ovillig att bidra med pengar till något av förslagen. I stället blev det så att styrelsen i IF Hansa började skissa på en ut- och tillbyggnad av utrymmena vid Hansavallen; en klubblokal där man kunde samla fotbollslaget för "taktiksnack" innan matchen behövdes, liksom ett ställe för samkväm och ett kansliutrymme. Ansökan med byggnadsritningar sändes till Gotlands kommun och Riksidrottsförbundets anläggningskommitté. Det blev klartecken från båda, och bygget kunde påbörjas. RF-anslaget var blygsamt, 18.000 kr, medan kommunen bidrog med 104.000 kronor. Bygget var kostnadsberäknat till 200.000 kronor, vari bland annat en trekammarbrunn för wc och dusch ingick. Bengt Johansson stod som arbetsledare på platsen, och till sin hjälp hade han vaktmästaren Göran Melin och de ungdomar som tilldelats föreningen som ungdomslag. Stora ideella insatser gjordes också, framförallt av medlemmar i fotbollssektionen.

I slutet av 1985 stod ny/tillbygget klart, prydligt och ändamålsenligt. IF Hansa låg visserligen ute med nära 100.000 kronor, men större delen av detta återbetalades av kommunen under 1986. Under 1987 har ett avhärdningsfilter satts in, och hela anläggningen får nu anses klar; endast planeringen av ytterområdet återstår.

Motionsspåret vid Hansahallen (5)

Direkt Hansahallen stod färdig 1976 började IF Hansa agera för att ett motionsspår skulle anläggas i anslutning till hallen, i den dåvarande prästgårdshagen (numera överförd i kommunens ägo).

Föreningen lyckades anskaffa ett antal stolpar till en framtida belysningsslinga, och i fint samarbete med AMS anlades ett motionsspår knappt 1000 meter långt (Cirka 980 m). Det blev färdigt 1980 och invigdes med pomp och ståt av kommunalrådet Eric Carlsson den 20 september. Planerna på att anlägga ett par styrketräningsstationer längs spåret har ännu inte kommit till utförande.

För att kunna ha glädje av motionsspåret även vintertid köpte föreningen för egna pengar en begagnad snöskoter 1982. Flera snövintrar har föreningen här kunnat bjuda bygdens folk, inte minst skolungdomen, på uppåkta skidspår.

1985 hade IF Hansas styrelse äntligen lyckats övertyga fritidsnämnden i Gotlands kommun om att det behövdes elljus i motionsspåret i Havdhem. Vi fick bidrag till ljusslingorna och anslutningen, men arbetet med uppsättningen fick vi svara för själva (dock med inlånad maskinhjälp...)

IF Hansa ansvarar för skötsel och underhåll av elljusspåret vid Hansahallen. Bara barkduskostnaden är c 5.000 kr/år... Genom IF Hansas agerande har också belysningspunkter blivit uppsatta på skolans nordsida, så att motionärer något enklare skall kunna hitta till lysknappen vid elljusspåret start!

Hansahallen (Se separat artikel) (6)

Visserligen är Hansahallen kommunägd och tillgänglig för alla bygdens föreningar, men det går ändå inte att hoppa över Hansahallen i en uppräknig av anläggningar som har betydelse för IF Hansas verksamhet. Ända sedan 1963, då föreningen bildades, har vi på olika sätt uppvaktat berörda myndigheter i frågan om en ändmålsenlig idrottslokal i Havdhem. Och 1976-04-01 stod den där! Äntligen!!

Vad den betydde för IF Hansa kan man utläsa t ex i ökat antal aktivitetstillfällen, ökat antal medlemmar, ökat antal sektioner. Det var ett sedan länge uppdämt behov, som nu till sist kunde få ett utlopp! I samverkan beslutades att all ungdomsträning skall vara avslutad klockan 20.00, och ibland var det svårt att få in all träning för de yngre inom ramen 17-20. Men eventuell utsträckning har alltid skett genom tidigare-läggning av första träningspasset.

IF Hansa har också ett finger med i spelet när det gäller vägen till Hansahallens parkering. Den var flera år en trafikfara, framförallt kvällstid. Gatlyktor och asfaltering stod på önskelistan, och i samarbete med skolan fick vi kommunen att satsa på detta.

Vi hoppas på många fina år ännu i en utmärkt idrottshall!!!

Motionsspåret i f d Prästgårdshagen alldeles norr om Hansahallen invigdes 1980-09-20 av kommunalrådet Eric Carlsson. - 1985 blev det elljus i spåret.

Klubbstugan på Hansavallen uppfördes 1985 i vinkel mot och sammanbyggd med den tidigare byggnaden för omklädning och dusch. Här finns pentry, förråd, samlingslokal och kontorsutrymme. - Bilden tagen hösten 1988 vid IF Hansa/Hoburgs första träning efter sommaruppehållet.

Hansavallen och Lager-Lingen - lite närtidshistoria

Allmän idrott och fotboll

Den nuvarande Hansavallens historia går ganska långt tillbaka i tiden; men först en liten bakgrund.

Redan på 1920-talet förekom friidrott på Sudret, och fotbollen hade så smått börjat rulla även ute på södra Gotland. Friidrotten, eller som det då hette "allmän idrott", hade sin arena på den så kallade Sandes Storakar i Grötlingbo. Det är den stora plana betesmark, som ännu ligger mittemot den norra av Sandesgårdarna vid väg 142 i Grötlingbo. - För fotbollsspel använde man däremot den så kallade Dävingen å Grötlingbos första skifteslags område, en förhållandevis plan sandmark, precis där vi nu hittar Hansavallen. Evenemangen med allmän idrott stod väl "Grötling-sorkarna" mest för, medan Havdhems IF framförallt var en fotbollsklubb. En hel del duktiga "grötlingar" spelade fotboll i Havdhems IF på den tiden.

"Dävingen"

I de s k skifteslagen, vilka för övrigt ännu i högsta grad existerar, hade ägarna till "i mantal satt jord" avsatt vissa områden för att ha gemensam tillgång till sand och grus för vägunderhåll och byggnation. Detta system infördes vid det laga skiftet, som brukar dateras till 1882. - Det betyder alltså, att den gamla idrottsplatsen "Dävingen" så gott som helt och hållet låg i Grötlingbo socken, och det var på sådan kollektiv, eller skall vi säga kooperativt ägd mark, som Hansavallen senare skulle komma att anläggas. Och i dag är det ju faktiskt också så, att det endast är Hansavallens nordöstra hörnflagga plus några få kvadratmeter i anslutning till den, som ligger i Havdhems församling...! - Klart att många av dåtidens tvättäkta Grötlingbo-patrioter fick anledning att höja på ögonbrynen när tidningarna envisades med att i sportreferaten skriva: - ".i gårdagens match på Hansavallen i Havdhem..."

Gamla Dävingen, ja! Den som skriver dessa rader minns 1930-talets Däving; en bit någorlunda plan sandmark, gräsbevuxen för all del, men med ett otal smågropar. Någon kritning av linjer förekom inte då, utan alla sådana markeringar gjordes med sågdus som lades på för hand, ungefär som när man sår morotsfrö i trädgårdslandet. Några målnät fanns givetvis inte, och det var nog många utanförskott som dömdes som mål, därför att domaren stod i sådan vinkel, att det var omöjligt för honom att avgöra om det var mål eller inte.

Undertecknad minns t ex en match, där jag gick linjeman: En Grötlingbo-forward sköt ett skott som väl gick en knapp meter utanför, men domaren dömde mål. Han stod så till, att han uppfattade målet som helt juste. Jag fanns däremot i perfekt position, och i ett försök att vara objektiv talade jag om för domaren att han dömt fel. - Vilken reaktion från Grötlingbo-supportrarna!

- Är han gal'n , sorken?! Medverke till å döme bort ett Grötlinge-mål!?!!

Det blev minsann för en stackars ärlig linjeman att efter matchen ta sig hem på omvägar på sin gamla cykel...

På Dävingen fanns naturligtvis inte några omklädningsrum. Spelarna i lagen fick klä om i ett par sandgropar som fanns i anslutning till en krypväxande jättetall, belägen ungefär mitt emellan västra nuvarande målet och den sydvästra hörnflaggan. Och inte ska ni tro att det fanns plast att täcka över någonting med, om det regnade! Och att i så fall i stället klä om i en bil var helt otänkbart; sådana fordon var då ännu endast i ett fåtals ägo! - Kom ihåg, käre läsare, att jag talar om mitten av 30-talet...

Orostider

Så kom då andra världskriget. Det som officiellt i vårt land hette "förstärkt försvarsberedskap", var här på Gotland i praktiken inget annat än allmän mobilisering. Det gjorde att allt idrottsutövande blev en andrahandsfråga, och speciellt lagidrotterna blev lidande. Då spelades ännu serierna från höst till vår, och det var med knappaste nöd, som 1939-40 års "Södra serie" kunde genomföras.

Under några år innebar detta näranog en Törnrosa-sömn för gamla Dävingen. - Men så kom 1945! Desperadon i Berlinbunkern tog sitt liv, Tyskland kapitulerade, och intill Dävingen kom att etableras ett interneringsläger för tyska krigsfångar, militär personal, som fördes dit efter att ha blivit utsatta för ett av andra världskrigets sista flyganfall under sin evakuering från Baltikum. Tyskarna anlände till Gotland kvällen innan Kristi Himmelfärds dag 1945, och många av dem var då sårade och i dålig kondition.

Sysselsättningsproblem...

Frågan om en meningsfull sysselsättning för de internerade blev snart aktuell. Och framsynt folk i Havdhems IF såg här en chans!! Man skulle kunna få en fin idrottsplats i ordningställd! Havdhems tegelbruk hade gott om schaktmassor och utmärkt matjord, och likaså kunde tegelbruket ställa upp med tegelkross till löparbanorna i stället för den traditionella kolstybben.

Det föreningen behövde ordna själv var måhända de längre transporterna, vilket kunde vara nog så svårt i bensinransoneringstider. Men hyggliga kompanichefer förfogade alltid över en eller annan lastbil... - För själva jobbet på idrottsplatsen kunde ett stort antal tyska interner ersätta de maskininsatser som vi i dag anser helt outhärliga vid liknande arbeten.

Ja, det var alltså i Havdhems IF som man hade de här planerna. Att "småbröderna" i Grötlingbo IF skulle kunna erbjudas att vara med i projektet var det ingen som tänkte på till en början. Ett krux var att man måste ha markägarnas tillstånd, och det var Grötlingbos första skifteslag som var ensam markägare...! Man tog kontakt med skifteslaget, och som tur var (säger nu en gammal "Grötlingbo-sork" !) så fanns det i skifteslagets ledning klokt och idrottsintresserat folk som sa:

- Okej, vi släpper till marken! Men det måste vara under det absoluta villkoret, att man bildar en Grötlingbo-Havdhems idrottsplatsstyrelse, och att man skapar en för båda socknarna gemensam anläggning.

Förvandlingen

De ambitiösa Havdhems-borna insåg att detta var den rätta modellen, och så satte man (=tyskarna) i gång. - Och visst gjorde de storartade insatser! Den västra delen av den gamla Dävingen-planen låg betydligt högre än planens övriga delar. Härifrån schaktades nu bort ungefär 600 kubikmeter sandjord, alltsammans för hand, med spadar och skyfflar. Schaktmassorna karrades undan i skottkärror (!) till de sittplatsgradänger, som sträcker sig längs idrottsplatsens långsidor. Jorden användes också till delar av den vall som skyddar mot insyn från "stora vägen". Men framförallt byggdes av dessa jordmassor den amfiteater, som blev något av en centralpunkt i den festplats, som de tyska internerna samtidigt anlade öster om idrottsplatsen, Lager-Lingen kallad.

Då lägret upplöstes i september 1945, hade den nya idrottsplatsen överlämnats till bygden. Den var då en sandplan med löparbanor runt om. På löparbanorna låg tegelkross, som Havdhems tegelbruk ställt upp med. Där fanns också kulstöt- och diskusringar samt längd- och höjdhoppsgröpar.

Det visade sig dock snart, att sanden var för fin. Planen blev för tungsprungen, och redan 1947 beslöt idrottsplatsstyrelsen att den skulle påföras matjord och besås. Det skulle alltså bli en traditionell gräsplan.

Nu kom tegelbrukets matjordsmassor till användning. Den dåvarande tegelmästaren Bohman hjälpte till med både beslut och transporter! - Men med tiden blev det uppenbart, att man hade varit väl optimistiska vad gällde matjordslagret. Särskilt i östra delen hade fotbollsplanen kommit att visa icke godtagbara ojämnheter, och 1959 togs ett beslut om definitiv ytförstärkning.

Ett markområde intill tegelbruksvägen (tillhörigt den kände spelmannen och kulturpersonligheten Sven-Patrik, förresten) inköptes. Matjordslagret här skyfflades av (nu med maskinhjälp !) och transporterades till gamla Dävingen, numera Hansavallen. Planen besåddes, och det är väl från denna tidpunkt som vi kan räkna den moderna Hansavallens tillkomst; det som vi idag känner som en välplanerad, insyns- och vindskyddad, mycket naturskön idrottsplats!

Hansavallen

Den välskötta idrottsplatsen, som nu kompletterats med en liten läktare och ett matchur, har ännu kvar bänkarna på långsidorna..., bänkarna där vid de historiska lokalderbyna mellan Gröttingbo IF och Havdhems IF, gröttingarna alltid satt längs den södra långsidan och Havdhems-supporters lika konsekvent befolkade den motsatta sidan! - Och farbror Algot Södergren, den mest hängivne Gröttingbo-supportern någonsin, som alltid låg på knä bakom motståndarmålet för att inte missa någon Gröttingbo-strut! Eller Smed-Kalle, den minst lika hängivne Havdhems-anhängaren, som lika obligatoriskt fanns på sin plats vid norra långsidan!

Som vi sett tillkom anläggningarna Lager-Lingen och Hansavallen i första hand genom insatser av de internerade tyska soldaterna, komna från fronterna i det andra världskriget, vilket vi så innerligt hoppas även skall vara det sista... Men naturligtvis bidrog också många frivilliga från orten och sist men inte minst Havdhems tegelbruk.

Namnet Hansavallen kom något senare. När namnet slutligen skulle bestämmas, tyckte man att Hansa hade väl så god förankring i gotländsk kultur och tradition, som t ex Gutavallen i Visby.

1956-57 kompletterades sedan anläggningen med en byggnad för omklädnad, dusch och bastubad. En huggen sandstensrelief i fasaden bekräftar, att det här är en gemensam kulturplats för Havdhems och Gröttingbos idrottsungdom. För visst är idrott kultur! I allra högsta grad!! - Senare (1985) har också skett en omfattande utbyggnad med en efterlängtdad och välbehövlig klubbstuga med samlingsrum, pentry och kontor.

Lager-Lingen

Utöver idrottsverksamhet finns dessutom alla möjligheter till kulturell verksamhet alldeles intill Hansavallen, nämligen på den tidigare nämnda festplatsen Lager-Lingen. Namnet kommer från det tyska ordet för läger, och så hade tyskarna missuppfattat det geografiska läget något och trodde att skogsområdet Lingen sträckte sig ända hit upp. Namnet Lager-Lingen står alltså för "lägret på Lingen". Även denna festplats med

sin vackra amfiteater har nu genom IF Hansas och AMS' försorg rustats upp efter en lång viloperiod. På Lager-Lingen hålls, framförallt sommartid, konserter, spelmansstämmor och sammankomster av olika slag, och "kulturen lever" verkligen här.

Fotbollen förr och nu

Vi - som faktiskt är så gamla "stötar" att vi minns när såväl Burs, Alva, Rone, Eke, Havdhem, Grötlingbo, Burgsvik och Vamlingbo hade egna fotbollslag - vi minns också hur domarnas toleransnivåer diskuterades. Högsta nivå ansågs den legendariske Sven Boberg från Hablingbo ha; han blåste endast för mål och dödsfall, sas det...

Det ni! Det var tider det! Sköt väl om och utveckla IF Hansa/Hoburg, som nu ensamt är Sudrets fotbollshopp! Just det: - "De som gör det tillsammans!"

Henry Lindkvist

Några av IF Hansas idrottsflickor roar en månghövdad publik vid "Bygdens Dag" 1982. Plats: Amfiteatern på Lager-Lingen.

Intresset är stort från alla håll...

MED TOMTESTEG MOT

HANSA-HALLEN

eller

ÖNSKEDRÖMMEN SOM GICK I UPPFYLLELSE - TILL SLUT...

Gymnastiksal ?

När "nya" skolan i Havdhem stod klar 1953 hade den förstås stötts och blötts åtskilliga gånger i både skolstyrelse och kommunalfullmäktige i Havdhems kommun. Ritningar hade granskats, ändringar föreslagits och strykningar gjorts av både praktiska och ekonomiska skäl. När så skolan reste sig hög, där det förut bara funnits en stor grusgrop, var den både stilig och ändamålsenlig. Vad de flesta av besökarna inte visste var att någonting saknades - gymnastiksalen nämligen! Den fanns med på ritningarna, 10x16 meter stor, och rördragningen i källaren var förberedd för en framtida påkoppling på skolans värme- och vattensystem. Men det blev för dyrt att bygga allt i ett sammanhang, ansåg de som ansvarade för skattebetalarnas pengar. - Var den skulle ha legat, för den blev förstås aldrig byggd...? Jo, på norrsidan av det nya skolhuset, rakt ut ungefär på mitten. I dag ligger garagenerfarten och jordkullen där gymnastiksalen skulle ha uppförts.

Men redan långt dessförinnan, i juni 1936, hade ritningar på en fristående gymnastiksal i Havdhem tagits fram. Byggnaden skulle göras i två plan med omklädnads- och tvagningsutrymmen (badkar och dusch!), bastu och en tänkt slöjdsal i bottenplanet samt med en gymnastiksal 12x20 meter och en scen på övervåningen.

Trots att det fanns lagstadgad skyldighet för kommunerna i landet att ha lokaler för skolans gymnastikundervisning blev inget av dessa två först skissade förslag uppförda.

Snålheten bedrar visheten

I slutet av 1950- och början av 1960-talen började skolöverstyrelsen bevilja statsbidrag till en, som det då ansågs, lämplig och kostnadsbesparande lokal, nämligen kombinationen matsal - gymnastiksal i ett. Meningen var att bord dagligen skulle sättas in och tas bort, och skollunchen intogs i svettluft och man gymnastiserade bland brödsulor och annat smått och gott... - I Havdhem var vi närmast glada att vi redan hade matsalar i skolorna, men vi kom ju inte precis närmare en gymnastiklokal för det! Närs skola t ex nybyggdes där- emot med den "famösa" kombinationssalen.

Sudrets första sporthall !

I Hemse hade man länge verkat för att en sporthall med åskådarläktare skulle byggas, och under 1960 var byggverksamheten i full gång. Hur skulle detta påverka IF Hansas verksamhet, undrade vi, och vad skulle det innebära för möjligheterna att få en gymnastiklokal till Havdhem? Ingen visste förstås, men allmänt ansågs nog att chanserna för en ordentlig gymnastiksal i Havdhem nu minskade betydligt. Några menade till och med att det var dödsstöten mot en sal i Havdhem.

Smygtittar in bakom presenningarna på byggplatsen visade "oändligt stora" ytor för oss som var vana vid Folkans gymnastiksal eller Folkets hus (sedermera "HUG" och nerbrunnet) i Havdhem. - Och skulle vi få några träningstider för t ex handboll i Hemsehallen?!

Den 16 februari 1961 invigdes Sudermetropolens inomhusarena med gymnastikuppvisning, basketmatch och tal av ett undervisningsråd på SÖ med flera. Publiken fick aktivt medverka genom att visslande, skrikande och stampande sända upp en låtsasraket... - Efter ett tag blev det nu som man kunnat befara: Varendra idrottsförening på Sudret ville få tillgång till träningstid inomhus, så det blev högst två timmar/vecka för föreningar utanför centralorten. Nämnas kan t ex att Sudret ställde inte mindre än åtta herrlag i handboll på benen! - Men som sagt: En eller två träningstimmar per vecka i Hemsehallen innebar ingen lösning på problemen för idrottsföreningarna i Havdhems kommun.

I Hoburgs kommun tvekar man - först !

Plötsligt uppenbarade sig ett oväntat tillfälle för Havdhem med omnejd att få en gymnastiksal! Skolstyrelsen i Hoburgs kommun hade beviljats statsbidrag till en 10x16 meter stor gymnastiksal, men nu tvekade fullmäktige där att skjuta till de kommunala medel som behövdes; det blev för dyrt ansåg man. I Havdhem var man inte sena att utnyttja denna chans! En skrivelse sändes iväg, där man förklarade sig beredda att överta det statsbidrag som Hoburgs kommun eventuellt tänkte avstå ifrån. - När detta blev känt i den sydligaste kommunen blev det en annan låt i skällan! Skulle Hoburg avstå från både bidrag och gymnastiksal till förmån för Havdhem?! Dock aldrig!! - Och så byggdes en fin, fast tyvärr något för kort, gymnastiksal i Burgsvik. I september 1961 invigdes den, och Havdhem stod fortfarande utan... Det såg allt mörkare ut för Havdhem!

"Orvars lada"

En ny uppslagsända dök upp: Hälsovårdsnämnden hade bestämt att Orvar Petterssons lagård vid Spenarve inte längre skulle få härbärgera djur på grund av att den låg mitt i samhället. Den var ju stor och rymlig! Skolstyrelsen besiktigade den för att undersöka om den möjligen skulle gå att göra om till en gymnastiksal. Det här var det klart bästa budet hittills. Spänningen steg bland idrottsentusiasterna. Men besked kom snart, att statsbidrag inte utgick för ombyggnad av ladugårdar till gymnastiklokaler. Och utan statsbidrag blev det för dyrt, så frågan föll...

(Ladan har nu i stället (Och bättre!!) kommit att bli huvudlokal för Lantbruksmuseet i Havdhem).

"Skokartongen"

Att ha gymnastiklektioner enligt undervisningsplanens anvisningar var näst intill en omöjlig uppgift för lärarna, när varken lämplig lokal eller duschtrymmen fanns att tillgå. Det var väl därför helt naturligt att en gymnastiksal stod högst upp på skolans önskelista. Folkskolinspektören, som bestämde i sådana frågor, meddelade att barnantal och antal klasser i området endast räckte till en ansökan om statsbidrag för en 8x12 meter "stor" lokal. Skolstyrelsen lät därför under 1963 kostnadsberäkna en sådan gymnastikpaviljong ("skokartongen" kallad av lärare och idrottsfolk), och man ingick till fullmäktige med ett äskande om att 100.000 kronor måtte tas upp i nästa års budget.

IF Hansa agerar

Även nybildade IF Hansas styrelse hade nu en tid agerat för att få en ändamålsenlig och tillräckligt rymlig lokal till bygden, och röster från både idrotts- och lärarhåll höjdes nu om att den tilltänkta paviljongen var på tok för liten utifrån det behov som fanns i bygden. Byggnadsingenjör Egon Grönlund i Hablingbo kontaktades, och han redovisade i oktober 1963 ett förslag på ett gymnastikhus med golvytan 9x15,75 meter. Takstolarna låg i salens längsriktning för att möjliggöra en framtida utbyggnad - en bra idé ...

Under vårvintern 1964 återremitterade Havdhems kommunalfullmäktige gymnastiksalsfrågan till skolstyrelsen - man ville ha flera alternativa förslag med kostnadsberäkningar. I maj redovisar skolstyrelsen tre olika förslag:

1. En 8x12 meter stor gymnastikpaviljong, garanterat statsbidragsberättigad.
2. En lokal av Burgsviks-modell, 10x16 meter, troligt statsbidrag.
3. En nyritad (Egon G) lokal avsedd att byggas i två etapper, där steg 1 var 12x 18 meter och steg 2 (efter rivning av ena långsidan) skulle bli 18x36 meter. Etapp 1 skulle kosta 225.000 kr, vilket var ungefär dubbelt så mycket som "skokartongen". Statsbidrag var osäkert. Etapp 2 kostnadsberäknades inte...

Vid sitt sammanträde 1964-06-22 beslutade fullmäktige att alternativ 3:s steg 1 skulle uppföras så snart uppdragsritningarna var klara och statsbidragsansökan bifallits. 1965-02-10 yttrar sig IF Hansas styrelse ånyo : Föreningen ställer sig positiv till det föreliggande beslutet och betonar att "en mindre lokal är inte av intresse".

Staten sätter käppar i hjulen

Men, men... Elevantalet i Havdhems skola minskar då årskurserna 7, 8 och 9 nu skall överföras till det nyinrättade högstadiet i Hemse. Statsbidraget är i fara! - Som ett försök att hitta andra lösningar gör skolstyrelsen i april 1965 studiebesök i gymnastiksalarna i Eksta, Klintehamn, Sanda och Västerhejde. Detta föranleder inga ändringar i förslaget, utan man går in med en begäran att få Grönlunds ritning godkänd av SÖ.

Tiden går och inte förrän i januari 1966 får Egon Grönlund i uppdrag att göra fullständiga byggnadsritningar och kostnadsförslag. I juni är ritningar, byggnadsmodell och kostnadsberäkningar klara och godkännes av skolstyrelsen. Kostnaden för etapp 1 beräknas nu till 335.000 kronor och för etapp 2 till 225.000 kronor.

Länsarkitekt Bergmar vill i september ha ett ord med i laget. Efter att ha tillbringat flera timmar i terrängen runt den planerade byggplatsen öster om "gamla skolan", förklarar han sig på grund av det känsliga läget med närheten till kyrkan, endast kunna tillstyrka ett bygge under förutsättning att båda etapperna uppförs samtidigt. Finns den ekonomiska viljan i fullmäktige...?

Osäkerheten blir inte mindre av att statsmakterna nu också meddelat, att "endast absolut nödvändiga byggnader, där överkostnader är eliminerade, får uppföras". - Kris igen alltså!

Idrotten på enad front

Mer än ett år går utan att något händer. 1967-11-06 hålls ett sammanträde, där representanter för IF Hansa, Hablingbo IK, Näs VK och Silte PoVK är närvarande. Avsikten med mötet är att markera idrottens enighet i frågan om en gymnastiklokal, samt att om möjligt förmå skolstyrelse och kommunalfullmäktige att påskynda igångsättandet av gymnastiksalsbygget. Havdhem och Ljugarna är just nu de enda kommuner på Gotland som inte har någon gymnastiksal inom sina gränser! Rykten går om att byggnadsförbud för offentliga lokaler skall införas liksom ett 25-procentigt investeringsbidrag till staten. Oron är med andra ord befogad! - Mötet beslutar enhälligt att uppvakta skolstyrelsen om att återigen aktualisera gymnastiksalsbygget, så att det igångsättes utan vidare dröjsmål, även utan statsbidrag om så skulle bli nödvändigt.

Fullmäktige i sin prydno

Efter att utan framgång ha prövat de sista två möjligheterna, arvsfonden och riksidsrottsförbundet, beslutade kommunalfullmäktige den 12 december 1967 att uppföra etapp 1 utan statsbidrag trots länsarkitektens negativa hållning.

Nu följde en tid av många olustiga turer i Havdhems fullmäktige. Alla i den folkvalda församlingen var inte överens om att det behövdes en gymnastiksal i Havdhem, när man inte samtidigt fick en i Näs. Dessutom hade den befarade investeringsavgiften på 25 % införts! Det stundade också en kommunsammanslagning till storkommunen Gotland efter 1970 års utgång, och sammanläggningsdelegerade hade uppmanat kommunerna att gå in så skuldfria som möjligt i den nya kommunen. Detta passade några ledamöter från "ytterområdena" i Havdhems kommun mycket bra. De tog extraskatten till intäkt för att förhindra att bygget skulle komma igång. Sockenavundsjukan är ett annat namn för ett sådant agerande... Trots att fullmäktige inte mindre än tre gånger beslutade om byggstart, påpekades procedurfel, vilka överklagades och sinkade igångsättandet. Ett sådant procedurfel var t ex att det på kallelsen till fullmäktige stod anmält ärendet "Gymnastiksalen". Det skulle ha stått "Gymnastiksalens ekonomi"...

Tiden rann undan, och den 12 augusti 1968 meddelade skolstyrelsen (uppgivet?) att man lämnat gymnastiksalsbygget till AMS med begäran om att få utföra det som statskommunalt beredskapsarbete under vintern. - Men vintern gick och inget bygge blev av...

Garda-modellen

Så blev det då 1969. Garda-borna hade inför den stundande kommunsammanslagningen bestämt sig för att pröva en ny, enkel och förhållandevis billig byggnadsteknik, och i mars 1969 stod deras hall klar för mindre än 300.000 kronor. Ett par nackdelar fanns med den: dels var den för kort (16x31,5 meter) och dels låg det en nålfiltmatta på betonggolvet, och den brände snabbt och effektivt svårläkta sår på knän och armbågar om man föll. Men en avundsvärd anläggning var det utan tvekan! I Garda hade man fått en hel sport-hall för mindre än vad vi eventuellt skulle få en gymnastiksal för!

Delar av IF Hansas styrelse och skolstyrelsen var och besiktigade Garda-hallen för att eventuellt få några tips som kunde övertyga fullmäktige i Havdhem. Meningarna var dock delade om en hall av denna "halvtunnetyyp". "Vår modell" var bättre (fast dyrare)!

1969 och 1970 gick utan att gymnastiksalen i Havdhem kom ett enda steg närmare. Idrottsfolk, lärare och skolstyrelse misströstar...

Storkommunen Gotland - Något att räkna med ?

Den första januari 1971 föddes den nya storkommunen Gotland. Nu stod Havdhem som den enda före detta kommun som gått in i den nya kommunbildningen helt utan skulder och dessutom helt utan möjligheter till gymnastik och idrott eller ens till att kunna erbjuda dusch efter de idrottsaktiviteter som ändå försiggick t ex på gymnastiklektioner. - Mer än 10 års ansträngningar hade varit till ingen nytta. Jo, vi kunde ha haft "skokartongen", men den ville vi ju inte ha. Och bra var väl det. Men de avgående fullmäktigeledamöterna från "ytterområdena" sågs inte med blida ögon av dem som var intresserade av idrott!

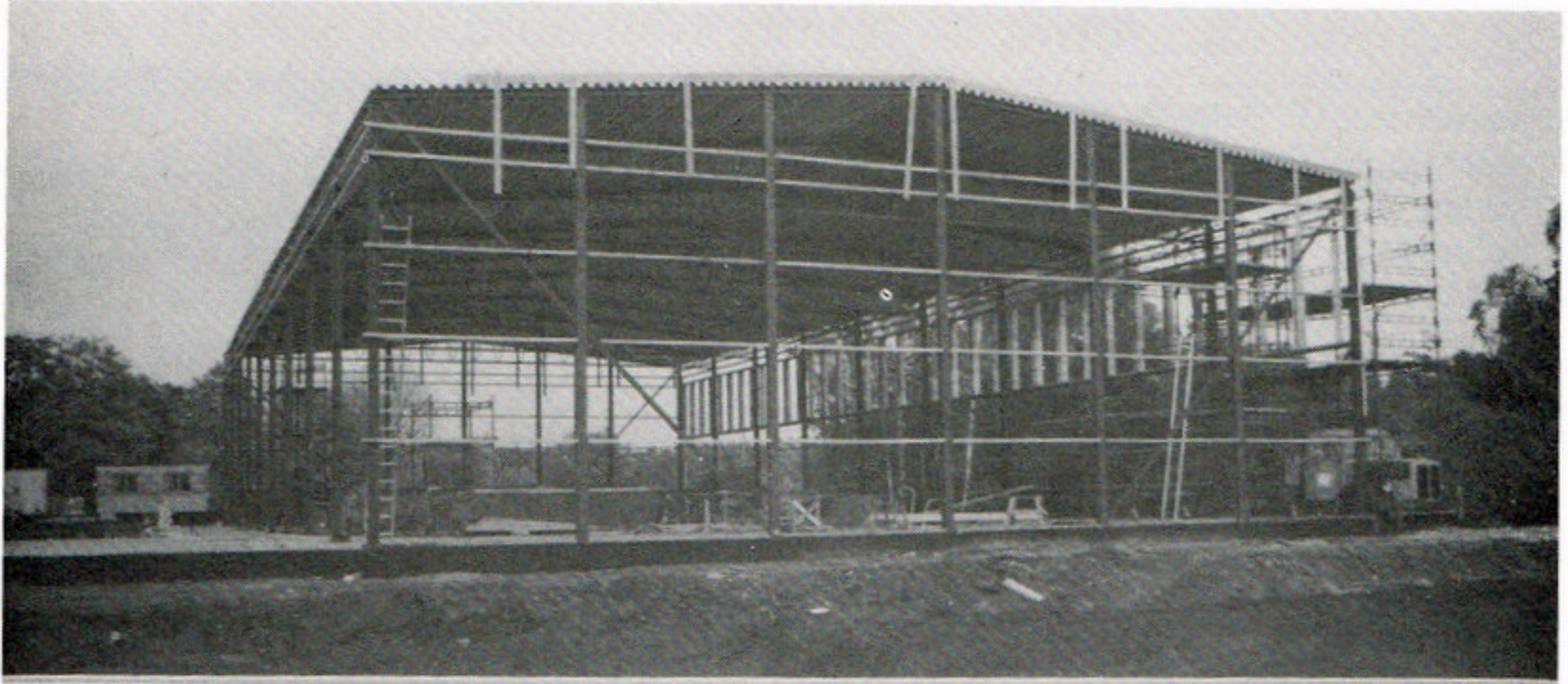
IF Hansa sände nu iväg en skrivelse till "topparna" i den nya kommunen. Detta visade sig vara den snöboll som satte igång lavinen, även om det gick långsamt till en början. En arkitekt kontaktades så småningom, och han bidrog med ett fantasifullt förslag till sporthall med pampig entré, stor cafeteria och läktare. Det blev förstås på tok för dyrbart, men så sakteliga växte det fram ett nytt och mera realistiskt förslag. Detta skedde i fin samverkan mellan representanter för fastighetskontor, skola och IF Hansa.

Och tro det eller ej! Bygget påbörjades hösten 1975, och i april 1976 stod det klart. Visserligen hade det varit en del småkonflikter under byggets gång, men sådant hör till ordningen. Som ett exempel kan nämnas lamporna i taket, vilka började monteras hängande under innertaket. Snabbtryckning av IF Hansas "man på platsen" gjorde att efter ett visst dividerande lamporna kom på plats försänkta i innertaket och i nivå med detta. Det hade annars varit något att sätta bollar i...! - Men i det stora hela flöt byggnadsperioden utan allvarligare problem.

Bäst som skedde

Och i dag är vi väl alla glada för att den planerade etapp 1 aldrig kom att byggas. De bakåtsträvare som inte unnade kommuninvånarna att få en gymnastiksal är nu förlåtna. - Vi har helt enkelt fått en mycket bättre hall än vad vi annars skulle ha fått! Och dessutom har hela Gotland varit med och betalat den, inte bara invånarna i före detta Havdhems kommun...

Vad Hansahallen betytt för skolan, bygden och IF Hansa går knappast att överskatta, och lite har vi väl visat vår tacksamhet och glädje genom att ha hållit den i så fint skick i dussinet år!

Hansahallen

började byggas hösten 1975. 1976-04-01 stod den klar för användning, och flera av IF Hansas sektioner passade på att prova den, trots att bara någon dryg månad återstod av innesäsongen.

Söndagen den 28 november 1976 invigdes sporthallen under högtidliga men också mera lekbetonade former.

På bilden invigningstalar f d rektor Henning Larsson. I bakgrunden står IF Hansas ordförande och väntar på sin tur.

Trumpetstötter skallade, Visby storband spelade, IF Hansa höll ett uppvisningsprogram -

- och sist men inte minst: skolstyrelsens ordförande, kommunalrådet Eric Carlsson, förklarade Hansahallen invigd!

BADMINTON

i IF Hansa

Vid årsmötet 1976 beslöts att en badmintonsektion skulle bildas i IF Hansa. Detta skedde givetvis främst för att föreningen bara någon månad senare skulle komma att få träningsmöjligheter i den nyuppförda Hansa-hallen. Rigmor Nilsson utsågs till ordförande i den nya sektionen och skötte den sysslan föredömligt. Hon kvarstod i den funktionen fram till 1985, då badmintonsektionen gick upp i motionssektionen. - Och intresset var det inget fel på! Nära hundratalet personer tog under det första verksamhetsåret tillfället i akt att prova på både hallen och den roliga motion, som badminton kunde erbjuda. Intresset stod sig också nästa år, men därefter kan det sägas ha varit stadigt sjunkande till den nivå det har för tillfället, cirka 20-30 personer. Till en början satsade sektionen på att anordna snabbturneringar och klubbseriespel, och en hel del lovande spelare kom fram. Eftersom underlaget till ett lag i seriespel var för litet, hänvisades dock spelare, som ville fortsätta att utveckla sig, till andra klubbar. Badmintonspelet i IF Hansa har därför mer och mer övergått till att vara ren motionsidrott, visserligen med en trogen och trägen skara duktiga utövare, men från och med 1985 har badmintonsektionen gått upp i motionssektionen. - Antalet timmar för träning har varierat, från 13 som mest till fyra, 1987/88.

Klubb-Mästerskap

Föreningens första klubbmästerskap spelades 1979. Då hade det de föregående åren avverkats en del snabbturneringar och klubbseriespel. Här redovisas IF Hansas KM-segrare i de olika klasserna "första" året och "sista (?)" året.

	1979	1984
Herrsingel	Johan Olsson	Erik Olsson
Damsingel	Kerstin Johansson	---
Pojkar äldre	Roland Ronström	Roger Lundberg
Pojkar yngre	Jan Ronström	Magnus Fransson
Oldboys	---	Bengt Ronström
Herrdubbel	---	Erik Olsson/Sven-Erik Johansson
Damdubbel	---	Anita Fransson/Sonja Melin
Mixed	Sonja M/Sven-Erik J	Anita F/Sven-Erik J

70-iaden-spel

Redan 1978 hade IF Hansa börjat få fram flera duktiga ungdomsspelare. En av dem ställde upp i Gotlands-uttagningen i 70-iaden och vann där, det var Jan Ronström. Han upprepade 70-iadensegern nästa år men lyckades inte komma på medaljplats i regionsfinalen något av åren.

1980 blev Lena Havdelin etta och Erik Olsson trea i Gotlandsuttagningarna i 70-iaden. Ingen av dem hade någon större framgång i regionsfinalspelet.

Erik vann distriktsuttagningarna 1981, och han var "klart bäst av gotlänningarna och bjöd fastlandsspelarna på bra motstånd", för att citera verksamhetsberättelsen.

Seriespel och DM på Gotland

1978 ställde Hansa-spelare upp i DM för första gången. Det var Ulf Olsson och Roland Ronström, och de kom tvåa i pojkdubbeln. 1982 och 1983 deltog sedan Erik Olsson och Ove Hansson framgångsrikt i distriktsmästerskapen och erövrade flera guldmedaljer.

I "Korp-DM" segrade både Ove och Erik i sina respektive klasser de två åren 1981 och 1982. Även i seriespelet för ungdomar på Gotland belade Ove och Erik förstaplatserna samma två år.

Övrig tävlingsverksamhet

Utöver Ungdomsserie- och DM-deltagande har några av sektionens medlemmar provat på matcher mot "motionärer" från andra föreningar, t ex korpserie i Burgsvik och spel i Solklintshallen i Slite vid några tillfällen.

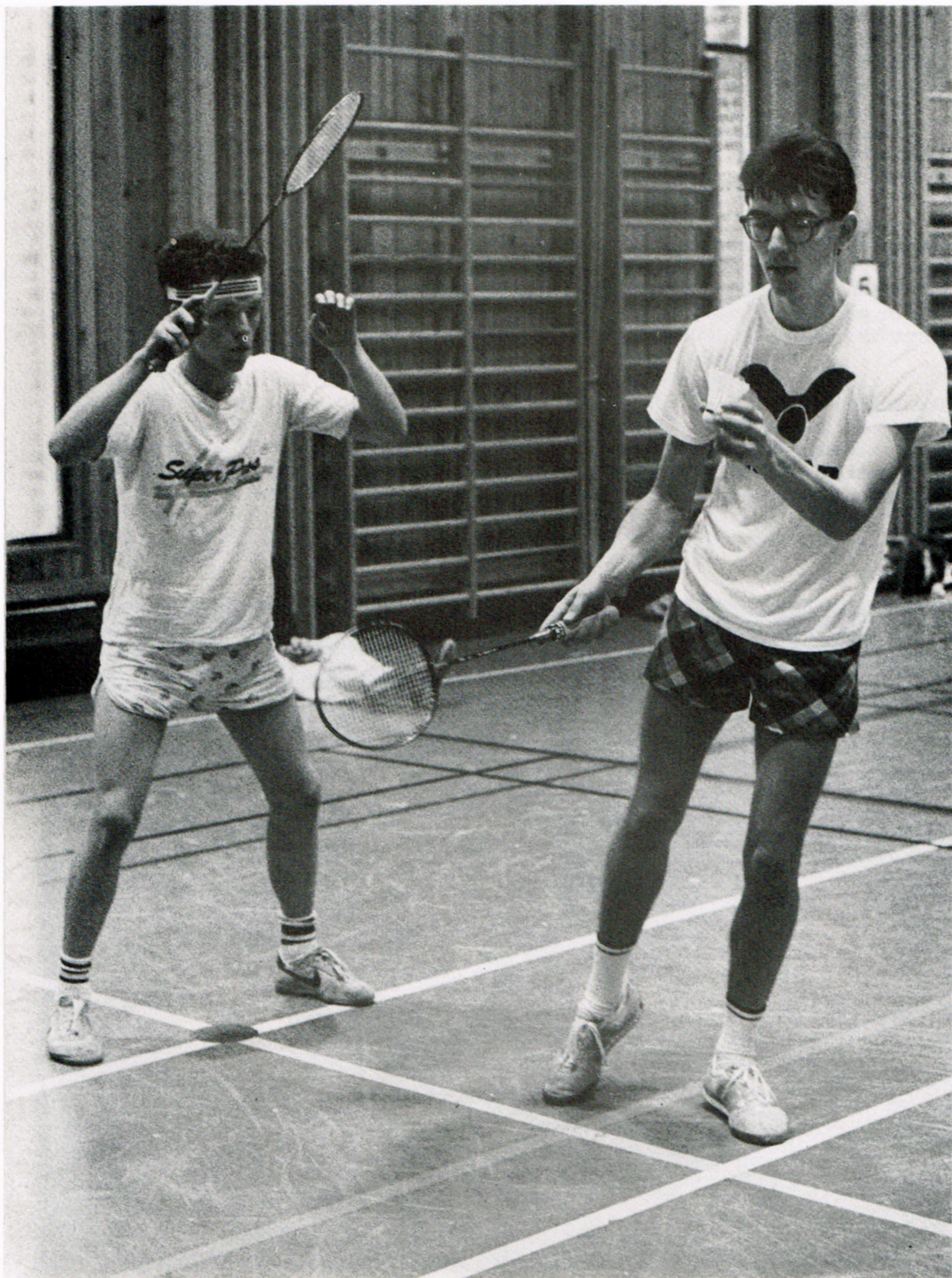
Rolig motion !

Avslutningsvis kan väl upprepas, att det nu för tiden mest handlar om lätt-sam, nyttig och rolig motion på IF Hansas badmintontid i Hansahallen. Titta gärna in och prova på !!

Några av IF Hansas lovande förmågor vid Ungdoms-KM 1981.

Fr v: Roger Lundberg, Magnus Fransson, Göran Thomasson, Erik Olsson, Ove Hansson, Jan Ronström.

Erik Olsson och Ove Hansson har genom åren framgångsrikt spelat dubbel tillsammans. Här serverar Ove medan Erik står beredd på returen.

Bordtennis i IF Hansa

Bordtennisen här i bygden började i slutet på 1940-talet. I Havdhem spelades i en gammal militärbarack. Det samma skedde i Grötlingbo, och där blev baracken senare ombyggd till bygdegård. Vidare var det spel här och var i ladorna med en eller två primuslyktor som enda belysning. Många av dem som var bordtennisintresserade byggde sina egna bord. Enligt ett gammalt tidningsurklipp spelades KM i Havdhem redan 1947.

Nämnas kan också att den svenske världsmästaren Tage Flisberg i slutet av 1950-talet var i Grötlingbo och tränade spelare från Grötlingbo, Havdhem och Rone om kvällarna i två veckor. - Mycket populärt!

Tävlingar med traditioner

Suderträffen startades 1949 av Ivar "Ida" Wallin. Den spelades i Havdhems bygdegård och var öppen för spelare från södra Gotland. Köpmannen Gustav Blomquist skänkte det första vandringspriset, vilket för övrigt snart spelades hem av sonen Kalle...

Sedan 1966 har spelare från hela Gotland fått delta i tävlingen. IF Hansa satte då upp ett vandringspris i herrarnas elitklass. Fem inteckningar totalt eller tre i följd fordras för att ta hem "bucklan" för alltid. Suderträffen spelades för 23:e gången våren 1988, och vandringspriset vandrar ännu. Snart finns inte plats för flera namngravyrer...

Grötlingbokannen spelades första gången i Grötlingbo bygdegård 1957. Det var handlaren i byn, Berndt Aldervik, som var initiativtagare, och han skänkte också en tennkanna som vandringspris att tillfalla bästa klubb sammanlagt. Första året blev det Hørsne IF, som tog hem priset. 1967 tog IF Gute Berndt Alderviks vandringspris för alltid. 1975 tog IK Graip nästa vandringspris för alltid. Nästa pris tog VIF/Gute efter "tre raka" 1978. Ett vandringspris sattes upp även i damelitklassen 1976, då tävlingen för första gången spelades i Hansahallen. Detta pris tog Hemse BK:s damer hem 1981, men laget skänkte priset tillbaka som ständigt vandrande. 1987 var det dags för nästa pokalvinst "för alltid". Det var VIF/Gute som då tog hem herrarnas pris.

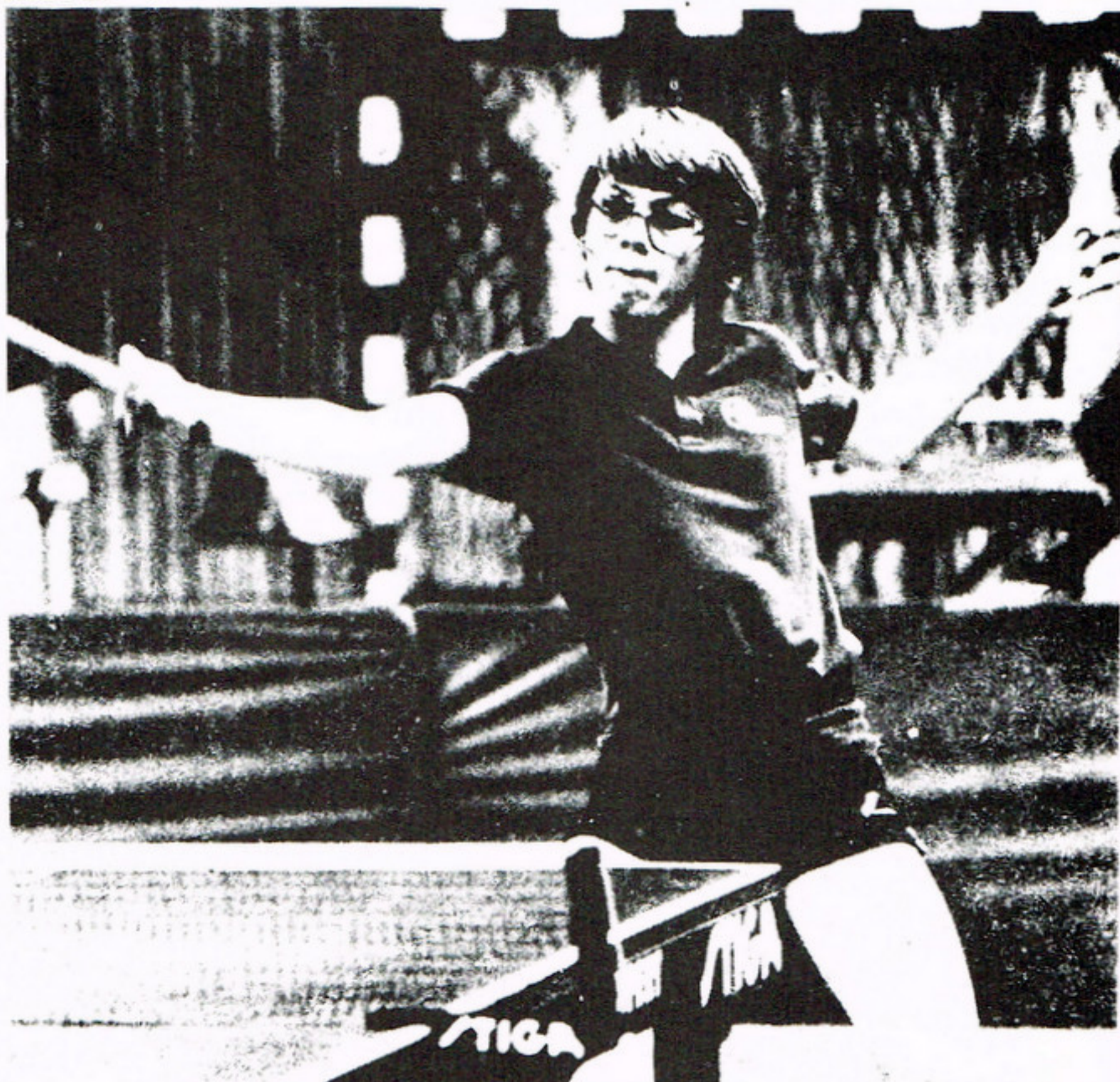
Grötlingbo-kannen spelas för första gången i Hansahallen 1976. Här en bild från ungdomstävlingen med en del Hansaungdomar i förgrunden

Far och son gjorde upp om förstaplatsen i Skinkspelens handikappklass 1979. Göran vann över pappa "Nicken".

IF Hansas klubbmästare "herrar"

- 1963 -
- 1964 Nicken Thomasson
- 1965 -
- 1966 Nicken Thomasson
- 1967 Nicken Thomasson
- 1968 Bert Larsson
- 1969 Ulf Holmgren
- 1970 Gunnar Lind
- 1971 Gunnar Lind
- 1972 Gunnar Lind
- 1973 Bert Larsson
- 1974 Gunnar Lind
- 1975 Gunnar Lind
- 1976 Gunnar Lind
- 1977 Gunnar Lind
- 1978 Nicken Thomasson
- 1979 Bert Larsson
- 1980 Bert Larsson
- 1981 Nicken Thomasson
- 1982 -
- 1983 Bert Larsson
- 1984 Mikael Nilsson
- 1985 Bert Larsson
- 1986 Göran Hallgren
- 1987 Börje Weström

1981 var Göran Thomasson i final i klass IV i Skinkspelen. Nu blev han tvåa bland 129 startande. - Här talar backhanden!

En glad Lasse Forsberg, segrare i **Skinkspelens** handikappklass 1983.

IF Hansas klubbmästare "damer"

1963-75	- - -
1976-79	Lilian Thomasson
1980	Maj Hansson
1981	Lilian Thomasson
1982	- - -
1983-84	Lilian Thomasson
1985-87	Lena Larsson

IF Hansas klubbmästare "herrjuniorer"

1963	- - -
1964	Ulf Holmgren
1965	Sune Lindquist
1966	Rune Larsson
1967	Örjan Wallin
1968-69	Rune Larsson
1970	Mikael Blomquist
1971-72	Stefan Norrby
1973	- - -
1974-75	Jan Norrby
1976-77	Thomas Wessman
1978	- - -
1979-80	Kennet Nilsson
1981	Mikael Nilsson
1982	- - -
1983-84	Göran Thomasson
1985	Niklas Hermansson
1986-87	- - -

Lite smått och gott

- 1963 kom Ulf Holmgren tvåa i Östsvenska mästerskapen för pojkar.
- 1967 Hansas tre L (=Bert Larsson, Evert Larsson och Gunnar Lind) vinner GA:s Guldracket-tävling.
- 1974 Hansas tre L upprepar segern i Guldracket-tävlingen.
- 1979 Göran Thomasson vinner handikappklassen i Skinkspelen.
- 1983 Lars Forsberg vinner handikappklassen i Skinkspelen.

Välkommen hem, Evert!

Vilket liv det är på sågbacken vid Sixarve i Grötlingbo den här kvällen! Människor kommer ut ur skogen med famnen full av björkris, från ängarna och dikesrenarna kommer ungdomar med stora buketter av fagra sommarblomster, och hammarslag ekar över nejden. Allt eftersom kvällen går strömmar det till mer och mer människor. Inga Olsson och Evald Larsson tycks vara organisatörerna. Vad är det som skall hända? Skall det bli bröllop? Men nej! Det binds ju tre kransar, som hängs upp i den resta äreporten...! - Det är föreningens hittills ende OS-medaljör som skall komma hem; Evert Larsson har tagit medaljer i Handikapp-OS i Holland, och nu står bygden beredd att ta emot honom för att visa sin glädje, stolthet och uppskattning. Det är söndagen den 29 juni 1980.

Någon kommer med bud att Gotlandsbåten med hedersgästen blivit försenad ett par timmar. Detta medför att filtarna breddas ut i gräset och kaffekorgar kommer fram. Den livliga aktiviteten övergår tillfälligt i en välförtjänt kaffepaus. Folk småpratar och ungarna leker och tjoar. Några tar fram sina stenvarpor och börjar kasta. Stämningen är gemytlig och trivsamt, och alla väntar i godan ro. Några finputsar ännu på äreporten.

På kajen i Visby väntar kusinen Bert, som har varit Everts sparringpartner vid bordtennisbordet. Bert har lovat att förvarna när sällskapet passerar Hemse på sin väg söderut. - Och framemot klockan elva på kvällen kommer budet: "Nu har vi dem här om en kvart!"

Både barn och vuxna går nu ut och ställer sig på båda sidor om vägen som "häck". Alla har blommor i händerna. Sorlet och leken har nu tystnat, och alla ser förväntansfullt bortåt längs vägen. - Och där kommer bilen! Den blir stoppad en bit bort, och de sista 200-300 meterna hem får Evert med fru Stina gå mitt i vägen ledda av "kranskullorna" Inga och Evald. Luften är full av gratulationer, hurrarop och allmänt jubel. Den stillsamma Evert ser både överraskad och glad ut. Allt eftersom de går förbi, sluter gratulanterna upp bakom dem, och alla samlas så småningom vid äreporten.

Här hålls nu tal av representanter för bygden och från IF Hansa. Medaljerna som hänger runt Everts hals glimmar i fotoblixtarna, och många leven utbringas. Klockan har passerat midnatt innan ärebetygelserna mattas och Evert och Stina kan få lite välförtjänt vila.

Bygden har välkomnat sin hemvändande OS-silvermedaljör.

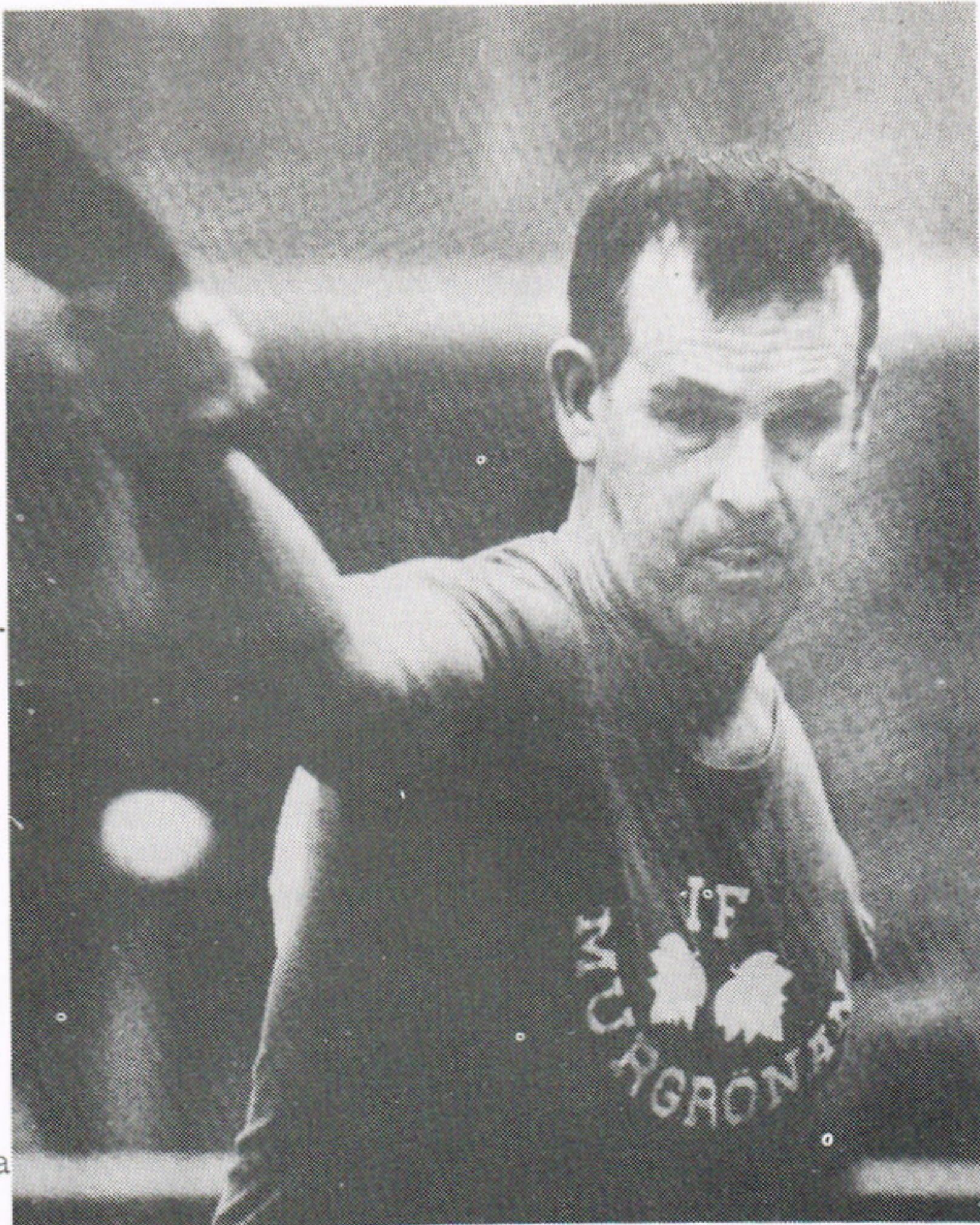
Två OS-silver !

På ett sätt kan man säga att det började hemma på höloftet. Där spelade Evert pingis med lillbrorsan på ett hemsnickrat bord i skenet av ett par primuslampor.

På ett annat sätt kan man säga att det började 1970 då Evert skadade sig så svårt, att vänster arm inte gick att rädda.

Det fortsatte i vart fall med en del SM-tecken i bordtennisens handikapp-SM med början 1979. Och efter deltagande i ett par träningsläger blev den då 47-åriga Evert uttagen att representera Sverige i Handikappidrottens Olympiska Spel, vilka 1980 skulle anordnas i Arnhem i Holland, den 21-26 juni. - Sjutton bordtennisspelare fanns med i den svenska hundramannatruppen.

Väl utrustade och uppklädda (Sv BT-förbundet och Stiga) flög laget till Holland i chartrat plan. Evert föredrog att färdas i egen bil.

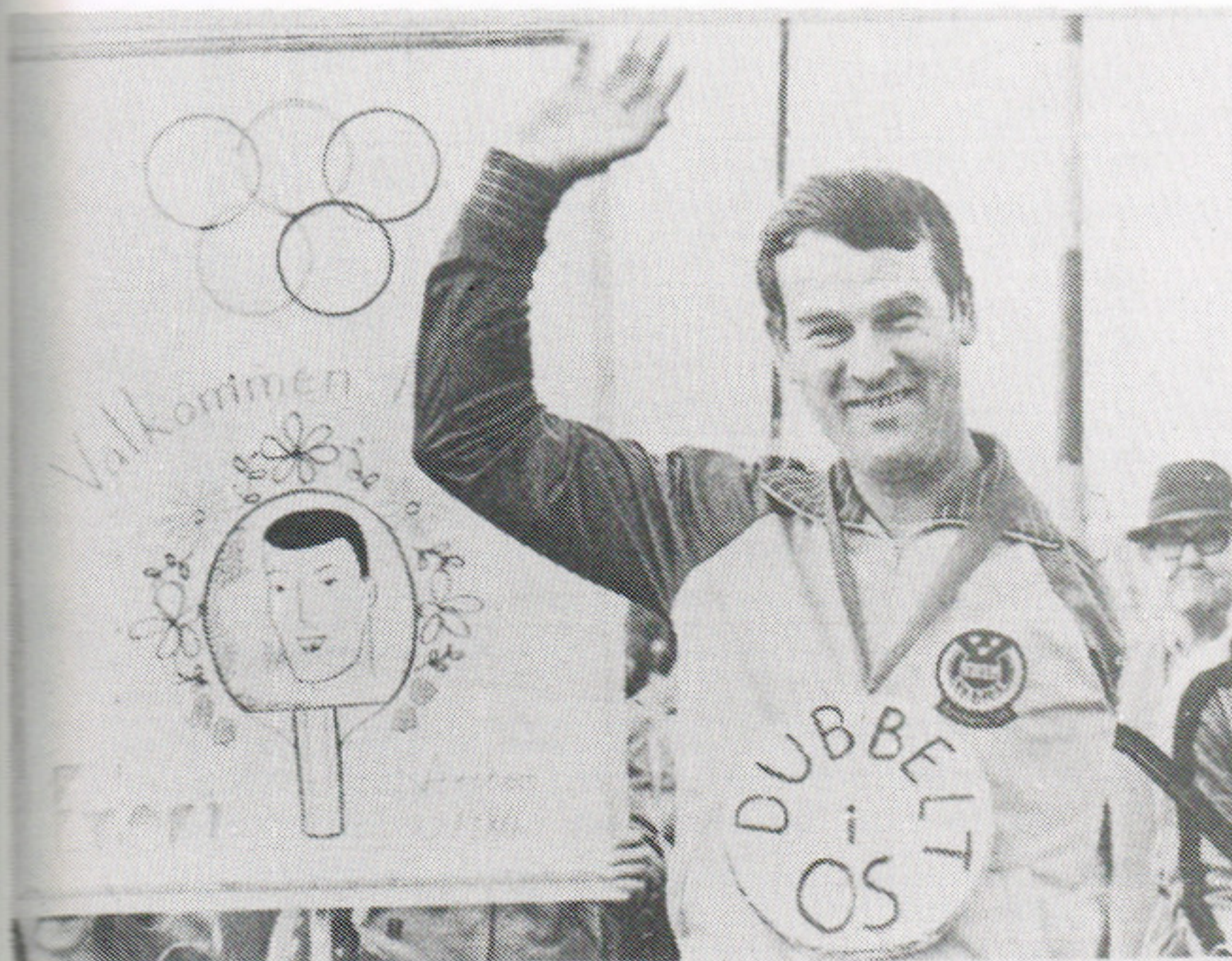
Everts fighting face

I klassen för överarms-amputerade tävlades det dels individuellt och dels i lag.

Lagspelet gick bra ända till finalen. Där föll det svenska laget med 2 - 3 mot Väst-Tyskland, efter det att Evert vunnit båda sina singlar. (Man spelade två singlar var och en dubbel).

I den individuella tävlingen avancerade Evert under de första dagarnas gruppspel till en finalplats. Men motståndaren där, en västtysk, hade en del tricks sig för och blev för svår.

Everts facit av OS-deltagandet blev alltså två silvermedaljer i hård konkurrens. - Grattis Evert!

Första välkommandet på kajen i Visby

BORDTENNIS, Resultat av 25 års seriespel i Gotlands- och fastlandsserierna.

Serie:	Fastlands- anknytning	Division V Gotland	Division VI Gotland	Division VII s Gotland	Division VII ^m n Gotland /VIII	Pojkar 1		Pojkar 2 Grund	Pojkar 3 Grund	Pojkar 4 Flickor 1
						Grund	Final			
1963	Trea			Tvåa	Seger !					
1964	Näst sist			Seger !	Seger !					
1965		Fyra	Tvåa			Tvåa				
1966		Fyra	Uteslutet wo			Seger !				
1967		Trea		Femna		Tvåa		Fyra		
1968		Tvåa		Seger !	Trea	Seger !				
1969	Trea		Seger !	Seger !		Tvåa		Sjua		
1970	Fyra	Seger !	Tvåa	Fyra		Tvåa				
1971	Sexa	Seger !	Seger !			Trea		Femna		
1972	Fyra	Seger !	Etta! o Femna			Tvåa				
1973	Trea	Seger !	Etta! o Tvåa			Seger!	Trea	Fyra		
1974	Näst sist	Trea	Etta! o Tvåa			Seger		Femna		
1975	Sist	Tvåa	Etta! o Treå			Seger !		Sexa		
1976		Trea o sexa	Tvåa / Tvåa			Femna		Sjua		
1977		Tvåa	Seger !	Seger !	Fyra		Femna	Trea	Tvåa	
1978	Sist	Femna	Sexa	Seger !			Fyra	Seger !	Femna	
1979		Femna	Seger !	Etta! o Fyra	Tvåa	Fyra		Seger !	Sjua	
1980		Trea	Tvåa	Tvåa o Treå	Seger !	Seger !		Seger !	Trea	
1981		Fyra	Tvåa	Etta! o Treå	Trea	Tvåa		Seger !		
1982		Fyra	Trea	Fyra o Femna		Fyra		Femna	Seger !	Fyra p
1983		Tvåa	Fyra	Femna o Sexa		Sexa		Sexa	Femna	Fyra fl
1984		Tvåa	Femna	Trea		Seger !				
1985		Femna	Fyra	Tvåa o Fyra						
1986		Fyra	Femna	Seger !					Fyra	
1987	Näst sist	Trea	Fyra	Tvåa					Trea	

Anmärkningar: I de fall då två placeringar finns angivna i samma kolumn har två IF Hansa-lag deltagit i serien.
1976 spelades en norr- och en södersserie i division VI. IF Hansas lag blev tvåa i båda serierna.

Fastlandsanknytningen 1963-1964 = Division V östsvenska

1969 och senare = Division IV östsvenska östra

Div VII har, beroende på antal anmälda lag, ibland delats i södra, mellersta och norra, något år även i div VIII

Fotboll i IF Hansa

Havdhems IF 1927. Föreningens första fotbollslag efter sin första match.

St fr v: Sixten Kraft, Erik Hallenberg, Axel Romin, (okänd domare), Artur Lagergren, Allan Björkdahl; knäst fr v: Axel Kraft, Erik Nilsson, Nils Romin, Ture Hansson, Axel Stenberg, Johan Löwenborg.

Bakgrund och start

Under 1950-talet blomstrade fotbollen i både Havdhems IF och Grötlingbo IF. Båda lagen hörde till de bästa i högsta serien på Gotland, och inga andra lag på ön gick säkra. Varje derby på Hansavallen var en folkfest. Vem minns t ex inte "Nicken" Thomassons vindsnabba raider på vänsterkanten, Bertil Gardells centerkanon eller målvaktstigern Ingvar Olssons fantomräddningar, för att nu bara nämna några...

Men så började det gå lite sämre för båda lagen. Var det så att andra lag skötte träningen bättre, eller hade de en bättre uppsökande ungdomsverksamhet? Eller var det bara så, att efter en storhetstid kommer naturligt en nedgång? Ingen vet egentligen. Lagen rasade i alla fall nedåt i serietabellerna, och i början på 60-talet hotade nedläggningsspöket. Flera av de spelare som varit med ett tag hade börjat bli mätta på fotboll, och påfyllningen underifrån räckte inte till vare sig i Havdhem eller Grötlingbo. - Förhandlingar de båda föreningarna emellan ledde fram till en sammanslagning 1963 till den nya idrottsföreningen Hansa.

All vår början ...

Egentligen skulle nog sammanslagningen ha skett tidigare. Båda klubbarnas fotbollssektioner var ganska "nergångna". Åderlåtningen på spelare och tränare/lagledare hade nu blivit så stor, att IF Hansa började i en stor uppförsbacke med sin fotboll. - Nej, ett plus ett blev inte två! Här gällde en annan matematik, och summan blev i stället mindre än ett!

Första året lyckades dock sektionen uppbåda folk till både ett A- och ett B-lag. A-laget blev nia bland elva lag i div V på Gotland, B-laget femma bland sex lag i div VI södra. Nästa år kunde IF Hansa bara ställa upp med ett lag, och det placerade sig sist i tabellen för div V med tio lag deltagande. Nedflyttning alltså! Efter ett år i div VI södra var spelarbristen akut och ledarbristen total. Huvudstyrelsen valde därför att inte ställa upp med något herrlag i 1966 års seriespel. Detta beslut var inte helt populärt bland de spelare som ändå fanns kvar, inte heller i bygden. Men styrelsen ansåg det bättre att stiga av ett år för att sedan börja om i div VII med det lovande spelarmaterial som klubben förfogade över på ungdomssidan. - Under de fyra första verksamhetsåren hade IF Hansa nämligen hela tiden två pojklag och ett juniorlag i gång. Och här gick det bättre! Nämnas kan t ex att juniorlaget var i DM-final 1963, och att det äldre pojklaget kom tvåa i finalspelet för hela Gotland 1964.

IF Hansas lag i div VI
1970

Stående fr v: Olle Johansson, Bertil Ekedahl, Rune Larsson, Bertil Nylund, Eric Johansson, Bert-Rune Hederstedt (lagledare), Bengt-Göran Karlström, Allan Österholm.
Knästående fr v: Rune Hammarström, Roland Jacobsson, Lars-Rune Pettersson, Kjell-Åke Jacobsson, "Putte" Hederstedt, Ingvar Olsson.

Upp och ner...

1967 var A-laget med i leken igen, nu i div VII södra, och nästa år vann man denna serie. Försvarsspelarna "Putte" Hederstedt, Bertil Liljegren nämns som nyttiga spelare liksom målvakten Ingvar Olsson och kedjespelarna Staffan Flodman, Kjell-Åke Jacobsson och bröderna Olle och Eric Johansson. Havdhemläraren Pelle Björnlund höll i träningen, till en början inomhus i Burgsviks gymnastiksal, och som lagledare hade Bert-Rune Hederstedt ställt upp. Åren 1969-70 anmäler IF Hansa ett B-lag i stället för ett juniorlag, men både A- och B-lagens tabellplaceringar blir dåliga.

1971 väljer spelarna själva att frivilligt börja om i div VII södra för att få passande motstånd. Det var nog en självrannsakande bedömning som var alldeles riktig, om man ser till tabellplaceringen de närmsta åren. Inget juniorlag finns heller dessa år, och vid slutet av spelåret 1974 beslutas att IF Hansa tills vidare lägger ner såväl senior- som juniorfotbollen i brist på både ledare och intresserade, träningsvilliga spelare. - Under åren 1975-78 har IF Hansa endast pojklag med i serie-spelet.

Uppåt! - för att stanna där !?

Men 1979 har det trägna ungdomsarbetet i IF Hansa lett fram till att ett herrlag, uteslutande byggt på egna förmågor, på nytt kan anmälas till spel. Och nu börjar en intressant och anmärkningsvärd klättring i seriestegen! Det blir uppflyttning i stort sett varje år (undantag 1982), och 1984 har IF Hansas A-lag avancerat till division IV, högsta Gotlandsserien!

IF Hansas segrande lag 1978 i distriktsuttagningarna i 70-iaden på Gotland

Stående fr v: Per-Inge Söderlund, Roger Lindqvist, Magnus Isenberg, Anders Nilsson, Tomas Ronström, Håkan Hermansson och Jerker Enekvist (lagledare)
Knäst fr v: Rasmus Melin, Marcus Hellquist, Mikael Nilsson, Magnus Gustavsson, Kennet Nilsson och Ola Pettersson.

Detta "mirakel" har givetvis inte inträffat alldeles av sig själv. En viktig faktor är t ex den omorganisation som genomfördes i fotbollssektionen under de här åren. En annan är det samarbete med Hoburgs IF som nu började inledas. Drivande i dessa frågor var framförallt Bertil Nylund, hemvändande Hansa-spelare och nyetablerad företagare i bygden. Både IF Hansa och Hoburgs IF hade börjat få kännning av allvarlig "råvarubrist" i de yngre lagen; det krympande befolkningsunderlaget räckte helt enkelt inte till för att fylla lagen på två håll. Följden blev att man 1982 anmälde ett gemensamt juniorlag, och samarbete påbörjades också i ett par av pojklagen. 1983 var det så dags för ett gemensamt B-lag på seniorsidan. Namnet Hansa/Hoburg började dyka upp i idrottsspalterna. - Och 1984 spelar som sagt A-laget i högsta Gotlands-serien igen. Bland spelarna nämns tvillingarna Kennet och Mikael Nilsson, Leif Gardell, målvakten Jonas Isenberg och "lovande ungdomen" Göran Thomasson.

1985 får väl sägas vara det **historiska året**, eftersom steget då togs fullt ut, och samtliga sex lag anmäldes under namnet Hansa/Hoburg. - Och kanske var vi ute i bättre tid denna gång jämfört med 1963...! - 1987 var det dags för entré i den högsta serien, "Uppland/Gotland". Egentligen var laget inte kvalificerat till spel i denna serie, men ibland avgör tillfälligheter i idrottens värld: Fardhem och Garda, som båda låg före oss i föregående års sluttabell, slog ihop sin verksamhet och bildade FG 86. Tack vare detta gick Hansa/Hoburg in som fjärde Gotlandslag i serien med fastlandsanknytning! En del spelare som "tillfälligt utlånats" till andra lag med fastlandsanknytning återvände nu till sin hembygds förening; en av dem var Ulf Olsson, duktig målvakt, liksom tidigare sin far Ingvar.

Lagledare/tränare under denna uppgångsperiod har i tur och ordning varit: Jörgen Widén, Jan Bolin och Olle Widén. - 1987 tog ledarduon Kjell-Åke Hellgren och Leif "Tumen" Nilsson över, och de har haft ansvaret för Hansa-Hoburgs "fastlandslag" allt sedan dess. Vi håller tumarna för fortsatt spel i denna serie, även om det frestar på föreningens ekonomi en hel del!

Inomhusspel

Om seniorlagen skall också avslutningsvis sägas, att de i inomhusfotbolls-turneringen **Domus Cup** alltid placerat sig högt upp i resultatlistorna. Flera segrar har det blivit, och allra bäst gick det 1985, då Hansa/Hoburg vann både A- och B-grupperna!

Ungdomsverksamhet - även den med fastlandsanknytning

Tack vare goda ledarinsatser från bland annat Georg Olsson, Bia Thomsson, Gunnel Larsson och Per-Åke Ekelöf har aktiviteten på ungdomssidan varit glädjande hög de senaste fem-sex åren. Detta har också satt sina spår i resultatlistorna! - Nämnas kan t ex P 15 och P 11 1983, P 10 1984 och P 12 1987, vilka alla blev seriesegrare på Gotland. Här finns många lovande talanger = IF Hansa/Hoburgs framtid!

1978 var cirka 40 pojklagsspelare på ett träningsläger i **Östergötland**. Man gästade Boets IF i närheten av Ödeshög. Sten Dalhög stod som värd på stället. Trivsamt samvaro varvades med sju träningsmatcher, varav fyra vanns.

1987 deltog P 74 och P 75 i **Göteborgs Cup**. P 75-orna blev här trea i hela turneringen i sin åldersgrupp, där även flera duktiga utländska lag deltog. Kanske är det det bästa resultat ett IF Hansa-lag gjort och kommer att göra inom överskådlig tid? 70-talet föräldrar och spelare jublade! Och vi säger: **Grattis!**

Thomas Olsson drar på för fullt. 1980

Samma gör Rickard Larsson, 1982

Serieseger div VI 1981 Stående fr v: Roland Ronström, Kennet Nilsson, Jan Bolin, Leif Gardell, Jonas Isenberg, Bo Nilsson, Bengt Siggelin, Tomas Ronström; Knästående fr v: Magnus Gustavsson, Bertil Nylund, Mikael Nilsson, Ulf Olsson, Ulf Nilsson, Torbjörn Nilsson.

IF Hansas juniorer spelade hem Junior-DM 1982

Laget, stående fr v: Bo Nilsson (lagled), Peter Munkhammar, Tomas Ronström, Magnus Gustavsson, Berne Appelqvist, Håkan Hermansson, Kennet Nilsson; Knästående fr v: Jan Ronström, Tomas Olsson, Mikael Nilsson, Göran Thomasson, Anders Nilsson, Magnus Isenberg, Marcus Hellquist.

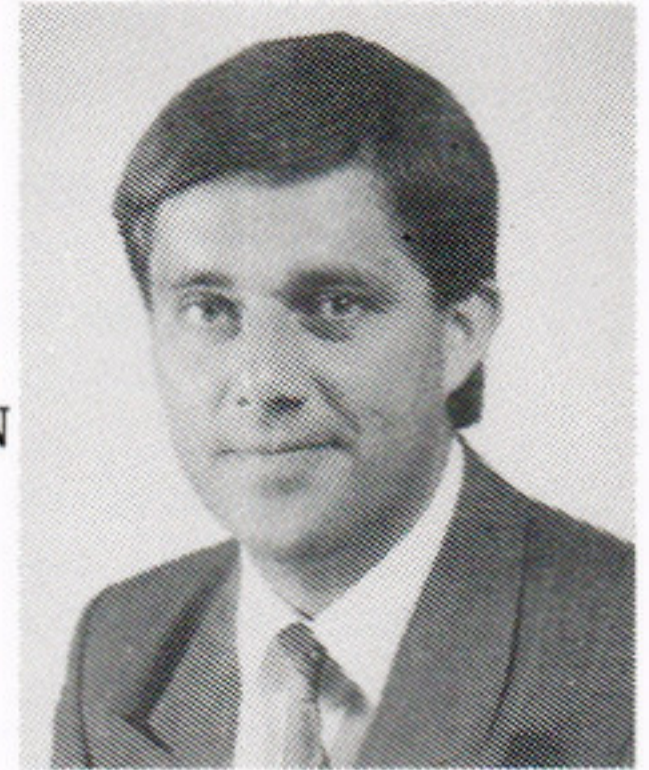
1985 bildades Hansa/Hoburg i fotbollen. Första "sammanslagningsbilden" från en träning. Fr v stående: Jonas Isenberg, Mikael Nilsson, Håkan Hermansson, Leif Gardell, Rasmus Melin (skymd), Bengt Siggelin, Kennet Nilsson, Magnus Isenberg, Olle Widén (tränare), Peter Munkhammar, Ulf Olsson, Jan Norrby, P-O Nyberg; Knäst fr v: Marcus Hellquist, Tomas Olsson, Göran Lindberg.

Ett tu tre blev de tu ett...

Från IF Hansa till FIFA

F.I.F.A. Football REFEREE

RUNE LARSSON

Phone: 08 - 86 56 95 private
08 - 763 91 15 office

Skebokvarnsvägen 320
S - 124 36 BANDHAGEN

När IF Hansa bildades år 1963, så minns jag det som om det vore igår. Namnfrågan hade diskuterats hemma hos oss. Jag och pappa Evald var glada, då det blev som vi önskade.

Min och IF Hansas första pojklagsmatch spelades 1963 för yngre pojkar på Hansa-vallen mot Stånga IF. Vi vann med 5 - 0, och jag gjorde tre mål. Mats-Evert Hederstedt och Hans "Allmungs" Jacobsson gjorde var sitt. Yngsta klassen var fjorton år, och eftersom jag bara var elva år, så väckte mitt hat-trick ganska stor uppståndelse. - Självt var jag i sjunde himlen!

Befolkningsunderlaget var kanske något större då än nu, men det var alltid svårt att få ihop lag. Jag spelade under hela min uppväxttid i lag där jag var ett - fyra år för ung. (Lite hade det ju också att göra med Runes talang och intresse; sättares anmärkning).

Vem var (är) jag ?

Jag var en stundtals ganska uppkäftig och ibland skrytsam "sork", och jag minns att Allan Österholm brukade kalla mig Cassius Clay efter den oblyge världsmästaren i tungvikt. - Det får naturligtvis inte gå till överdrift, men en av idrottens viktigaste uppgifter är att ge unga individer ett gott självförtroende. - Mamma Ingrid och min fru Birgit hittade häromåret en dagbok som jag skrev i tolvårsåldern; den handlade bara om hur mycket jag tränade, åt och vägde. När jag skrev efter våra matcher var det som att läsa ett referat på sportsidan i tidningen...

Framför allt brist på snabbhet gjorde att min begåvning inte stod i nivå med mina ambitioner, och detta att jag aldrig haft något gratis, tror jag är en stor del av förklaringen till att jag ändå har haft en hel del framgångar i min idrottskarriär.

Några ledare och episoder

Eftersom jag på vintrarna även spelade bordtennis, så var det aktiviteter i IF Hansa året runt för min del. Redan som 16-åring spelade jag i div IV, fastlandsserien, med bland andra Bert Larsson, Gunnar Lind och Kåre Wallenström. - Jag minns en gång, då vi var i Stockholm och spelade mot Ulvsunda. I bilen berättade deras lagledare, att han var VD för ett stort företag. Han berättade det, när vi passerade företaget, och där man just höll på att förbättra fasaden. Lasse Forsberg hade tydligen inte lyssnat så noga, för han sa: - "Jasså, jobbar du på det här bygget?"

Vill förresten passa på att ge Evert Larsson en eloge för goda egenskaper som ledare och kamrat!

Mitt kanske roligaste minne från fotbollen är när jag spelade i juniorlaget, och vi mötte Lärbro borta. På vägen dit sa jag till vår lagledare Gillis

Olofsson, att idag skulle vi vinna tvåsiffrigt. Han lovade direkt att hoppa i Tingstäde träsk på hemvägen, om jag fick rätt. Vi vann med 19 - 0 (!), och jag gjorde själv tio mål. Gillis fick hoppa i det kyliga träsket under vårt stora jubel!

Två andra, som jag vill nämna, är "Nicken" Thomasson, som var min idol och förebild, samt Julle Hallgren, som var bussig och tog mig i sin bil till alla stomatcher i Hemse, Fardhem och Roma bland annat.

Anläggningar och ledare

Efter att ha jobbat som idrottsledare många år i Stockholm för Essinge IK, kan jag konstatera, att anläggningsidan är helt fantastiskt fin för IF Hansa jämfört med en storstadsklubb. På Essingeöarna, som har varit Sveriges mest tätbefolkade stadsdel, finns det endast en grusplan. Någon möjlighet till inomhusträning finns inte alls. Å andra sidan finns det förstås mycket bättre möjligheter för en storstadsklubb att skaffa sig ett bra lag i och med att det bor så mycket folk där...

IF Hansa är en bra klubb för breddidrott. Fortsätt att satsa på bredden, och ha inte några drömmar om att nå eliten! - De flesta andra klubbar måste förresten vara avundsjuka på IF Hansa, som har haft och har så långlivade och duktiga ledare som Mats Hermansson och Lars Olsson. Under det sista decenniet har också Gunnel Larsson och Jerker Enekvist varit stora eldsjälar. Eftersom jag endast följer IF Hansas äventyr via tidningen, så finns det säkert fler, som jag kan ha missat... - IF Hansa har ju även sektioner för orientering och volleyboll, och där bedrivs säkert stora aktiviteter, som jag inte känner till. Min känsla för fotbollslaget är fortfarande mycket stark, och det är med stor spänning jag följer lagets resultat via tidningen och hörsägen. Det tråkiga med att ha varit borta så länge som jag har varit är, att jag bara känner dem som är i min egen ålder eller äldre; alla ungdomar därhemma känner jag inte.

Domarbanan inleds...

Innan jag flyttade från Gotland 1974, så hann jag med två roliga år i Hoburgs IF och ett år i Visby AIK. Och jag var stolt över att komma med i Gotlandslaget 1972 och 1973. Det hoppas jag att spelarna som blir uttagna fortfarande är!

Redan 1970 hade det gått ut brev till alla föreningar på ön, att domarbristen var akut, och att varje förening måste anmäla minst två personer till nybörjarkurs. Olle "Käldarn" Johansson tyckte att jag var given, eftersom jag var den som gnällde mest på domarna, och dessutom låg jag just då i lumpen i Visby, där kursen skulle gå.- Jag accepterade, och det har jag aldrig ångrat!

Jag förstod rätt snart, att jag funnit mitt gebit. - Att jag aldrig skulle nå allsvenskan som spelare, hade jag vid denna tidpunkt insett, men här kom ju en ny chans. I bilen hem från Visby en fredagskväll sa jag till Mats "Skradarn" Gustavsson, att jag skulle satsa på att bli allsvensk domare. Jag som aldrig hade sett en allsvensk match ens...! Fortfarande var jag inte rädd att sätta ut hakan! - 1978 slutade jag min spelartid med att skjuta två mål på Elfsborg i Svenska Cupen. Vi i Essinge IK föll dock med 3 - 2 till slut.

...och fortsätter !

1981 debuterade jag i allsvenskan som domare i match mellan Åtvidabergs FF och Kalmar FF, 1 - 0. - Redan året innan hade jag dock gjort min debut utomlands i en U 21-match mellan Sovjet och Jugoslavien, 3 - 0. Jag var linjedomare åt Ulf "Utta" Eriksson, och matchen spelades i Odessa nere vid Svarta Havet.

Jag har till dags dato (88-07-30) dömt 55 allsvenska matcher och medverkat i 45 matcher utomlands som domare eller linjedomare.

FIFA-uppdrag !

År 1985 blev jag FIFA-domare, vilket innebär att jag kan bli uttagen att döma matcher internationellt.

Höjdpunkten hittills är när jag i oktober förra året som en av 24 domare från hela världen fick döma Junior-VM i Chile. - En upplevelse!

Mitt senaste uppdrag var när jag i somras dömde öppningsmatchen i Stockholm Soccer Cup för ungdomar, inför alla deltagande lag på Grimsta IP i Stockholm. I halvlek blev jag mycket glad, då hela truppen från IF Hansa/Höburg kom springande fram till mig för att hälsa, alla likadant klädda i stiliga overaller, och med ledarna Georg Olsson, Bia Thomsson, Kjell-Åke Ekedahl och Kjell-Åke Jacobsson i täten. - Tack för den fina gesten! Den var på sitt sätt mera värd för mig än att döma landskamp mellan Saudi-Arabien och Bahrain inför 80.000 åskådare, vilket jag gjorde på min dotter Fridas ettårsdag den femte mars i år.

Nu, när inte idrotten är lika viktig för mig längre, får jag skörda alla framgångar. "Även den onde blir religiös när han blir gammal..."

Jag gratulerar IF Hansa till de 25 åren !!!

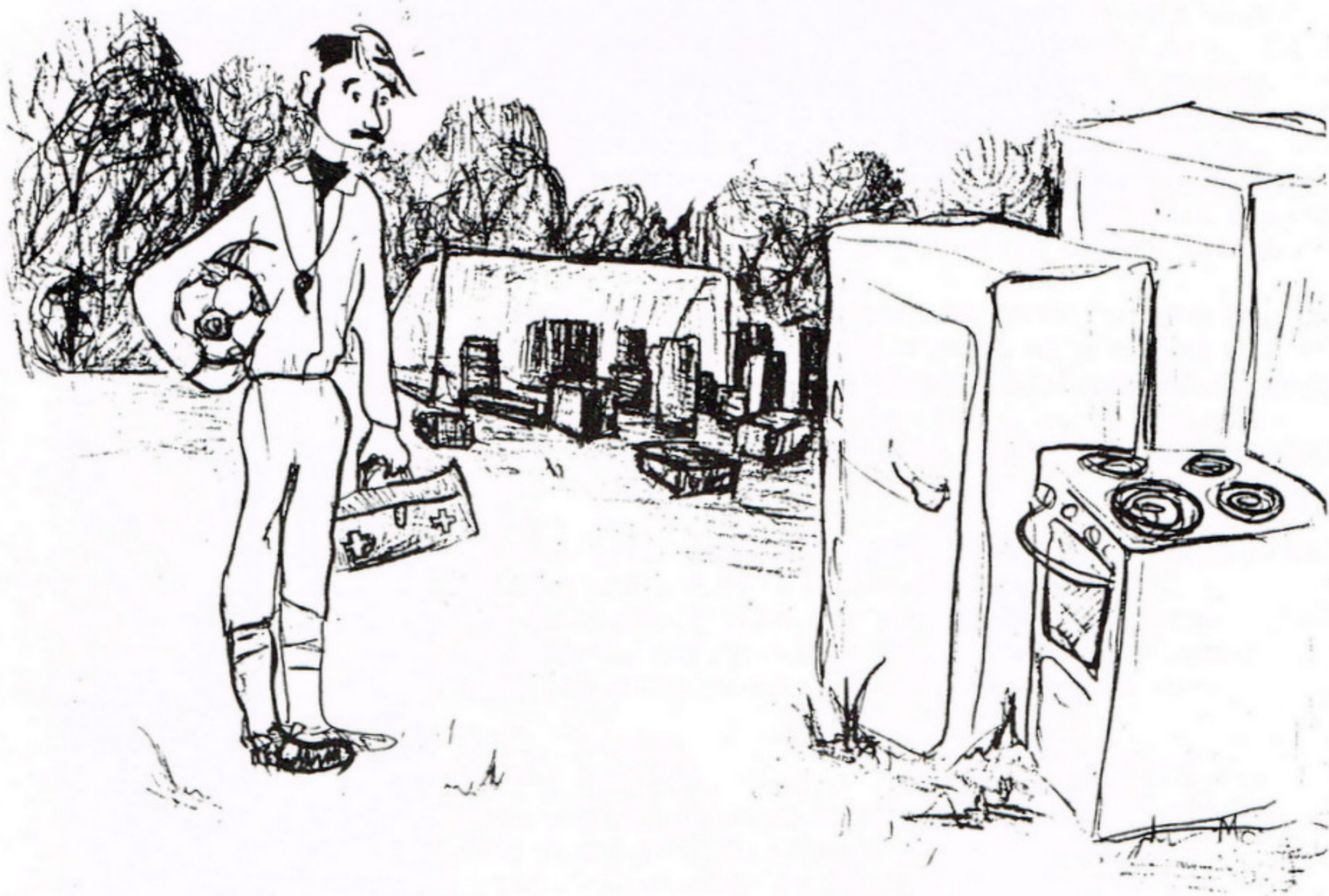
Grötlingbo-sorken Rune "Posten" Larsson

En lagledares vedermödor.

Det var den dagen då kommunens årliga utförsäljningsauktion hade avverkats, vid skolan i Havdhem just detta år. Tillströmningen av folk hade varit god, och alla fria ytor hade fyllts med bilar som brukligt är vid större auktioner - skolgården förstas och parkeringen vid kyrkmuren, på gräsmattor och vägrenar, ja överallt hade bilarna stått tätt. Utom på fotbollsplanen bakom skolan! Där hade auktionen hållits i timmarna fem. Ja, vad allt såldes inte där! Dock inte riktigt allt. Kvar stod t ex ett 50-tal (!) kylskåp av varierande omfång och årsmodell. Kvar stod också 20-30 elspisar från sen stenålder, en AGA-spis på sina modiga 500 kilo, en komplett röntgenutrustning (!) så när som på själva kameran, stolar, bänkar, bord och sjukhussängar, ett gynekologundersökningsbord och så lådor med helt vanliga, fast något ålderstigna, skolböcker mm mm. Fotbollsplanen hade varit fylld till sista plats med grejor och köpsugna människor. - Nu fanns bara den i och för sig ganska imponerande resten kvar. Man kunde visserligen ta sig fram mellan prytlarna, men mer var det just inte.

Problemet

Jag går strax i närheten och klipper gräsmattan i lugn och ro. Klockan är väl framme mot tre på eftermiddagen. Då kommer plötsligt Jerker störtande med andan i halsen.

- Va fan är det här för nå't? undrar han. Vi skall spela match här klockan fem.
- Det kan du nog glömma, säger jag. Det har varit kommun-auktion här på förmidda'n, och det blev visst lite grejor över...
- Men dom kommer från sta'n med ett gäng som skall spela mot våra knattar!
- Ta nå'n annan plan då, försöker jag.
- Går inte! Hansavallen är för stor. Ungarna skulle vara totalt slut, när dom sprungit en gång från det ena målet till det andra!
- Planen vid Nisseviken då?
- Nej. Målen där ser ju ut som höghus. Det skulle inte räcka med tre målvakter uppe på varandra för att ta höjdbollarna!
- Då får du väl ringa återbud. Försök byta dag eller lämna WO i värsta fall.
- Nej det går inte heller. Jag vet inte ens vem som är deras lagledare. De byter lagledare som vi byter skjortor.
- Jaa, då är det kris då, säger jag uppmuntrande.
- Vaktmästar'n!! Var är vaktis?! Han får komma hit och köra bort skiten!
- På en lördag...? Nej du. Han är nog nere vid Nisseviken och målar båten.
- Va fan gör man? suckar Jerker uppgivet.
- Äh, vi hinner! säger jag och tittar på klockan. Jag hämtar ett par säckkärror, och så flyttar vi alltihop från plan!

Lösningen

Sagt och gjort. Solen sken, kärrorna gnisslade och svetten rann. Kylskåpen, som vid en noggrannare räkning visade sig vara 53 stycken, stod snart i en prydlig rad längs ena långsidan. Värre var det med AGA-spisen. Den var verkligen tung! Fast vi lyfte med all kraft och använde båda säckkärrorna, var den nära nog omöjlig att rubba. - Ett tag funderade vi på att låta den stå kvar som en extraback, ungefär som de berömda järnkaminerna i Djurgårdens försvar förr i tiden. - Men centimeter för centimeter lyckades vi få den i linje med kylskåpen. Efter det krafttaget var det en barnlek att flytta 27 elspisar ut längsmed den andra långsidan. Stolar, bord, skåp och diverse annat hamnade på press- och fotografplatserna bakom kortlinjerna. Efter ett par timmars slit var fotbollsplanen fri från främmande föremål. Fast egentligen liknade den mer en ishockeyrink med sin "sarg" av kylskåp och spisar...

Mera problem

- Jaha, då är det bara upplinjeringen kvar, pustar Jerker och tittar på klockan.

Han dyker in baktill i Volvon och kommer ut med linjeringsapparaten, tillfälligt lånad från Hansavallen. Medan småknattarna som skall spela börjar strömma till, hjälps Jerker och jag åt att spänna snöret, som skall se till att kritlinjerna blir raka. Men när Jerker småspringande börjar skjuta maskinen framför sig, syns bara en fuktig rand i det gröna gräset. Det är för litet krita i blandningen, och kritsäcken står kvar på Hansavallen...!

Nu har motståndarlaget anlänt och börjar inspektera planen med förundrade blickar och högljudda kommentarer. Ny krita hinner vi inte skaffa fram. Matchen får starta med snöret som mittlinje, och sidlinjerna..., ja de går inte att missa. Kylskåpen syns tydligt!

Det har tydligen blivit något missförstånd vid domartillsättningen också. Långa gängliga ynglingar värmer upp vid det ena målet och våra små knattar surrar omkring vid det andra. Tiden är långt förbi matchstart, men det kommer ingen domare. Jerker får rycka in som domare, och en halvtimme försenad (som motståndarlagets lagledare högröstat påpekar; han har helt säkert andra planer för kvällen än denna fotbollsplan...) kommer matchen i gång.

Upplösningen

Det vore mig främmande att referera matchen med t ex "..och spelet böljar fram och tillbaka.." eller "..Det är en jämn och välspelad match". Nej, så här får det nog snarare bli: .."Det är en konstant press mot ena målet.." eller "..och ännu har våra knattar inte kommit över mittlinjen någon gång.."

Knattarna hade helt enkelt inte en chans mot de dubbelt så långa, dubbelt så snabba och ett par år äldre spelarna i det andra laget. Siffrorna skrevs så småningom (trots en del tveksamma domslut till hemmalagets favör) till 14 - 0.

Matchen tar slut, lagen hurrar för varandra och Jerker kan äntligen pusta ut. Då kommer en liten parvel i Hansas lag fram och säger med hög röst:

- Jerker! Vem vann...?

FOTBOLL, Resultat av 25 års seriespel i Gotlandsserierna. (Placering och antal deltagande lag).

Serie:	Herrseniorer		Herrjun	P 16 år		P 15 år		P 14 år		P 13 år		P 12 år		P 11 år		P 10 år	
	A-lag*	B-lag		grund	final	grund	final	grund	final	grund	final	grund	final	grund	final	grund	final
1963	9 (11)	5 (6)	4 (10)														
1964	10 (10)		3 (9)	1 (6)	3 (6)			2 (6)	6 (6)								
1965	3 (10)		5 (9)	3 (6)	2 (2)			4 (6)	-								
1966	-	-	5 (7)		8 (10)			2 (8)	-								
1967	5 (12)			3 (5)				4 (8)									
1968	1 (12)!		7 (10)					2 (6)	5 (6)								
1969	7 (12)	6 (10)		5 (5)				2 (5)	3 (6)								
1970	9 (11)	9 (9)		2 (3)	3 (6)			2 (6)	6 (6)			2 (?)	-				
1971	4 (10)			1 (4)	2 (6)				3 (6)								
1972	8 (8)			5 (6)				2 (6)	4 (6)								
1973	8 (8)			2 (6)	3 (6)												
1974	8 (10)											5 (7)					
1975	-	-						2 (6)	3 (6)			2 (6)	4 (6)				
1976	-	-		7 (7)				4 (6)				2 (6)	1 (6)!				
1977	-	-						5 (7)				5 (7)					
1978	-	-		2 (7)	6 (6)			1 (6)	3** (6)			2 (6)	6 (6)				
1979	1 (9)!			1 (7)	2 (2)			2 (6)	5 (6)			7 (10)					
1980	2 (10)			2 (8)	-			3 (9)				8 (10)				7 (7)	
1981	1 (10)!		3 (7)			5 (7)				7 (8)				7 (7)			
1982	3 (10)		2 (6)		7 (10)				4 (8)					7 (9)		2 (8)	-
1983	2 (10)	4 (8)			4 (10)	1 (8)	-					2 (7)	-	1 (8)	-	5 (7)	
1984	6 (8)	7 (8)			5 (8)							3 (7)				1 (9)	-
1985	4 (8)	3 (7)	3 (6)							7 (11)				4 (8)		6 (7)	
1986	6 (8)	4 (8)	2 (4)					5 (8)		4 (8)				6 (8)		6 (7)	
1987	10 (12)	6 (8)				4 (10)				4 (6)		1 (8)	-	4 (5)			

* Herrseniorerna spelade 1963-1964 i div V Gotland, 1965 i div VI Södra. 1967 börjar vi i div VII Södra.

** Pojkar 14 år

segrade 1978 i 70-iadens distriktsuttagningar på Gotland.

1969-1970 i div VI

1971-1974 i div VII Södra

1979 i klass II,

1980 i klass I och 1981 i div VI

1982-1983 i div V

1984-1986 i div IV och 1987 i div IV Gotland/Uppland;

sedan 1985 som IF Hansa/Hoburg

Innebandy i IF Hansa

Innebandy har IF Hansa hållit på med sedan 1984. Under de år som gått har spelet utvecklats från tremannalag med spel mot små mål till spel med sexmannalag med målvakt i stort mål. Innebandyn har (ännu...) ingen egen sektion utan har ingått i fotbollssektionen, främst beroende på att de flesta innebandyspelarna också spelar med i klubbens fotbollslag. Initiativtagare till denna idrott i IF Hansa är Magnus Isenberg. Nämnas kan också att IF Hansa var första klubb på Gotland som blev medlem i Svenska Innebandyförbundet.

Träning och träningsmatcher

Från och med hösten 1986 har vi tränat två gånger i veckan. Vi brukar börja med innebandyn efter fotbollssäsongens slut och slutar när fotbollen tar vid igen. - På så sätt kan innebandyn vara ett komplement till försäsongsträningen för fotbollen.

Det finns ännu inget Innebandyförbund på Gotland och inte heller någon serieverksamhet, som det finns på fastlandet. Men med den utveckling som innebandyn haft de senaste åren, hoppas vi att det inom något år startar innebandyserier här på Gotland.

De matcher som vi hittills spelat har endast varit av träningskaraktär mot Garda IK:s fotbollslag. Vi har också deltagit i några turneringar, som anordnats av IF Hansa och andra klubbar. Där har dock spelet inte följt Svenska Innebandyförbundets regler. Det har mest handlat om tremannalag med små mål utan målvakt; en riktig match spelas med fem utspelare och en målvakt. Antalet lag som IF Hansa ställt upp med i de turneringar som anordnats har ökat från två (hösten 1985) till fem (1987).

Kennet Nilsson (t v) kämpar här om bollen med Simon Glad under en träningsmatch.

Stående bak fr v: Jonas Isenberg, Berne Appelquist, Gunnel Larsson (ledare),
Sittande i mittraden fr v: Tomas Olsson, Simon Gladh, Leif Gardell, Rasmus
Melin, Kennet Nilsson, Bengt Siggelin, Magnus Isenberg; Främre raden fr v:
Jan Ronström, Mikael Nilsson, Ola Nilsson. - Bilden tagen efter sista matchen
vid SM-kvalet 1987.

SM-kval !

Höjdpunkten hittills i innebandyverksamheten var när IF Hansa deltog i SM-kvalet i Västerås i början av 1987. IF Hansa var lottade i samma grupp som Kolarbyn, mästarna från året innan. Första matchen spelades just mot dem. Ett heltänt Hansa-lag med storspelande Jonas Isenberg i mål satte press på mästarna, som inte lyckades få in någon boll bakom Jonas under den första perioden. I mitten av andra perioden lyckades dock Kolarbyn göra två mål. Sen hjälpte det inte att Niklas Hermansson fem minuter från slutet reducerade till 2-1. Kolarbyn kom undan med blotta förskräckelsen och en knapp 2-1-vinst.

Med matchen mot Kolarbyn i ryggen trodde alla att de tre återstående matcherna skulle gå lättare. Men det blev förlust i alla tre! - Turneringen var ändå mycket lärorik: Framförallt fick vi lära oss en helt annan skott-teknik. Vi lärde oss också att man måste täcka betydligt bättre framför mål, helst en "mur" av spelare i målet, när motståndarna har ett frislåg nära mål.

De som deltog i SM-spelet var: Bertil Nylund och Gunnel Larsson, ledare.
Spelare: Berne Appelqvist, Leif Gardell, Simon Gladh, Ola Hallgren,
Niklas Hermansson, Magnus Isenberg, Jonas Isenberg, Rasmus Melin,
Kennet Nilsson, Mikael Nilsson, Ola Nilsson, Tomas Olsson, Jan Ronström,
Roland Ronström och Bengt Siggelin.

Fri-idrott, eller som det hette från början: allmän idrott, betraktades av många som det fundamentala inom all idrott. Tävlats i hopp, löpning och kast har man gjort i alla tider. Under 50- och 60-talen hade de flesta idrottsföreningar med lite självaktning friidrott på sitt program. Man träffades på socknens idrottsplats, som många gånger var lika med ett passande änge. Efter att ha jagat bort betesdjuren tävlade man i de olika disciplinerna. Roligt hade man, och många var med och tävlade.

Havdhems IF var en framgångsrik förening, som tävlade i högsta Gotlands-serien i fri idrott. Men så hade man också en förnämlig anläggning i Hansavallen! När idrottsplatsen byggdes 1944/45 av tyska flyktingar, betraktades den av många som en mycket modern idrottsplats med ett perfekt läge. Bland tyskarna fanns ingenjörer som varit med och byggt Berlin-stadion till de olympiska spelen 1936.

När IF Hansa bildades 1963, övergick friidrotten i den nybildade föreningen, där man tävlade framgångsrikt några år. Några namn som kan nämnas från den tiden är t ex trestegshopparen, som var på gränsen till landslaget, Leif Stenquist. Duktiga höjdhoppare var Ingvar Olsson och Sven Blomquist. Men kanske var det framförallt de duktiga löparna, som tog hem många segrar: Bertil Thomasson, Allan Keldergard, Mats Hermansson och Nils Larsson.

Nya tag

Under 70-talet koncentrerades friidrotten på Gotland till två klubbar, IK Tjelvar och VIF Gute, för att man skulle satsa på den högsta eliten. På södra Gotland förekom fri idrott endast i skolorna, där gymnastiktimmar och idrottsdagar användes till att ta friidrottsmärken i olika valörer. Här dök många talanger upp, som tyvärr inte kunde slussas vidare till sakkunnig ledning.

1976 samlades en skara Hansa-medlemmar i Havdhems skola för att vara med på IF Hansas årsmöte. Utanför fönstret hade Hansahallen börjat växa upp. Under mötets punkt för "eventuellt övriga frågor" reste sig en liten krullhårig "sork" från den bakersta raden och undrade lite försynt:

- Varför kan inte Hansa ordne sånt där man får hoppå å rännä?

Den lille försynte pojken var den då 12-årige Anders Havdelin. Han kom att betyda mycket för utvecklingen av friidrotten i IF Hansa. Under några år skaffade sig "Kullen" stora kunskaper inom idrotten. Han deltog i stort sett i alla kurser som anordnades på Gotland, och till tävlingar i Visby cyklade han (2x6 mil !) om inte skjutsfrågan löste sig på annat sätt. Han hade redan tidigt stora visioner, och eftersom han med tiden blev mindre försynt, visste han att kämpa för att driva igenom dem. Friidrotten i IF Hansa blomstrade. Snart behövdes större utmaningar. Under några år arbetade Anders som ordförande i Gotlands Friidrottsförbund. För ett par år sedan övergav Anders Gotland, men friidrotten övergav han inte utan sitter nu som ordförande i Svenska Friidrottsförbundets Ungdomssektion.

Friidrottsskola

För att återvända till friidrotten i IF Hansa, så beslutade årsmötet enligt förslaget, och en friidrottssektion bildades. Eftersom undertecknad tillhörde den lilla minoritet som "rände runt längs vägarna i stället för att arbeta sig trött", så tyckte årsmötet att ordförandeskapet i den "nya" sektionen skulle passa mig. En post som jag hade kvar till 1982, då Anders Havdelin tog över.

Det var en fantastiskt rolig tid, att få vara med och utveckla friidrotten i IF Hansa. Det visade sig snart, att friidrott är mycket populärt bland yngre ungdomar. Friidrottsskolan under inomhussäsongen drog fulla hus. När det blev dags för utomhusträning och tävling minskade dock intresset något. Men visst gav den intensiva inomhusträningen resultat! Redan under de första åren erövrades 29 UDM-medaljer! Lokaltidningarna uppmärksammade Hansa-friidrottarnas frammarsch: -"Roligaste som hänt gotländsk friidrott 1977", stod det bland annat att läsa i tidningen.

Lena Havdelin var både snabb och uthållig, och det blev flera UDM-segrar för henne i slutet av 1970-talet. - På bilden drar hon just upp spurtan och går sedan segrande i mål. (1979 UDM flickor 800 m).

I början av 1980-talet dyker ett nytt namn upp i resultatlistorna för kulstötтарungdomar, **Marie Pettersson**. 1981 satte hon som 12-åring nytt distriktsrekord, 9,39 m. - Här UDM 1981 i Visby.

Bredd-KM

Att nämna någon bland alla duktiga ungdomar vore dumt; det är så lätt att råka glömma en som kanske också borde ha varit med. Men visst fanns det många riktiga "guldklimpar", och visst var man stolt många gånger över att vara Hansa-ledare! En vårkväll t ex åkte vi iväg till Stenkyrka för att delta i UDM i terränglöpning. Självklart var stämningen hög på väg hem efter det att Hansa-flickorna lagt beslag på de tre första platserna.

Många roliga friidrottsminnen dyker upp då man sitter och bläddrar i gamla nummer av Hansa-Glimten. Friidrottstävlingarna på Hansavallen t ex med nyhackade banor och med halva socknen som funktionärer. Inte höll anläggningarna Gutavallens klass, men vilken stämning!

Kanske är det dock klubbmästerskapen i fri idrott och terränglöpning, som etsat sig fast djupast i minnet. Vilka breddtävlingar det var! Alla var med och hoppade, kastade och sprang, och ingen brydde sig nämnvärt om resultatet. Längdhopparna som tog hänsyn till de lekande barnen i längdhoppsgropen... Eller "löparna" med kaffekorg på terrängbanan... - Parollen var "idrott åt alla efter vars och ens behov och förmåga".

Bredd-KM 1977. Medan mamma Stina hoppar så långt hon kan, passar småbarnen Mona, Conny och Jessica på att baka några sandkakor i hopp-gropen. I bakgrunden väntar Carin på sin tur, och Maria (t v) kör med uppvärmning (av händerna...). Brita för protokoll och Kerstin Wickman (delvis skymd) övervakar.

Bredd-KM 1977

Segrarens lön - ett diplom!

Från äldre pojkar t v till yngre flickor t h:

Jerker Enekvist, Carin Olsson, Ulf Olsson,
Kerstin Wickman, Stefan Johansson, Ulla Larsson,
Niklas Hermansson och Katarina Olsson.

Nedan: Skol-DM 83. Rickard Larsson - en stilstudie.

Hasse Hansa tar över

Tyvärr är det så att friidrotten kanske är den idrott som är svårast att organisera och driva. Vid varje tävling behövs mängder av funktionärer. Det behövs också utbildade och kunniga ledare, vilka helst skall vara duktiga i flera grenar. Sådana är inte heller så lätt att vaska fram i en bygd med viktande befolkningsunderlag.

När sedan Hasse Hansas idrottsskola startades 1984, ersatte den mycket av friidrottens tankar om allsidig och lekbetonad idrott för de yngsta, och samma år upphörde friidrotten i IF Hansa. För denna gång ...

JE

Handboll i IF Hansa

Hur var det egentligen med inomhusidrotterna i Havdhem med omnejd innan Hansahallen fanns? Svaret är förstås att de fick hanka sig fram så gott det gick i bygdegårdar och liknande lokaler.

Det kan kanske vara av intresse att veta att handbollen för flickor drogs igång av undertecknad år 1958 för att ge flickorna i bygden en möjlighet att bedriva någon typ av idrottslig aktivitet under vinterhalvåret; pojkarna hade ju i alla fall bandy eller ishockey att ägna sig åt på Hansarinken nära Korsby.

Lokal ?

Till en början tränade flickorna utomhus, på fotbollsplanen bakom Havdhems skola. Tillslutningen var överväldigande men antalet bollar dåligt. Till allra första träningspasset kom nära 40 flickor, men det fanns bara två (!) gummibollar och förstås ingen läderboll... Sådana nödvändigheter som omklädnad och dusch fick ske hemma.

När kylan och mörkret gjorde träningen alltför riskabel utomhus, såg vi oss om efter en inomhuslokal. Enda tänkbara alternativ var bygdegården i Havdhem och den diminutiva gymnastiksalen på "Folkan" i Hemse. Vi valde Folkans sal, eftersom där fanns omklädningsrum och dusch. Här tränade vi sedan handboll så gott det gick mot ett mål som var upptejpat på ena väggen.

När sedan flickorna kom till de enda hallarna som fanns på Gotland: "Exan" d v s P 18:s exercishus i Visby, KA 3:s idrottssal i Fårösund eller tennishallen i Slite (Knottrigt golv !) tyckte de att dessa hallar var stora som öknar. Ibland avlossades (under stor munterhet från alla) skott ute från halva plan. Flickorna var helt enkelt så ovana vid att det var så långt att springa innan man kom till motståndarmålet... Men handbollsintresset höll i sig, även om förutsättningarna inte var de allra bästa. - De tävlingsmässiga resultaten redovisas i bilder, bildtexter och en tabell på följande sidor.

Resor

Om träningslokal var ett bekymmer, så var resorna dit ett annat! Flickorna bodde utspridda över hela området Eke - Grötlingbo - Näs - Havdhem - Hablingbo - Silte. Tyvärr låg den tillgängliga tränings-tiden alltid just då folk skulle ut i lagår'n, eller då de ännu inte hunnit äta efter dagens ansträngningar i affär eller på kontor. Följden blev, att det var ett ständigt ringande efter chaufförer minuterna innan skjutsarna skulle gå. Två - tre bilar behövdes, helst fyra. En bil körde över Nickarve - Hablingbo - Silte, en tog Eke- och Havdhemsflickorna, och själv körde jag oftast Näs - Lingen - Grötlingbo-svängen. Särskilt vintertid kunde det vara kämpigt!

Jag minns en gång i början av 60-talet, då Hemsehallen var tämligen nyuppförd. Det hade varit en ordentlig snöstorm natten innan, men plogbilarna hade gått hela dagen:

Fast i snön !

"Jag körde stora vägen ut till Näs-affären. Just denna dag stod Ninni ensam där och väntade; vanligtvis brukade det vara några flickor till. En stund tvekade jag: Skulle jag köra den längre vägen över Fide till Grötlingbo, eller kunde jag hoppas på att vägen över Lingen var plogad? Vi gav oss iväg genvägen över Lingen. I värsta fall fick jag väl vända vid Martarve, om plogbilen hade vänt där. Men den hade kört förbi gårdarna.

- Bra! Då har den kört hela vägen till Grötlingbo, tänkte jag och fortsatte.

Men vid vägskalet där man kan svänga vänster mot Havdhem eller höger mot Grötlingbo hade plogbilen vänt. Åt höger låg snön jämn tvärs över väg och fält, minst halvmeterhög. Otänkbart att ta sig fram åt det hållet! Att vända och köra tillbaka skulle ta för lång tid. Åt vänster såg det bättre ut; här var inte snön så djup. Alltså iväg! Nere till höger lyste tegelbruket i den mörka vinterkvällen - tjusigt! Men strax blev drivorna högre. Här var det inte tid att sitta och beundra utsikten! Att stanna för att backa tillbaka var inte att tänka på - att minska trycket på gaspedalen skulle vara det samma som stopp. Drivan bara växte i höjd. Snön började packa upp under durken, och ungefär mitt i drivan blev det mjukstopp. Och där stod vi! Ingen chans att gunga loss! I strålkastarljuset pulsade jag framåt. Där skogen tog vid igen slutade drivan tvärt. Fram med snöskyffeln! Efter en kvarts intensivt arbete låg två halvdana spår klara (?) framför bilen. Svetten rann. Men nu: Några säckar och enbuskar under hjulen och mig vid ratten med Ninni som påskjutare (Hon hade bestämt motsatt sig en annorlunda arbetsfördelning!) och si! Vi tog oss igenom. Sedan var det barmark och full fart framåt.

Men säg den glädje som varar beständigt. Efter ett par 90° - kurvor var det tvärstopp igen, och det trots att det här bodde folk längs vägen. Ingen plog hade kunnat ta sig igenom de meterhöga drivorna som låg tvärs över vägen, där de öppna fälten tog vid. Snön låg nästan i jämnhöjd med biltaket, kunde jag vanmäktigt konstatera. Hur jag lyckades få kylaren åt andra hållet på en väg som var betydligt smalare än vad bilen var lång begriper jag inte än i denna dag. Men på något sätt gick det. Och plötsligt insåg jag, att om vi inte skulle bli tvungna att pulsa över fälten till tegelbruket eller behöva skotta igen, så måste jag på nytt ta mig igenom hundrametersdrivan. Jag minns bara ett svängande och slängande och ett bultande och bankande under bilen - men igenom kom vi på något vis!

Nu fanns det bara ett val: Tillbaka till Näs-affären igen och därefter över Fide till Grötlingbo skola. Där stod ett helt gäng tjejer och väntade på oss. De hade lånat skollärares telefon och fått besked om att jag var på väg sedan länge. - Nu blev det min tur att ringa ett kort lugnande samtal hem, och därefter bar det iväg till Hemse med välfylld bil. Nästan en timme försenade kom vi fram. Ingvar Smed, som hjälpte mig med skjutsning och träning, hade lyckats få låna en boll på platsen (Hansas bollar låg ju i skuffen på min bil...) och höll igång träningen så gott det gick. Ett något stelfruset gäng (med ett undantag...) fyllde nu ut truppen, och vi körde hårt som vanligt den timme som återstod.

Gissa vilken väg jag tog på hemvägen...!"

Utveckling

Under IF Hansas första två år deltog två handbollslag från föreningen i seriespel, nämligen ett herrlag och ett damjuniorlag.

Herrlaget hade ställts på benen med kort varsel, då Hensehallen stod ny, 1961, och det deltog i en så kallad träningsserie, vilken sedermera blev lägsta division på Gotland. Herrarna tränade just inte utan tog matcherna mera som nyttig motion. Med den ambitionsnivån avancerar inga lag i seriesystemet... - När sedan några av de bättre spelarna flyttade till fastlandet, minskade intresset så att verksamheten på herrsidan helt upphörde.

Annat var det på damsidan! Damjuniorerna tränade flitigt och blev också bättre och bättre. Under de tio första verksamhetsåren tog laget tre seriesegrar, blev tvåa tre gånger och vann DM en gång (1968). Med damlaget var det dock något sämre beställt. Det berodde huvudsakligen på att det var så svårt för flickor som slutade skolan att kunna stanna kvar i sin hembygd. Arbete eller vidareutbildning fanns ju oftast på fastlandet. Följden blev att IF Hansa alltid ställde mycket unga damlag på benen, och det var många gånger ganska tufft för flickorna mot de större och starkare damerna i andra lag. Till en början blev därför inte slutplaceringarna i serierna så lysande, men vi var med för att lära...!

Ungdomsverksamheten i handboll var inte så omfattande på Gotland under IF Hansas första tio år, framförallt gällde detta flicklagen. Inte förrän på 70-talet blev det ordentlig fart på flickhandbollen. Den hade dittills fått stå tillbaka för de äldres träning och spel, men nu började det finnas mer tider tillgängliga i lämpliga lokaler, alltifrån KA 3-hallen i Fårösund till de nybyggda Södervärns- och Gardahallarna. Så när det var som bäst fart deltog flicklag från Fårösund, Slite (Othems IF), Visby (AIK och VIF/Gute) samt från Hense, Garda och Havdhem (Hansa).

Med Hansahallens tillkomst kom också det stora lyftet för handbollen i IF Hansa. Flickorna kunde nu få träna två gånger i veckan, och dessutom inte alla på en gång utan i åldersgrupper. Träningsfliten blomnade, och tillströmningen av handbollsintresserade flickor var god. IF Hansa anmälde snart lag i alla tävlingsklasser på damsidan. Som mest anmäldes sex lag, nämligen damer, damjuniorer samt flickor A (15-16 år), B (13-14 år) 2 lag och C (10-12 år).

Fem år i rad (1978-1982) blev nu föreningens yngsta flickor bäst på Gotland, vilket bland annat innebar spel mot fastlandslag i 70-iaden (77-81). Även B-flickorna var duktiga. Under åren 1980-86 vann de seriespelet på Gotland inte mindre än fem gånger! På 80-talet har också A-flickorna och damjuniorerna blivit seriesegrare tre gånger var och damlaget en gång. - Detta får väl ändå sammantaget anses vara ett förhållandevis bra resultat...

Under de senaste åren har handbollen på Gotland tyvärr gått tillbaka kraftigt. IF Hansa har varit enda förening som anmält lag i vissa serier, och laget i fråga har då placerats in i en annan serie; så har t ex våra A-flickor fått spela tillsammans med pojkar B, och vårt damlag har lottats in i pojkar A-serien. Givetvis visar detta på en alarmerande utarmning av handbollen på vår ö! Här måste Gotlands Handbollförbund ta krafttag, om inte sporten helt skall dö ut! Skolturneringar liknande dem som genomfördes i början av 80-talet kunde vara en väg att gå...

Från och med 1984 har IF Hansa tagit upp pojkhandboll på programmet, och lagen hävdar sig gott i den gotländska konkurrensen. Pojkar A-laget vann till och med serien 1986! - För att alla intresserade skall få en chans att spela har ett mixed-lag (pojkar/flickor C) deltagit i seriespelet de två senaste åren. Underlaget i våra trakter räcker helt enkelt inte längre till för att ställa två separata lag på benen i samma åldersgrupp. - Ett glesbygdsproblem...!

Cuper på Gotland

I slutet av 1970-talet satsade GHF på olika cuper för Gotlandslag, ibland också med fastlandsinblandning. 1979 anordnades t ex GHF-Cupen för damer, Hemse-blixten för A-flickor, Hansa-blixten för B-flickor och Garda-blixten för C-flickor, och där IF Hansa för övrigt vann de två sistnämnda. GHF-Cupen för damer arrangerades även 1982 och 1984, och IF Hansas bästa placering blev en andraplats.

I Handelsbanks-Cupen, som arrangerades i Hemse några år i början av 80-talet, lyckades IF Hansa väldigt bra 1983. Föreningen tog då första inteckningen i vandringspriset genom att besegra samtliga damlag på Gotland! Stora rubriker i Gotlands-tidningarna! 1985 var det dags för den andra inteckningen; vinst igen över alla de andra damlagen! - Tyvärr har denna cup fått upphöra på grund av att i stort sett alla damlag på ön lagt ner verksamheten, men så länge den pågick var kvalitén god, och givetvis var det roligt för Hansa-damerna att få visa att de kunde ta de fastlandsanknutna lagens skalper!

Spel på fastlandet

I takt med IF Hansas ökande handbollsbredd började det också bli matcher mot fastlandslag då och då. En del träningsmatcher spelades mot lag från Stockholm och Södertälje, vilka låg på träningsläger på Gotland. Resultaten från dessa matcher visade, att IF Hansa mycket väl skulle kunna delta i cuper på fastlandet med något eller några av sina lag. Den enda kontakt vi dittills haft var genom de flickor som varje år togs ut till Gotlands-laget i Sverige-Cupen för B-ungdom (tidigare kallad Adidas Cup). Två till fem Hansa-flickor brukade platsa i distriktslaget, men utan att där lyckas föra Gotland till några större framgångar. - Hansa-flickor deltog också årligen i GI:s Oskarshamnsläger, där det efter träningsveckan spelades avslutningsmatcher i handboll mot lag från Oskarshamn, Kalmar och andra platser i omgivningen.

Men att ett "rent" IF Hansa-lag skulle åka över till fastlandet för att delta i en cup eller liknande hade ännu inte inträffat. Det blev de yngsta flickorna som bröt isen! Redan 1977 hade IF Hansas C-flickor segrat i distriktsuttagningarna i 70-iaden och fick då möta fastlandslag. Men regionsfinalerna spelades det året i Visby, så fastlandsresan fick anstå till 1978, då C-flickorna, åter bäst på Gotland, åkte till Nynäshamn för att möta de bästa lagen från Stockholm och Uppland. Nästa år åkte C-flickorna till Uppsala, 1980 till Järfälla och 1981 till Uppsala igen. - Motståndet på fastlandet var dock övermäktigt. Lag som Skuru, Skånela och Sollentuna släppte inte några segrar ifrån sig... De var ofta flera klasser bättre helt enkelt. Men så finns det ju ett annat befolkningsunderlag i de trakterna! Lag från Stockholms-området segrade nästan alltid i 70-iadens riksfinal. - Egentligen skulle väl Gotland ha tillhört en annan region, för att ha fått ett mera passande motstånd, men så blev det nu aldrig. Deltagandet i 70-iaden var dock både lärorikt och roligt, och kanske banade det väg för IF Hansas fortsatta cup-engagemang.

1979 deltog IF Hansas duktiga B-flickor, födda 1964 och senare, i ICA-Cupens Steg 1, som spelades i Tumba. Laget vann tre matcher och förlorade två, vilket får anses vara ett mycket bra resultat. Men tredjeplatsen räckte inte till avancemang. - Även 1982 var IF Hansas B-flickor anmälda till ICA-Cupen. Steg 1 avgjordes i Handen. Också nu blev IF Hansa trea av sex lag men lyckades inte gå vidare till Steg 2 i detta Riksmästerskap för B-ungdom.

Även i Irsta-Blixten, som varje år spelas i Västerås, har IF Hansa deltagit. 1982 blev föreningens A-flickor (födda 65 och senare) trea i gruppspelet och var återigen snubblande nära att gå vidare. - 1986 deltog vi med B-flickorna, födda 1971/72, men det blev denna gång ingen enda seger.

Redogörelsen för IF Hansas fastlandsutbyte får sluta med damjuniorernas (födda 1965 och senare) deltagande i Eken Cup 1984. I denna utomhusturnering blev IF Hansa femma bland tio lag, ett bra resultat i den mycket hårda konkurrensen.

70-iaden-segrare på Gotland i handboll 1977 - 1981: IF HANSA !

1977. Fr V: Anna Hult (lagl), Lena Larsson, Cecilia Jacobsson, Maria Gardell, Anita Wickman, Camilla Gladh, Marlene Jakobsson; Gunilla Ronström, Carina Nilsson, Magdalena Olsson, Ulla Larsson, Tina Siggelin; Annelie Olofsson. Lagled: Lasse O.

1978. Fr v: Charlotta Olsson (lagled), Tina Siggelin, Eva Johansson, Lena Larsson, Catherine Söderström, Åsa Öberg; Camilla Gladh, Marlene Jakobsson, Anita Göransson, Gunilla Ronström, Lena Havdelin; Carina Nilsson. Lagledare: Lasse O.

1979. Fr v: Lena Larsson, Lena Havdelin, Jane Jacobsson, Agneta Ekström, Jenny Larsson, Katarina Olsson, Åsa Nilsson, Monica Berg, Catherine Söderström, Pernilla Persson, Birgit Nordvall, Marlene Jakobsson. Lagled: LO

1980. Fr v: Monica Berg, Jenny Larsson, Madelene Allmungs, Birgit Nordvall, Katarina Olsson, Jane Jacobsson; Mona Larsson, Agneta Ekström, Marie Löfstedt, Gunnel Possberg; Åsa Nilsson. Lagled: LO.

Skolturneringar i handboll

Minihandboll, hösten 1980. Slutsegrare: Havdhem klass 5 (Alla från IF Hansa). Fr v: Peter Johansson, Monica Berg, Gunnel Possberg, Ebbe Damm, Niklas Hermansson; Lars Cramér, Peter Lindström, Agneta Ekström, Marie Löfstedt, Jane Jakobsson, Ola Hallgren; Terje Lindén; Lagledare: Lasse O.

Minihandboll, våren 1980
Slutsegrare: Havdhem 6

Göran har snurrat upp motståndarnas försvar med mål som följd !

Fr v: Göran Thomasson, Pernilla Persson, Lena Larsson, Roger Pettersson; Jörgen Mathsson, Stefan Hansson, Peter Johansson, Marlene Jakobsson, Lena Havdelin, Cathrin Söderström; Ola Nilsson, Berndt Norrby. Lagledare: Magdalena Olsson, Charlotta Olsson, Cecilia Jacobsson.

Serieseger 1971. Fr v: Birgitta Hallin, Kristina Söderlund, Kristina Larsson, Maria Engström, Eva Jacobsson, Anna Nilsson, Siv Slesgård; Ulla-Britt Nilsson, Irene Ekedahl, Lena Jacobsson, Inghela Alvingren, Katarina Svensson. Lagled: Lasse O.

IF Hansas bästa år. Serieseger flickor A (främre raden)
1982 Serieseger flickor B (mellanraden)
Serieseger flickor C (bakre raden)

Tränare/lagledare
Gunnel L, Lasse O

Blixt-turnering i
Hemsehallen 1983

IF Hansa-seger över Hemse BK, Garda IK och VIF/Gute!

På bilden har lagkaptenen Gunnel Larsson mottagit priset.
Till vänster målsportaren Camilla Gladh,
till höger målvakten Carina Nilsson.

Serieseger, damer
1986

Fr v: Annika Pettersson (lagled), Lena Larsson, Katarina
Olsson, Gunilla Ronström, Monica Berg, Carina Nilsson,
Jane Jakobsson; Mona Larsson, Ann-Sofie Pettersson,
Camilla Gladh, Åsa Nilsson, Ulla Larsson, Marie Löfstedt.

HANDBOLL, Resultat av 25 års seriespel i Gotlandsserierna. (Placering och antal deltagande lag).

	Damer	Damjun (18-19år)	Flickor A (16-17år)	Flickor B (14-15år)	Flickor C (10-13år)	Herrar	Pojkar A (16-17år)	Pojkar B (14-15år)	Pojkar C (10-13år)	"Mixed C" (10-13år)
1963		2 (3)				3 (9)				
1964		5 (7)				5 (7)				
1965		3 (7)								
1966		2 (7)								
1967	5 (6)	1 (4)!								
1968	5 (6)	1 (3)!								
1969	5 (6)	2 (4)								
1970		5 (5)		1 (3)!						
1971		1 (5)!	2 (3)	3 (5)						
1972	4 (6)	4 (5)	3 (5)							
1973	6 (6)		5 (7)	5 (5)						
1974			6 (6)		5 (5)					
1975			5 (5)	5 (5)						
1976			4 (4)	2 (3)						
1977	4 (4)		3 (4)	5 (5)	4 (4)*					
1978	3 (4)	2 (3)	2 (4)	3 (4)	1 (4)!*					
1979	4 (4)	3 (3)	4 (4)	2 (4)	1 (4)!*					
1980	3 (4)	3 (3)	4 (4)	1 (5)!	1 (4)!*					
1981	4 (6)	2 (2)	2 (3)	1 (5)!	1 (4)!*					
1982	4 (5)		1 (3)!	1 (4)!	1 (3)!					
1983	3 (4)	1 (3)!	1 (4)!		2 (3)					
1984	3 (4)	1 (2)!		1 (3)!	2 (3)				3 (3)	
1985	2 (3)	1 (2)!		3 (3)	1 (2)!			2 (3)		
1986	1 (2)!		1 (2)!	1 (2)!			1 (3)!			4 (5)
1987	(4 (5))**		(4 (4))***				3 (5)			3 (4)

* = Seger i Gotlandsuttagningen till 70-iaden.

** = IF Hansas damlag ensamt på Gotland (!), spelade mot 4 pojkar A-lag.

*** = IF Hansas A-flickor ensamt på Gotland (!), spelade mot 3 pojkar B-lag.

Huvudansvariga tränare: 1963-1983 Lars Olsson, 1976-1987 Gunnel Larsson.

Militär idrott i IF Hansa (?)

För att ge några av föreningens medlemmar möjlighet att (enligt önskemål) ställa upp i DM i fälttävlan, har föreningen åren 1977 - 1987 betalat medlemsavgift till det svenska förbundet för militär idrott.

Någon verksamhet utöver den som varit vid DM i fälttävlan har inte förekommit.

DM i fälttävlan

I fälttävlan ingår tre tävlingsmoment, nämligen orientering
skjutning och
punktorientering.

IF Hansas lag har flera gånger nått ganska framskjutna placeringar i den (naturligt nog) ganska hårda militära konkurrensen. - Men så innehåller ju laget både reservofficerare och hemvärnsmän som också är konditionsstarka och orienterings-"proffs"....

DM i fälttävlan 1982. Tvåa i lagtävlingen blir IF Hansa med fr vänster Bertil Allmungs, Jerker Enekvist och Richard Kraft.

Bredd och motion i IF Hansa

Motionssektionen i IF Hansa bildades vid årsmötet 1976. Hansahallen höll just på att bli klar. Det var gymnastiken som var upphovet till att den nya sektionen bildades. Motion hade blivit ett nytt begrepp inom idrotten med mottot: "De flesta kan röra sig på egna villkor för att hålla sin kondition i gång". Under de närmsta åren skulle, visade det sig, några av "elit"-idrotterna i föreningen få ett breddat syfte och övergå till motionsnivå.

Första verksamhetsåret ordnades kommuncykling med 130 startande, liksom följande år, då lika många cyklade en mil. Under de första åren var Olle Johansson ledare för sektionen, och övriga ledamöter var: Berit Damm, Brita Hermansson och Leif Pettersson. Jerker Enekvist tog vid som ordförande 1980, och sektionen utökades med Margareta Mattsson, Ingrid Enekvist, Siv Isenberg och Bengt Ronström. - Motion 80, den stora friskvårdskampanjen, drog i gång över ön. Även IF Hansas Motion 80-sockenombud: Siv Isenberg, Ingrid Enekvist, Fia Johansson, Rigmor Nilsson, Staffan Berggren och Sylve Melin gjorde strålande insatser. Aktiviteterna var många: Cykelturer, sakletar-promenader, gutavåg och motionsdans.

Motionssektionens verksamhetsgrenar utökades och omfattade nu herr- och damgymnastik, barngymnastik, friluftsmotion, Hansa-bad, konditions-cykling, kurser, studiecirkel, skid-KM, friksvårdsinformation, motionsdans, Hansa-bowling, Gotland Tvärs och konditionstestning.

1982 kom IF Hansas motionssektion att för övriga idrotts-Gotland stå som modell för friskvårdssatsning från Gotlands Idrottsförbunds sida. Utvecklingen var stor inom sektionen, och många svettiga, roliga och hälsosamma timmar har avverkats under åren. Här följer en redogörelse från de olika grenarna.

Gymnastik

I och med Hansahallens tillkomst skulle bygdens folk också få tillfälle att utöva gymnastik på hemmaplan. Ledarfrågan var svår, men vi var ganska många som varit med i Alva IK:s gymnastik i Hemsehallen. Berit Damm och Brita Hermansson tog på sig ansvaret på den kvinnliga sidan, och Leif Pettersson från Burgsvik tog sig an de manliga. "Herrarna" gymnastiserade på måndagar och var cirka 35 deltagare de fyra första åren. Leif slutade 1980, och Bia Thomsson och ungdomsinstruktören Anders Nahlbom tog vid. På "dam"-sidan tog Brita över hela ansvaret 1980. Under åren har deltagarantalet varierat från cirka 70 "damer" vid starten till cirka 30-talet kvinnliga och 10-talet manliga nu. 1983 hade en sammanslagning till "blandmotion" genomförts med Brita som ledare.

1980-83 hade Ingrid Enekvist barn- och föräldragymnastik med 15-25 deltagare. Disco-gympa har prövats med Anna Törnberg och Susanne Lindström som ledare 1985-87. Även sommargympa vid Nisseviken ordnades med Susanne som ledare.

Kvinnliga gymnaster har deltagit i Gymnastikens Dag i Visby 1978 och 1982 samt vid Alva IK:s 50-års-jubileum på Alva idrottsplats 1982 och vid firande av 6 juni i Almedalen samma år.

En liten episod vid en av träningarna till gymnastikuppvisningen i Visby 1978 förtjänar att kommas ihåg: Vi hade tränat mycket och länge på Gutavallen, och det hade hunnit bli mörkt. Men självklart måste vi dricka vårt medhavda kaffe, innan vi åkte hem. Så vi slår oss ner vid ringmuren, och vad dukar Mimmi Dalarve fram, om inte citronpaj med vaniljsås! Hon tänker ljusen som hon också tagit med, och vilken stämning det blir!!

Det var den påhittiga Mimmi, som är en av våra flitigaste gymnaster med meriter redan före Hansahallens tillkomst. Hon tilldelades 1986 Sv Gymnastikförbundets förtjänstmedalj i guld!

Friluftsmotion

Första åren var det cykelrundor och tipspromenader, vilka fick en topp i och med "Motion 80". - 1981 gav sektionen ut ett motionsblad som erbjöd skidåkning, cykelrally, motionsjogging, trimorientering, cykelorientering, trivselkväll vid Nisseviken, Visby-vandring med guide, 21-promenad, naturdag och poängorientering.

"Månadens aktivitet" är ett annat arrangemang som återkom många år. Deltagarna fyllde i sin egen motion på ett kort som lades i en låda. Dragning av stimulanspristagare en gång i månaden. Siv, Ingrid och Berit skötte lådan.

Ett gäng löp-sugna herrar motionerade regelbundet under tiotalet år. Vad var se'n naturligare än att man prövade orken i "Korpen" ? Så gjorde Leif Pettersson, Mats Hermansson och Stefan Norrby 1978. Och si - det blev vinst i klass VI !

Hansa-bad

1978 stod Hemse-badet färdigt, och IF Hansa tog chansen att erbjuda sina medlemmar gratis föreningsbad en gång i månaden. Intresset var till en början stort, men avtog, och 1986 upphörde denna aktivitet. - Ett stämningsfullt minne från något av de första åren är när Gunnel Larsson som Lucia och med tärnor från handbollssektionen stiger ner i bassängen efter det att belysningen har dämpats, varefter hon simmar över hela bassängen med tända ljus. - Bengt Ronström ordnade hela tiden med bokning och avprickning av alla badgäster.

Motionsdans

1980 drogs det igång med motionsdans lite försiktigt under Erik "Kauparn" Petterssons ledning i Hansahallens bordtennislokal. Dansen fortsatte 1981, och 1982 startades också buggkurser. Fyra (!) kurser ordnades. Totalt deltog 130 personer under ledning av Torsten Samuelsson och Maggan Stjärnholm. Året därpå fortsatte vi med påbyggnadskurser och nybörjarkurser för att nästkommande år följa upp med en kombinerad danskurs med allt från gammaldans till bugg. - Intresset var stort, och dans ordnades en gång i veckan med Fia Johansson som ledare. 1985 hälsade vi en ny ledare välkommen, Ranita Gustavsson, Grötlingbo. Hon har lett motionsdansen i Grötlingbo bygdegård sedan dess, och gruppen har till och med varit och uppvisningsdansat. - Denna motionsgrupp har också ordnat med julgröt (!), ett uppskattat inslag "i annan riktning"...

Gotland Tvärs

IF Hansa var under åren 1982-85 tillsammans med IK Tjelvar och Gotlands-Korpen med om att anordna Gotland Tvärs med mål vid Lojsta slott. Det är ett motionslopp med mottot: "Gå, lunka, löp", och det ingår i den gotländska klassikern. Banorna startade från Klinte-berget 23 km, Hejdes skogbruksskola 15 km och Lojsta slott 8 km. Deltagarantalet var 1982 550 och 1983 400 personer, men sedan dalade antalet med cirka 50 varje år. 1986 återgick loppet till Visby för att antalet starter möjligen skulle öka, (men så har inte blivit fallet...).

**Ansträng dig lite
- orka mera**

Brita Hermansson mjukar upp startfältet på korta banan i Gotland Tvärs 1985. Start och mål på 8-km-banan var Lojsta slott.

Friskvård

Friskvård har blivit ett nytt begrepp inom idrotten i slutet av 70-talet. Gotlands kommun avsatte pengar till information. IF Hansa satsade på "Öppen hall" med dragplåstret Björn Jonsson, vår distriktsläkare, som talade om vikten av rätt kost och motion, varefter alla avslutade med ett lätt motionspass. Senare på året kom många och lyssnade på Gun Johansson med "lär känna din rygg" och nästa gång tandläkare Svante Åberg med "avslappning som sjukvård". 1983 var det dags för en "Hall-igång-kväll". Läkaren Mats Andersson talade om "att hålla sig frisk genom vettiga vanor". Motionsassistenten Anna Törnberg bildkåserade om "friskvård i Amerika". Rektor Nils Jacobsson talade om "viktminskning genom viktträning". Kvällen avslutades med gymnastik för alla.

1984 talade sjukgymnast Ingegerd Hamberg om "att sköta sin kropp på bättre sätt" och hushållslärare Birgitta Cramér om "vad maten betyder för vår hälsa".

Hansa-bowling

En ny bowlinghall invigs 1982 i Stånga, och IF Hansa motion är "på hugget". Hansa-bowlingen startar, men intresset är måttligt, och efter tre år upphör denna aktivitet.

Konditionstestning

1978 utbildade IF Hansa Jerker Enekvist, Staffan Berggren, Brita Hermansson och Gunnel Larsson till konditionstestledare. Dessa fyra testade hela 72 personer första året, men sedan har intresset för denna typ av test svalnat. Testning erbjuds fortfarande varje år till alla som så vill, men framförallt testas nu olika grupper, t ex viktmnskingsgrupper, fotbollslag och fjällvandrare.

Strandpromenader

Strandpromenader infördes 1983 som en aktivitet då motionsgymnastikens vårsäsong var till ända. Vi vandrade längs sköna stränder under sakkunnig ledning. Det har gett många nyttiga och avstressande timmar längs stränderna vid Eke, Nisseviken, Kvarnåkershamn, Grötlingbo udd (med "Nacka" som förtäfflig guide), Valar och Näsudden.

Viktmnskingsgrupp

1984 inbjöd IF Hansa till en viktmnskingsgrupp, och 14 deltagare anmälde sitt intresse. Varje vecka under hösten gick man promenader och vägde sig. Man deltog också i en studiecirkel i friskvård, som leddes av Margareta Mattsson och Brita Hermansson. Varje gång gick vi en rask promenad, till en början 3 km men i slutet 7-8 km. På två månader gick man tillsammans ner 69 kg! Detta lovande resultat gjorde att gruppen fortsatte "av bara farten" under våren, då ytterligare 60 kg försvann. Denna grupp har fortsatt även de senaste åren, då med Anita Forsberg och Eva Eriksson som ledare.

Styrkemotion

Tyngdlyftnings/styrketränningssektionen i IF Hansa gick 1984 upp i motionssektionen. Detta berodde främst på att aktiviteten alltmer hade övergått från tävlingsinriktad tyngdlyftning till mera motionsinriktad styrketräning. Vidare hade antalet aktiva sjunkit de senaste åren. Till en början försiggick verksamhet både i Hansahallen och i Hemsehallen. Ledare var Nils Jacobsson, Åsa Jareholm, Leni Hedin, Birgitta Lindqvist, Brita Mathsson och Lena Engström. 1985 övertog Hemse BK verksamheten i Hemse i fullt samförstånd med oss. För tillfället styrketränar ett 10-tal medlemmar regelbundet. Värt att notera är att de flesta är kvinnor. Lena kvarstår som ledare.

Badminton

Eftersom det i IF Hansas badmintonsektion, som inrättades då Hansahallen var ny, inte fanns några som tävlingsspelade, var det naturligt att denna motionsform också kom att gå upp i motionssektionen. Detta skedde 1985. Här finns en trogen och duktig skara motionärer men också ungdomsverksamhet. Under den tid som badminton var en självständig sektion var det hela tiden Rigmor Nilsson som var dess ledare. För tillfället är det närmast ett "spelarråd" som hjälps åt med verksamheten.

Skid-KM

Skid-KM har under åren varit ett återkommande arrangemang, då snötillgången varit tillräcklig. Såväl "gamla" som unga har lockats ut till kamp i skidspåren. Tävlingen gick till en början vid Hansavallen men har de senaste åren förlagts till elljusspåret vid Hansahallen.

Jerker - idésprutan och entusiasten

1987 avgick Jerker (på grund av avflyttning) som ordförande i motionssektionen. Han var den driftige som alltid hade nya uppslag och idéer till aktiviteter, och hans avgång innebar en stor förlust - inte bara för motionssektionen utan för hela IF Hansa. Jerker hade under åren byggt upp ett fint kontaktnät med kommunala instanser och GI, och ingen kunde så bra som han finna vägar att få fram medel till föreningen. - Fia Johansson har tagit vid efter Jerker och kämpar duktigt och (med hjälp av sektionsstyrelsen i övrigt) med stort tålamod för att få bygdens folk att engagera sig och motionera mera.

**Idrott
åt alla**

Brita H

Orientering i IF Hansa

Hur det började

Orienteringssporten fick sin start på Gotland under åren 1935-40. Men södra delen av ön var länge en vit fläck på den gotländska orienteringskartan. Det var först mot slutet av 40-talet, som det började springas efter röda skärmar på Sudret.

Sixten Kraft samlade ihop ett gäng ungdomar i Havdhem. Han tog oss med ut i skogen och lärde oss att stega och att ta ut kompassriktningen. Kartorna som fanns på den tiden var Hamra-, Roma- och Visby-bladen i skala 1:100.000. I jämförelse med dagens kartor var de föga trovärdiga och helt utan detaljer. Vi var väl tio-tolv ungdomar i åldern 15 till 20 år som blev "helfrälsta" på det här med att springa i skogen och leta skärmar. Roligt var det, och den fina kamratkänslan i gruppen bidrog säkert till att lägga grunden för orienteringssporten i Havdhems-bygden. Lingen, Alvret och skogarna vid Nisseviken och norr om Korsby var de marker som vi lärde oss skogssportens grunder i.

Framgångar

Det var snart dags för oss att starta i de större distriktstävlingarna på ön. Efter några prövoår började framgångarna komma, och det började talas med respekt om skogsluffarna från Havdhem. 1952 vann Mats Hermansson DM i yngre juniorklassen, och 1953-54 var det flera gånger någon Havdhem-grabb i täten. Vid Dag-DM 1956 vann Mats sensationellt seniorklassen, och Bertil Karlsson blev trea. Tillsammans med Åke Hansson togs också Lag-DM.

Men de största framgångarna svarade flickorna för. Det finaste man kan uppnå på Gotland är att vinna GT:s mästartröja. Det började med Inga-Lena Larsson 1954, följdes av Beata Hermansson 1957, Inga-Lena Pettersson 1964, och sedan kom Sylvia Bendelin och tog tre tröjor i följd 1968-70. 1972 vann Anna Melander tröjan. Faktum är att ingen klubb har så många tröjmästarinnor som Havdhems IF/IF Hansa!

På 80-talet har Anita Wickman och Madelene Allmungs sett till att vi inte vansläktats på damsidan. Hösten 1986 svarade Madde för de bästa insatser någon gotländsk orienterare utfört, då hon blev sju på Dag-SM och nia på Natt-SM. Gunilla Wahlgren/Ahlström är en annan Hansa-dam som varit nära "tröjan" flera gånger. - Att vi fortfarande är med i den gotländska eliten bevisades vid Budkavle-DM 1987, då Elsie Pettersson, Katarina Olsson och "Madde" segrade i damklassen!

På herrsidan är det ingen som lyckats med bedriften att erövra den åtråvärda mästartröjan. Betydande framgångar har dock nåtts genom åren, och bland dem som inte nämnts tidigare finns bröderna Erik och Richard Kraft och Evert Larsson. - På 80-talet har Bertil Allmungs tagit många segrar i H 35- och H 45-klasserna liksom Niklas Hermansson i pojk- och juniorklasserna.

Nattbudkavle i tät dimma - ett roligt (?) minne

Många episoder och underligheter har inträffat under årens lopp. Under-tecknad minns nattbudkavlen "Lysmasken" i Gothem 1958:

Sten Pettersson sprang första sträckan, mycket bra, bara en sekund efter ettan. Jag tog över på andra sträckan. Dimman låg ogenomträngligt tät. Tar grovkompass på träsket Storsund (välkänd fågelsjö). Kommer fram till vatten. Bra, allt verkar stämma! Skall runda träsket på vänster sida, sen slå kompass från nordspetsen. Springer en bra stund. Skall aldrig träsket ta slut nån gång?! Kör några hundra meter till. Dimman lättar, ser ljus! Måste vara Slite... Hemska tanke! Det kan väl inte vara så att jag springer längs med Östersjön...? Smakar på vattnet. Saltvatten! Förbannat! Det är bara att vända tillbaka. Vad ska lagkompisarna säga?! Kommer så småningom till växlingen som näst sista man. Richard Kraft tar vid. Han gör ett fantomlopp. Vi blir tvåa, fem sekunder efter Slite. - Så kunde det gå till när vi sprang på den gamla hundratusendelen...!

Nya och bättre kartor

På 60- och 70-talen började det ritas kartor ute i klubbarna, och vi har hängt med bra på det området. 1960 ritade Mats och Evert var sin karta över Havdhem respektive Grötlingbo. 1961 kom nästa karta ritad av Sixten och Richard över skogarna vid Nisseviken.

1978 var ett märkesår. Då fick vi fram en karta över norra Havdhem enligt de nya kartnormerna. Den har sedan följts av Nisseviken 1980 samt Lojsta och Vallhagar 1982. - En lärkarta över Hansavallen, Korsby och norra Havdhem blev klar 1984. Totalt har vi alltså fem moderna kartor att orientera på.

IF Hansa som tävlingsarrangör

Kanske är det ändå som tävlingsarrangör som IF Hansa blivit mest känt i nationella orienteringskretsar.

1977 gick den årligen återkommande stortävlingen (Världens största!) "Fem-dagars" på Gotland. Tillsammans med VIF/Gute hade vi hand om etapp två i Lojsta. 7.700 deltagare var det den gången.

Gotlands-paketet med där ingående 3-dagars har vi varit med och arrangerat tre gånger, 1974, 1982 och 1987.

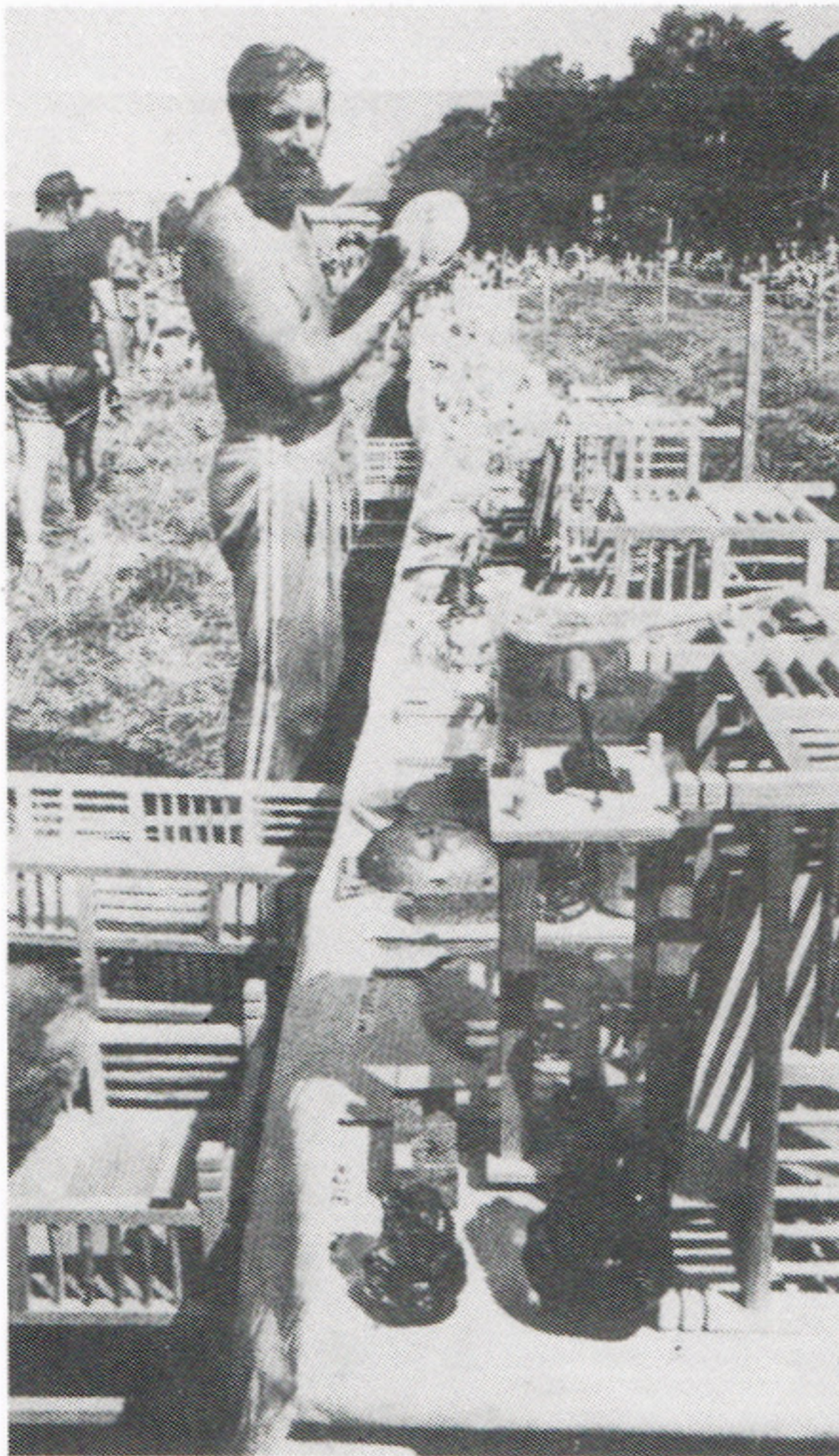
1974 hade IF Hansa VIF/Gute och IK Tjelvar som medarrangörer. Det var tävlingscentral på två platser, natursköna stranden söder om Stenkyrkehuks fyr samt vid Gutestugan.

1982 gjorde vi den största satsningen någonsin i föreningens historia; vi var då ensamma om att arrangera 3-dagars.

Visst var det en utmaning, det var vi medvetna om. Lång förberedelsetid! Redan 1979 bestämdes tävlingsområdena och 1980 påbörjades kartritning. 1981 startade marknadsföringen med bland annat inbjudan till 500 klubbar. "Sveriges meste speaker" Esso Jansson engagerades.

Banläggaren Lennart Larsson och Mats i samspråk under 3-dagars 1982. Arrangörerna rosades i pressen!

Ingvar Olsson vid det långa och digra prisbordet med enbart Sudret-produkter vid 3-dagars 1982.

3-dagarsorienteringens två målplatser i Lojsta och Fröjel byggdes med plats för 5.000-6.000 personer. Och den dimensioneringen behövdes, för tävlingen 1982 slog alla tidigare deltagarsiffror! Det blev ett svårslaget deltagarerekord för 3-dagars med 3.300 tävlande från 315 klubbar. - 10.000 kartor trycktes, och tillsammans med kontrolldefinitioner och startkort lades de i specialtillverkade plastfickor under sex kvällar i Havdhems skola. 300 kontroller placerades ut i skogarna. - Ofattbart egentligen, att allt blev rätt!

470 priser från hantverkare på Sudret anskaffades till ett värde av 30.000 kronor. 1.500 bilar parkerades in varje tävlingsdag. Det var varmt, och det gick åt 4.500 läsk och 6.400 glass under de tre dagarna. Till duscharna fick det köras fram 30.000 liter vatten varje dag.

Tack vare att hela föreningen (och bygden!) ställde upp gick allting i lås. 275 (!) funktionärer lade ner cirka 15.000 arbetstimmar helt ideellt. - När man nu ser på de här siffrorna sex år senare, kan bara konstateras, att det är närmast obegripligt vad det går att uträtta, när vi verkligen vill, och alla ställer upp för varann och för föreningen!

1987 var vi på nytt arrangörer av 3-dagars, fast nu under betydligt lugnare former. Deltagarantalet hade nu gått ner till mera normala siffror, cirka 1.200 startande per dag. Denna gång klarade vi av arrangemanget tillsammans med Garda IK. - Som avslutning kan sägas om dessa större tävlingar, att de ju visserligen fordrar stora insatser, men att de också ger en välkommen förstärkning i klubbkassan.

Mindre tävlingar

Tävlingar på distriktsnivå är betydligt enklare att ordna. Här är 300-400 deltagare en normal siffra. **Suderträffen** är en sådan tävling. Den startade 1957 och arrangerades för trettioförsta gången i rad av IF Hansa våren 1988. **Höstträffen** är en annan sådan tävling, som vi genomfört under en följd av år. Första gången var 1958 och sista 1979, varefter Garda IK har övertagit tävlingen. Under de gångna 25 åren har vi också fått förtroendet att arrangera ett flertal **DM-tävlingar**.

På klubbnivå kan omnämnas **klubbmatcherna** mot IK Tjelvar, som 1988 går för 25e gången. IF Hansa leder här statistiken med 15 - 9.

KM Dag har vi haft varje år, **KM Natt** de flesta åren och **KM i skidorientering** då det funnits skarsnö. De senaste tio åren har vi också haft **träningsorienteringar** varannan vecka under sommaren, vilket varit populärt.

Medlemmar

Antalet orienterare i IF Hansa har varierat under de 25 åren. Under 60- och 70-talen fanns det tämligen konstant 25-talet aktiva. När vi sedan fick en ny karta över Havdhem, 1978, steg intresset för skogsporten, och KM Dag det året samlade hela 51 deltagare. Sedan har vi åter minskat något i antal, och i dag är vi cirka 20-talet aktiva.

En av anledningarna till att det är svårt att rekrytera ungdomar är att befolkningsunderlaget minskar, samtidigt som utbudet av aktiviteter i bygden har ökat. Ungdomarna räcker inte till helt enkelt!

En av IF Hansas duktiga ungdomar, **Madelene Allmungs**, stormar fram i terrängen. Hon är den orienterare som hittills lyckats bäst i föreningen. Bilden tagen 1985.

I orienteringssektionen ser vi ändå framtiden an med tillförsikt. - Orientering är ju en sport som passar för hela familjen och som har naturen som idrottsplats!

Mats H

Redan tidigt höll sig **Niklas Hermansson** väl framme i prislistorna. Bilden togs 1978. Tävlingsklass: H 10.

